

Ogledalo

Glasilo občine Vojnik

Številka 101

11. 9. 2014

Poštnina plačana
pri pošti 3212 Vojnik

Moj prvi šolski dan - v sliki

- Trideseta seja občinskega sveta
- Čisti računi – dobri prijatelji
- Slovo ravnateljice Majde Rojc

Prvošolci OŠ Vojnik POŠ Nova Cerkev s Sabino Penič

Foto: Matjaž Jambriško

Prvošolci OŠ Antona Bezenška Frankolovo z Bredo Kočevar

Kolofon

OBČINA VOJNIK

Keršova ul. 8, 3212 Vojnik
 Davčna številka: 67288006
 Podračun UJP: 01339 - 0100003082
 E-naslov: obcina@vojniki.si
 Tel.: 03 78 00 620
 Fax: 03 78 00 637

Uradne ure:

(osebno in po telefonu)
 ponedeljek od 8.00 do 11.00 in od 12.00 do 15.00
 sreda od 8.00 do 11.00 in od 12.00 do 17.00
 petek od 8.00 do 10.30 in od 11.00 do 13.00

Glasilo občine Vojnik

Ogledalo

Glasilo občine Vojnik

Prispevke s fotografijami, navedbo avtorja in tel. številko za naslednjo številko Ogledala pričakujemo do petka, 21. novembra 2014, v tiskani in po možnosti v elektronski obliki (na zgoščenki, USB-ju ali po e-pošti na naslov: ogledalo@vojniki.si, jvovk46@gmail.com). (Izid 102. številke bo v četrtek, 11. decembra 2014.)

Članke, prejete po 21. novembru, bomo objavili v okviru možnosti. Uredniški odbor si pridržuje pravico do krajšanja člankov in izbora fotografij po lastni presoji. Za vsebino in točnost podatkov odgovarja avtor prispevka.

Izdajatelj: Občina Vojnik

Odgovorni urednik: Jurij Vovk

Uredniški odbor:

Rozmari Petek, Sonja Jakop,
 Lea Sreš, Lidija Eler-Jazbinšek,
 Tjaša Podergajs in Andreja Cigelšek

Trženje oglasov: Andreja Cigelšek, ogledalo@vojniki.si

Jezikovni pregled: Barbara Skralovnik

Naslovna fotografija: Florjan na krožišču v Novi Cerkvi

Foto: Jurij Vovk

Prelom in priprava za tisk: Nevtron & Company, d. o. o.

Glasilo izhaja v nakladi 3.500 izvodov in je brezplačno.

Kazalo

Županova beseda	4
Rebalans proračuna za leto 2014	7
Praznik KS Vojnik	8
Olga Kovač, nova ravnateljica OŠ Vojnik	15
Slavnostna seja in podelitev priznanj v Novi Cerkvi	16
CPU Vojnik v novi podobi	24
Vedno več obnovljenih zidov gradu Lemberg	28
Najuspešnejši devetošolci OŠ Vojnik	36
Uspešni devetošolci OŠ AB Frankolovo	43
Uradni del	49
Socka poje, pleše in igra 2014	57
Vojniška vina spet odlična	60
Nina Kajzba: Nogomet je moje življenje!	80

Beseda urednika

Za nami so počitnice, pred vami pa je zopet nova številka Ogledala, s katerim vas želimo seznaniti z dogodki, ki so se odvijali v tem času. Ni jih bilo malo in vsak posebej je zaznamoval svoj kraj ali okolje, v katerem se je zgodil. Prazniki krajevnih skupnosti, kulturni dogodki, šport in veseljačenje sestavljajo vsebino, o kateri pišemo. V tej številki se poslavljamo od župana Benedikta Podergajsa in njegove besede, ki se je

101-krat pojavila v našem Ogledalu; z njo nas je opozarjal na pomanjkljivosti in nas pohvalil, ko je bilo treba. Želimo se mu zahvaliti za sodelovanje in pomoč pri soustvarjanju vsebine – tako za pisanje člankov kot za spodbujanje drugih ljudi, da so se pisanja o dogodkih lotili.

Pred nami so novi dogodki, ki bodo zaznamovali prihodnost naslednjih štirih let, to so volitve novega župana, članov občinskega sveta in njegovih organov ter svetov krajevnih skupnosti.

Pestro jesen pa nam napovedujejo tudi dogodki v zvezi s podelitvijo občinskih priznanj in spremljajočimi prireditvami ob občinskem prazniku.

Zahvaljujem se vam – piscem posameznih člankov, ki si prizadevate obveščati občane o lastnih dejavnostih in dogodkih, ki jih ni malo. Upam, da bomo dobili novega pisca, dosedanjega župana Bena Podergajsa, saj je obljubil, da bo v pokoju več pisal za Ogledalo. Beno, prostor za vas je pripravljen.

Jure Vovk, odgovorni urednik

Županova beseda

Pišem zadnji uvod v Ogledalo. Napisal sem sto enega. V uvodih sem poskušal odgovarjati na najbolj pogosta vprašanja ali seznanjati z najbolj pomembnimi investicijami in dogodki: vse z namenom, da bi že v trenutku, ko nekdo vzame v roke Ogledalo, dobil najpomembnejše informacije o delovanju občine. Kdaj pa kdaj so mi pri tem pomagali tudi sodelavci, ki so se tudi sami trudili pisati v Ogledalu na podoben način.

Ko odhajam z županskega mesta sem preprosto zadovoljen z opravljenim. Želel bi si, da bi nekdo primerjal pridobljena dodatna sredstva občine Vojnik z drugimi občinami in nato dal oceno. Sam sem neskromno prepričan, da smo v slovenskem vrhu. Želel bi si, da bi nekdo primerjal naše dosežke z dosežki primerljive občine. Pa saj so potrditve našega dela zapisane na mnogih priznanjih.

Ta stran bi danes morala biti polna zahval: občinski upravi – sodelavcem, občinskemu svetu, odboru, komisijam, svetom krajevnih skupnosti, predsednikom krajevnih skupnosti, podžupanu, različnim iniciativnim odborom, občinskim društvom, krajevnim odborom, organizacijam, družinam, mnogim občankam in občanom: tistim, ki so dihalo za občino in pomagali pri uresničevanju različnih projektov in nešteti dogodkov. Tudi seznam tistih, ki so še posebej in osebno pomagali, bi ne bil tako kratek.

Nadaljevati bi moral z zahvalami odličnim ljudem, ki so zaposleni na ministrstvih, v različnih vladnih službah, ministrom, državnim sekretarjem, direktorjem direktij in še mnogim, ki so s svojim pozitivnim odnosom in človeškim pristopom pomagali občini k številnim dobrim in odličnim pridobitvam v korist naših ljudi.

Vseh ni mogoče naštet, je pa mogoče vsem, ki jim bo to Ogledalo prišlo v roke, reči: »Stokrat in tisočkrat hvala!«

Prepričan sem, da je občina v odlični kondiciji in da jo s pametnim vodenjem ne bo težko peljati novim uspehom naproti.

Ob željah, ki jih imam, ko odhajam, je zagotovo daleč največja ta, da bi se svetniki med seboj (beri: stranke) in župan razumeli, da ne bi bilo strankarskih razprtij, ki hromijo napredek, da bi v takih primerih vedno nekdo znal stopiti korak nazaj in s tem naredil ogromen korak naprej.

Pozabljam na vse nore in pametne kritike, lažno pisanje in neokusno natolcevanje, blatenje mojega imena in imen sodelavcev, domačih, prijateljev in še koga. Pozabljam na debel fascikel različnih grozljivih in drugačnih pisem. Zakaj bi to človek vlačil s seboj? Pa tudi vi pozabite, če sem bil kdaj preveč neposreden ali žaljiv, saj sem bil v tej službi samo človek in vam enak. Ali vas nikdar nihče ne razjezi? In ne moremo vsi misliti enako in dobiti vsega, kar želimo.

Cenjeni vsi! V to občino sem prišel s strahom in neomajno voljo, veliko neomajne vere v boljši jutri in po 20-ih letih odhajam v prepričanju, da se je splačalo pustiti del življenja za vas – za vas občane, mlade in stare, saj je s to občino Vojnik in njenim delovanjem lokalna samouprava dobila svojo daleč najlepšo potrditev.

Bog živi občino Vojnik in njene ljudi tudi v prihodnje!

Beno Podergajs

V imenu vseh sodelavk in sodelavcev se zahvaljujem županu za popolno vpetost v delovanje občine in občinske uprave, saj nam je na takšen način uspelo doseči največ. Njegova energija se je prenašala tudi na nas, da smo bolje izvajali občinske naloge. Verjamemo, da bomo še naprej dobro sodelovali na različnih področjih.

Mojca Skale, direktorica občinske uprave

Spoštovani župan in naš član, v teh besedah ni mogoče izreči vseh zahval, ki smo ti jih sopevci dolžni izreči za velike napore pri vzdrževanju in ohranjanju našega sestava ter seveda za veliko podporo in pomoč pri organizacijskih zadevah. Pa vendar je v eni veliki besedi »HVALA« lahko razumeti našo hvaležnost za vse, kar si v preteklosti in boš, upamo, tudi vnaprej še storil za naš zbor.

Franci Korošec, predsednik zbora

Spoštovani gospod župan, dragi ata župan, kot smo vas imenovali v šoli. V imenu otrok, staršev in zaposlenih bi se vam rada iskreno zahvalila za dvajsetletno sodelovanje, ki bi lahko bilo zgled marsikateri občini. Vedno ste znali pravično oceniti naše delo, nas pohvaliti za dosežene uspehe. Vaša redko izražena kritika pa je bila vedno utemeljena in dobronamerna. Čutili smo, kako radi imate otroke, zato ste zanje želeli vedno le najboljše. Vaši predanosti občini, vaši vztrajnosti in sposobnosti se moramo zahvaliti, da imamo eno najlepših matičnih šol v Sloveniji, lepo novo šolo v Socki, večnamensko dvorano pri podružnici v Novi Cerkvi in prečudovito telovadnico v Vojniku. HVALA. Želimo vam vse lepo, predvsem pa zdravja in miru.

Majda Rojc

Spoštovani gospod župan! Tudi najmlajši smo čutili vašo predanost in ljubezen in bili smo ponosni, ko ste si lahko vzeli čas, nas obiskali in poklepetali z nami. Hvala za vse, kar ste nam dali s svojim zgledom, umirjenostjo in posluhom za vsakega posameznika. Pot bomo nadaljevali po vašem zgledu in z lepimi vtisi, ki jih puščate v naših srcih. Majhni in veliki iz našega vrtca vam želimo zdravja in sreče v dneh, ki jih boste bolj kot doslej posvetili sebi najdražjim. Vedno bomo veseli vašega obiska.

Simona Žnidar

Ko smo lansko leto kot župnija poromali z dvema avtobusoma na Sveto goro, me je pater ob prihodu pozdravil z besedami: »A ti si tisti srečni župnik, ki ti romanje organizira in vodi župan?« »Jaz, jaz!« sem ponosno dejal. Pa ne samo romanja, tudi ministrante, birmance in mladince, župnijski svet ... Marsikateri duhovnik mi je v teh letih dejal: »Tebi je lahko, ko imaš takšnega župana. Jaz ga nimam.« S tem je povedano vse.

Gospod Beno! Hvala, da si bil in si vedno na prvem mestu prepričan kristjan, potem pa vse drugo. Hvala za sodelovanje v župniji in pastoralni. Sedaj, ko županstvo odlagaš, te vabim k še večjemu sodelovanju.

Hvala ti! Tvoj prijatelj Tone Perger

Ko se je župan pred 10 leti odločil in izbral mene za podžupana, sem bil zelo presenečen, saj nisem imel na tem področju nobenih izkušenj. Kljub temu sem z njegovo pomočjo in razumevanjem svetnikov to delo opravljal celih 10 let. Beseda HVALA za vse nasvete, razumevanje in osebne zglede je mnogo premalo, vendar jo izrekam iz srca. Uspehi, ki jih je občina Vojnik dosegla, so dokaz dobrega dela. Največji uspeh pa je ta, da v občini živimo v slogi in da je naše sobivanje zares prijetno. Če se izrazim v športnem žargonu, letvica, ki jo je kot standard postavil župan, je zelo visoko in novega župana čaka trdo delo.

Brane Petre, podžupan OV

Skupaj smo strli marsikateri trd oreh, se skupaj veselili uspehov, včasih ugriznili tudi v kaj grenkega, v glavnem pa smo delali v medsebojnem spoštovanju – za dobro skupnosti. V čast mi je bilo sodelovati s tabo in upam, da bomo tudi v prihodnje našli način za druženje, ali ob pesmi ali pa na kakšnem planinskem izletu.

Še posebej se ti moram v imenu vseh nas iz Špesovega doma zahvaliti za ves trud, ki si ga skupaj s še nekaterimi vložil v to, da so se uresničile sanje Špesovega Frančka in tistih, ki lahko jesen svojega življenja preživljajo v domačem okolju – v tako lepem domu. Želim ti le še zdravja. Zdaj pa daj priložnost stvarjem, ki jih imaš rad!

Rafko Gregorc

Bena poznam že zelo dolgo in o njem bi lahko napisali resnično veliko pozitivnih zgodb. To je preprosto človek, ki zna v mnogih različnih dogodkih s svojo umirjenostjo in pravimi izbranimi besedami ljudi povezati. Poznati njega in biti njegov sodelavec ali prijatelj je pravo bogastvo. Benu želim ob zaključku njegovega županovanja veliko zdravja, da bomo lahko še dolgo uspešno sodelovali.

Ivan Jezernik, poveljnik Gasilske zveze Vojnik - Dobrna

V obdobju dvajsetih let smo se člani sveta KS Frankolovo v vseh mandatih skupaj z vami dodobra spoznali. Naše sodelovanje je bilo vzorno in korektno, večkrat tudi sproščeno.

Velikokrat ste prisluhli našim željam in potrebam, za kar se vam v imenu vseh članov iskreno zahvaljujem. Želim vam, da neprijetne dogodke čim prej pozabite, medtem ko se dobrih radi spominjate. Ostanite zdravi in srečni.

Dušan Horvat, predsednik sveta KS Frankolovo

Spoštovani Beno Podergajs, urednik Besede župana v Ogledalu! Naj se vam v imenu uredniškega odbora zahvalim za urejanje najbolj brane rubrike, saj je ta po številu ogledov tudi najbolj obiskana na spletni strani. V tem obdobju ste nas kar nekajkrat presenetili pri delu, zadnje presenečenje je bila velika torta ob izidu stote številke. Kar pogrešal bom vaše vprašanje in odgovor hkrati: »Vse, kar vam ne bo všeč, lahko črtate.« Seveda se to ni nikoli zgodilo in ravnal sem prav, kar mi je potrjeval tudi uredniški odbor; ta vam želi veliko zdravja, osebnega zadovoljstva, predvsem pa pismene besede za poslane članke. Hvala za vse.

Jure Vovk, odgovorni urednik Ogledala

Trideseta seja občinskega sveta

Sprejeta sta bila poročilo o izvrševanju proračuna za leto 2014 in rebalans.

Po uvodnem pozdravu župana je sledila predstavitev dnevnega reda s potrditvijo zapisnika 29. seje.

Irena Špegelj Jovan je obrazložila **polletno poročilo o izvrševanju proračuna za leto 2014** in tudi **rebalans proračuna za leto 2014**.

Predsednik odbora za finance in občinsko premoženje Brane Petre je podal pojasnilo, da se z rebalansom uskladi delovanje občine tudi z vidika finančnega stanja, s tem se doseže: uskladitev prihodkov in odhodkov ter pravočasna poravnava obveznosti. Na prihodkovni strani je izpostavil dobiček JP Simbio in Vo-ka. Opozoril je tudi na ukinjanje okoljske dajatve zaradi manj porabljene vode in del, ki se nanaša na državno sofinanciranje javnih del in deleža sofinanciranja skupnih občinskih uprav. Poudaril je dvoje: da so pomembni natančni dogovori pred izvedbo v izognitev nastajanja prekoračitve stroškov in da se izplačila kreditov izvajajo po načrtu. Po zakonodaji je naša zadolženost v višini **pet odstotkov od dovoljene osem odstotne zadolženosti, ki je določena od realiziranih prihodkov**.

Po razpravi sta bila Osnutek odloka o rebalansu in Poročilo o izvrševanju proračuna za leto 2014 soglasno sprejeta.

Viki Štokojnik, predsednik odbora za okolje in prostor ter komunalno, je povedal, da gre **pri osnutku odloka o oskrbi s pitno vodo ter odvodnjavanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode na območju občine Vojnik** za posodobitev odloka. Obrazložitev je podal mag. Marko Cvikl, direktor JP Vo-ka Celje: »Gre za to, da je odlok iz l. 2009 spremenjen v določenih točkah, ker se je na nivoju države spremenilo nekaj uredb, ki zahtevajo, da se občinski odloki spremenijo v okviru teh odredb. Poenotenje izrazoslovja na nivoju države. Vse štiri občine sprejemajo enak odlok, ki je enotno pripravljen, zato da se na nivoju teh štirih občin ohranja enoten standard oskrbe.«

Na novo je v tem odloku opredeljen način praznjenja greznic (prej na vsaka 4 leta, v novem na 3 leta). Čiščenje greznic poteka sistematično na določenem območju. Za male čistilne naprave je predvideno vsakoletno praznjenje. Vzdrževanje vodovodnih priključkov je vključeno v omrežnino v vodovodni sistem.

V ceni vodarine je tudi vzdrževanje hidrantnega omrežja, ta je sestavni del cene vodarine in ni več del stroška proračuna.

Prekomerna poraba – za najmanjši števec je določena normativna poraba 1,2 kubičnega metra na dan, tj. 36 kubičnih metrov na mesec, če je poraba večja od tega, se za 50 % poveča obračun porabe tega.

Marko Cvikl pravi, da je količina pitne vode zadostna tudi v najbolj sušnih obdobjih. Poudaril je kakovost pitne vode na področju mikrobiologije. Na kemiji pa že vrsto let nazaj ni bilo negativnih vzorcev. Na sistemu se vzame vsaj 1000 vzorcev, povprečno tri dnevno. Vsa voda gre skozi ogle in peščene filtre.

Na vprašanje župana **Bena Podergajsa**, ali je kakršen koli na predek, da se triprekatne greznice priznajo kot male čistilne

Na delovni seji OS – Irena Špegelj Jovan in Lidija Eler Jazbinšek.

naprave, je **Marko Cvikl odgovoril**: »Na ministrstvu poskušamo doseči, da se zavzame jasno stališče, predvsem bolj življenjsko, v smislu, kaj si lahko v Sloveniji ta trenutek privoščimo, saj predstavlja izgradnja male čistilne naprave investicijo: približno 3000 evrov za gospodinjstvo, kar je velika obremenitev.«

Lokalne volitve

O predlogu komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja je bil v obravnavo podan predlog o delnem povračilu stroškov volilne kampanje; predlog je bil sprejet.

Občinski svet je soglasno potrdil pogoje za pridobitev pravice do uporabe plakatnih mest na območju občine Vojnik za lokalne volitve. Lokacije za plakatna mesta se objavijo na spletni strani Občine Vojnik, na oglasnih deskah Občine Vojnik in v uradnem glasilu slovenskih občin.

Člani sveta so pozvali k transparentni in korektni rabi **brezplačnih plakatnih mest, na vsakem brezplačnem mestu naj bo prostor za eno sporočilo posamezne stranke**. Prvi, ki začne lepiti plakat, začne levo zgoraj, drugi nadaljujejo za njim. Opozorili so, da naj ne bi prihajalo do uničevanja in preplepljenja plakatov drugih kandidatov.

Za dodatna plakatna mesta se je treba obrniti najmanj 45 dni prej na občino. Ta mesta so plačljiva: 3,5 evra po kvadratu na dan.

Za druga tržna plakatna mesta (stebra pri lekarni, pri Mercatorju in pano) se sklene dogovor s Premeno.

Prepovedano je plakatiranje po: drevesih, šolah, vrtcih, sakralnih objektih.

Pomembno je upoštevati, da je 15 dni po preteku volitev treba odstraniti plakate.

Občinski svet se je seznanil tudi s povečanim številom brezplačnega prenosa lastništva cest na občino. Tanja Golec Prevolšek pravi, da so letos sklenili 20 takšnih pogodb. Prav tako je zaključen nakup zemljišča za potrebe igrišča na Frankolovem.

Župan občine Vojnik **Beno Podergajs** je povzel pomembnejše dejavnosti v občini: uspešno zaključena inundacija (razširitev) mostu na levem bregu Hudinje v Arclinu, poteka tudi izgradnja kanalizacije, prav tako se naj bi začelo z izgradnjo protipoplavnih rešitev pri pokopališču v Vojniku. Načrtuje se izboljšanje nekaterih ekoloških otokov in izgradnja dodatnih. Opomnil je na **rok za oddajo predlogov za občinska priznanja: 20. avgust 2014.**

Poročal je tudi o prvem sestanku za ugotovitev možnosti izgradnje Lovskega in ribiškega muzeja v občini Vojnik, na katerem so se predstavniki občine o tem pogovarjali s predstavniki Lovske zveze Slovenije in Zavoda za ribištvo Slovenije, ti so se s skupnim projektom zasnove lovsko-ribiškega muzeja strinjali.

Tudi na tej seji OS so bile izpostavljene težave z odpadki. Vreče z mešanimi komunalnimi odpadki iz gospodinjstev se pojavljajo na pokopališčih v Vojniku, Novi Cerкви in na Frankolovem, zato se bodo na pokopališča namestile opozorilne table, da bi se preprečilo nadaljevanje odlaganja tovrstnih odpadkov.

Lidija Eler Jazbinšek

Rebalans proračuna za leto 2014

Občinski svet Občine Vojnik je na 30. seji dne 7. 8. 2014 sprejel drugi rebalans proračuna za leto 2014.

Prvi rebalans, sprejet v mesecu aprilu, se je nanašal na spremembo načrta razvojnih programov, v katerem smo opredelili investicijo izgradnje kanalizacije severovzhod Arclin in Pot v Lešje, s katero smo se prijavi na razpis preostanka neporabljenih evropskih sredstev.

Z drugim rebalansom se prihodki in odhodki v skupni višini bistveno ne spreminjajo in znašajo (gl. tudi razpredelnici v prilogi):

	SPREJET proračun za 2014 v EUR	REBALANS proračuna za 2014 v EUR	v %
PRIHODKI	7.548.452	7.537.256	99,9
DAVČNI PRIHODKI	5.286.005	5.226.605	98,9
NEDAVČNI PRIHODKI	687.244	746.876	108,7
KAPITALSKI PRIHODKI	161.000	164.720	102,3
PREJETE DONACIJE	0	18.000	
TRANSFERNI PRI- HODKI	1.414.203	1.381.055	97,7

	SPREJET proračun za 2014 v EUR	REBALANS proračuna za 2014 v EUR	v %
ODHODKI	7.235.564	7.239.089	100
TEKOČI ODHODKI	2.485.217	2.499.379	100,6
TEKOČI TRANSFERI	2.594.289	2.617.232	100,9
INVESTICIJSKI ODHODKI	1.979.579	1.946.499	98,3
INVESTICIJSKI TRANSFERI	176.479	175.979	99,7

Z rebalansom je planirano za 58.000 EUR manj prihodkov od okoljskih dajatev, največje zmanjšanje je pri okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi odvajanja odpadnih voda. Manj prihodkov (27.000 EUR) je tudi za izvajanje programov javnih del. Sofinanciranje delovanja dveh skupnih občinskih uprav, ki imata

sedež v naši občini, iz državnega proračuna se delno (36.000 EUR) zamika v leto 2015. V rebalansu je upoštevan prihodek dobička javnih podjetij Simbio in VO-KA v višini 62.000 EUR in sofinanciranje povečanja kapacitete vodovoda Črešnjice s strani Občine Šentjur v znesku 32.000 EUR. Na strani odhodkov pa je prišlo do več manjših povečanj na postavkah, namenjenih za tekoče delovanje občine, predvsem na področju družbenih dejavnosti, komunale in urejanja okolja; zmanjšanje odhodkov pa je pri financiranju matičnega vrtca in izvajanju zimskega vzdrževanja cest. Spremembe v investicijskem delu proračuna se nanašajo v največji meri na področje komunale in prostorskega načrtovanja. Namenjajo se dodatna sredstva za občinski prostorski načrt in z njim povezano izdelavo protipoplavnih rešitev (10.000 EUR), za povečanje moči črpališča na vodovodu Črešnjice je planirano 32.000 EUR. V naslednje proračunsko obdobje se zamika izgradnja vodovoda Razgorce in Spodnje Brdce; dokumentacija za prvega se še pridobiva, medtem ko je za drugega že urejena. Več informacij o rebalansu proračuna lahko pridobite na spletni strani Občine Vojnik.

Irena Špegel Jovan
Foto: Jure Vovk

Praznik KS Vojnik in podelitev priznanj

V kulturnem domu je 20. junija v počastitev praznika KS Vojnik potekala kulturna prireditev s podelitvijo priznanj.

Prireditve so ob prazniku krajevne skupnosti s svojimi nastopi obogatili številni sokrajani in sokrajanke: Veronika Tadina s harfo, Mojca Žerjav in družina Brezovšek s petjem, Eva Založnik na klavirju, Alen in Jani Hudej z igranjem na frajtonarico, folklorna skupina 2. c-razreda z Damjano Ferlic in Rozmari Petek, ki je vodila celotno prireditev.

Nagrajencem KS Vojnik je skupno to, da velikokrat govorijo z dejanji. Priznanja KS Vojnik so prejeli:

Čebelarstvo Vojnik

Njegova tradicija sega v prvo polovico 20. stoletja. Člani društva so zelo aktivni, saj sodelujejo na različnih prireditvah. So marljivi oskrbniki društvenega čebelnjaka in dveh šolskih čebeljakov. Tradicijo čebelarjenja prenašajo na mladi rod v čebelarstvih krožkih. Sodelujejo v akciji medeni zajtrk, organizirajo dneve odprtih vrat, na naravoslovnih dnevih vrtcev Mavrica in Levček ter različnih sejmih promovirajo medene pridelke in izdelke, čez leto pa organizirajo izobraževanje za člane. V lanskem letu se je 120 članom priključilo še 60 novih, za katere so organizirali začetni 42-urni tečaj čebelarstva s preizkusom znanja. Vsako leto obiščejo starejše čebelarje (nad 80 let). Gonilna sila društva je njihov predsednik Peter Babnik, ki s člani izvršnega odbora zna motivirati člane za delo v čebelarstvu. Za njihovo delo jim je svet KS Vojnik podelil priznanje.

Čebelarstvo Vojnik

Miran in Hedvika Kovač

Miran in Hedvika Kovač

Miran Kovač je zelo marljiv in napreden vinogradnik. Star vinograd, zasajen s samorodnicami, je posadil z novimi sortami, ki ga obdeluje po vseh strokovnih nasvetih, tako da je postal tudi učni vinograd. Prav tako ve, da je kot delo v vinogradu pomembno tudi kletarjenje. V svojo klet je uvedel najmodernejšo računalniško tehnologijo in nabavljal stroje za lažjo obdelavo. V svoji zbirki nagrad in priznanj ima poleg številnih najzlahtnejših medalj tudi 2 šampiona z najvišjo oceno za vino rednih trgateg ter naziva vinar leta 2012 in 2013. Med vinogradniki si je s strokovnim znanjem in delom pridobil velik ugled, nekaterim je celo mentor. Z izjemnimi organizacijskimi sposobnostmi je nepogrešljiv pri vseh prireditvah VVD Vojnik, pri katerih zavzeto sodeluje tudi njegova mama Hedvika, ki je gonilna sila pri organizaciji razstave kruha iz mamine peči. Zelo rada zbira tudi stare pregovore, ki govorijo o vinu in vinski trti ter opisujejo skrito resnico o načinu mišljenja, verovanja in življenja v starih časih. Gospa Hedvika ima rada pregovore, ker so kratki, jedrnat in preprosti. Priznanje KS Vojnik smo jima podelili za vzorno urejen vinograd, skrbno opremljeno ljubiteljsko klet, v kateri stiskajo tudi grozdje za društveno vino Vojničan, in njuno angažirano delo na področju vinogradništva in kletarstva.

Emilija Kladnik Sorčan se je glasbenemu ustvarjanju v Vojniku zapisala, ko je v decembru 1993 začela z vodenjem moškega pevskega zbora KUD France Prešeren Vojnik. Letos teče že 21. leto njenega prizadevnega in strokovnega dela ter prijateljskega druženja z moškim pevskim zborom. V vseh letih je na svojstven način in z izrednim občutkom pripravljala vsakoletni koncertni program, pesmi za veliko priložnostnih nastopov in seveda za nastope tekmovalnega značaja na območni reviji pevskih zborov v Celju ter tudi na revijah v domači občini Vojnik. Težko bi danes prešteli pesmi iz obsežnega repertoarja, ki je nastal

Priznanje za Emilijo Kladnik Sorčan je prevzel Franci Korošec.

Strelsko društvo bratov Dobrotinškov Vojnik

kot kronika 20-letnega dela v moškem zboru, kot tudi številne nastope doma in v tujini. K temu je treba dodati še bogato večletno sodelovanje z ženskim komornim zborom iz Jirkova na Češkem, vodenje deklškega zbora Kolorina, več šolskih zborov in tudi vodenje zbora učiteljic vojniške osnovne šole. Emilija je aktivna tudi v svojem domačem kraju, in ravno zato, ker nikoli ne odkloni sodelovanja v glasbenih zadevah (ali z drugimi besedami, nanjo se vedno lahko zanesete), na dan podelitve priznanj žal ni mogla biti z nami. Poleg vseh obveznosti (službenih in zasebnih) in vodenja še drugih sestavov v delovno okolje vedno prinaša kanček humorja in prijetnega razpoloženja, tako tudi delo in učenje boljše stečeta. To ji odlično uspeva, saj v zboru usklajuje več kot 30 moških karakterjev, kar ni mačji kašelj. Zna pa se jim tudi prijetno oddolžiti. Ker je po večini veliko več pesmi posvečenih materam kot očetom, je Emilija posebej za moške svojega zbora napisala skladbo. Za bogato zborovsko soustvarjanje in vodenje uspešnih zborovskih zasedb v kraju smo ji podelili priznanje KS Vojnik.

Strelska družina bratov Dobrotinškov Vojnik je bila registrirana leta 1954 in deluje še danes pod imenom Strelsko društvo bratov Dobrotinškov Vojnik. V društvo je vključenih 30 članov, v tej sestavi so tudi starejši, ki delujejo kot sekcija DU Vojnik. Redno trenirajo z zračno puško na strelišču na Celjski cesti 17 v Vojniku. V poletnih mesecih se pomerijo tudi z malokalibrsko puško na strelišču Petriček pri Celju. Prirejajo tekmovanja med SD sosednjih občin in se odzivajo tudi na njihove prireditve in tekmovanja. Sodelujejo tudi v ligi ZKŠ. V času praznovanja praznika KS

Vojnik so v Slovenskih Konjicah na tekmovanju pokrajinskih SD dosegli tretje mesto, dan pozneje v Vojniku na tekmovanju ob počastitvi praznika KS Vojnik pa prvo mesto. Priznanje KS Vojnik smo jim podelili za ohranjanje spomina na brate Dobrotinšek in dolgoletno strelsko tradicijo.

Za vse nagrajence, številna društva in posameznike še kako velja izposojena Shakespearova misel: *Svojo krono nosim v srcu, ne na glavi; ni pokrita z diamanti in je nevidna: pravim ji zadovoljstvo. To je krona, ki je bila kraljem redkokdaj dana.* Mi smo se jim skušali zahvaliti le s skromnim priznanjem, s katerim smo jim želeli povedati, da smo tudi v KS opazili njihov trud in da cenimo njihovo delo.

Ko se neko obdobje zaključuje, se ozreš in si postaviš zrcalo. Ugotoviš, da če se trudiš izpeljati dela in naloge, ki so ti bili zaupani, vse obrodi sad, a brez sodelavcev in ljudi, ki ti stojijo ob strani in pomagajo, ne gre zlahka. Zato na tem mestu iskrena hvala županu za vso podporo projektom in vloženo energijo, da so nekatere investicije sploh stekle, podžupanu, občinski upravi, občinskemu svetu, društvom, vrtcema, šoli in Juretu Vovku za sodelovanje. Prav tako se zahvaljujem članom sveta KS Vojnik in Irmi za sodelovanje, delo na terenu, podporo, razumevanje, strpnost in argumentiranje v primerih, ko smo imeli različna mnenja. Zahvala pa velja danes tudi moji družini in staršem, ki so mi bili v oporo takrat, ko sem jo potrebovala; hvala tudi prijateljem, za katere mi je včasih zmanjkalo časa, a so to razumeli in ostali.

Lidija Eler Jazbinšek, predsednica sveta KS Vojnik

Foto: Jure Vovk

Slavnostna seja (foto: Jure Vovk)

Slavnostna seja ob prazniku KS Vojnik

Na slavnostni seji smo člani sveta KS Vojnik skupaj z gosti orisali leto, ki je preteklo od našega lanskoletnega praznovanja praznika krajevne skupnosti, in ugotovili, da smo kljub časom, za katere velja, da niso najboljši, lahko zadovoljni. Marsikaj se je namreč spremenilo, predvsem zato, ker smo v krajevni skupnosti spremljali potrebe in želje krajanov, jih predložili in si zastavili jasne cilje.

Župan in njegovi sodelavci občinske uprave so s požrtvovalnim delom dosegli, da lahko danes potrdimo, da je športna dvorana zgrajena in – kar je še bolj pomembno – da služi svojemu namenu.

V Arclinu sta se v pomladnih mesecih hkrati izvajala kar dva projekta: razširitev mostu v okviru protipoplavnih rešitev in izgradnja kanalizacije, ki trenutno teče na desnem bregu Hudinje.

Dočakali smo tudi vodovod Tomaž, na katerega se bodo lahko po opravljenem tehničnem pregledu in pridobljenem uporabnem dovoljenju uporabniki začeli priklapljati. Hkrati s to izgradnjo je potekala gradnja dveh suhih zadrževalnikov, ki bosta preprečevala dostop poplavnim vodam v Vojnik.

Na pokopališču so bili na osrednji poti položeni tlakovci. Že v lanskem letu se je začela postopna obnova mrliške vežice, na njeno slabo stanje smo pogosto opozarjali. Dograjene so bile sanitarije in spremljevalni prostori. Ker je bila vežica ob prevzemu koncesijske pogodbe v izredno slabem stanju, so bila potrebna nepredvidena nujna dela (zamenjava oken, beljenje, nakup žalnih odrov, popravilo strehe), zato je zmanjkalo sredstev za opremo dograjenega dela, kjer je še treba urediti prezračevanje, poskrbeti za ogrevanje, opremiti kuhinjo in narediti fasado.

Upam, da bodo v rebalansu proračuna zagotovljena sredstva

za dokončanje na novo dograjenega dela. Projekt nadaljnje obnove vežice (ureditev strehe na celotnem objektu) se bo nadaljeval postopoma, upoštevajoč razpoložljiva sredstva iz koncesije in proračuna.

Zaradi obnovitvenih investicij v vodovode so bile urejene tudi nekatere ulice v kraju: Kašova, Čufarjeva Preložnikova ulica. Saniran je bil plaz na ranču Kaja in Grom. Po zimi nas je čakalo veliko cest, ki jih je bilo treba gramozirati, na asfaltiranih pa je nastalo veliko udarnih jam, ki jih je bilo treba zakrpati.

Letošnja zima ni bila tako dolga kot lanska, nas pa je prizadela z žledom. V tej situaciji so veliko nalogo opravili gasilci PGD Vojnik, ki so poskrbeli za prevoznost poti. Po opravljenem delu so odšli pomagat v vseslovensko akcijo, ki je bila organizirana za pomoč tistim, ki jih je žled še posebej prizadel.

Na območju KS Vojnik primanjkuje urejenih pločnikov, sprehalnih in kolesarskih poti. Želimo si, da bi se čim prej pristopilo k izgradnji pločnika od TUŠ-a do pokopališča, na tej trasi bi bilo treba najti tudi rešitev za varno prečkanje ceste pri spomeniku proti Kvedru in Tušu, saj na tem mestu, ki je napačno in nevarno, dnevno veliko ljudi prečka cesto. Promet pa je gost in poteka hitro. Prekoračene hitrosti so bile izmerjene v Pristavi, Jankovi, nevarna za pešce in kolesarje je tudi cesta iz Vojnika proti Gmajni, ki jo številni pešci, kolesarji in tekači uporabljajo

Komemoracija ob 100. obletnici začetka 1. svetovne vojne (foto: Jure Vovk)

kot rekreativno pot proti Šmartinskemu jezeru, vozniki pa ne upoštevajo prilagojene hitrosti.

Pomembna zadeva, ki ostaja odprta že nekaj časa, je zagotovitev mesta za oddajnik, ki bi omogočil dober mobilni signal za več naselij krajevne skupnosti.

Razveseljav je podatek, da število prebivalcev na področju krajevne skupnosti Vojnik narašča. K temu so pripomogli naslednji dejavniki: lega na ugodnem stičišču prometnih povezav, raznolikost kraja, ravno pravšnja oddaljenost od mestnega vrveža in novozgrajeni objekti. Po podatkih iz leta 1991 je v KS Vojnik živelo 4142 prebivalcev, medtem ko šteje Vojnik danes 4621 prebivalcev (po podatkih iz 1. 7. 2013).

Z odpiranjem novih storitvenih in drugih dejavnosti se širi ponudba v kraju in izboljšuje kakovost ponudbe, tako je v obrtno-poslovni coni zaživelo precej dejavnosti, že leto dni sta odprti tudi prodajalni kruha, v eni so pristopili k projektu *Kruh za prijatelja*, v okviru katerega lahko ob svojem nakupu kruha kupite tudi kruh za nekoga, ki ga potrebuje, a si ga ne more privoščiti. Lepa gesta.

Društva ob prazniku pripravila številne prireditve

Posebno vrednost predstavljajo v našem kraju s svojim neurnim delom tudi društva, ki kraju namenijo veliko prostovoljnih ur.

V skrbi za sočloveka, da se z močjo humanosti izboljša življenje ranljivih skupin ljudi, je bila letos ustanovljena Krajevna organizacija Rdečega križa Vojnik. Prav organiziranost društev in

posameznikov daje Vojniku posebno noto. Številna društva s svojimi člani pripravljajo odmevne in kakovostne prireditve oziroma dogodke. Čez leto je njihovo delo prepleteno s številnimi prireditvami, ki jih organizirajo tudi ob prazniku krajevne skupnosti. KK Vojnik je tako pripravil 22. turnir trojk. Člani DU Vojnik so se pomerili v meddruštvenem in medobčinskem tekmovanju v streljanju z zračno puško in v kegljanju na vrvcu; v organizaciji Strelskega Društva bratov Dobrotinškov je bilo izvedeno strelsko tekmovanje z malokalibrsko puško na strelišču v Doliču. Tekmovali so člani strelskih društev: Vojnik, Celje, Slovenske Konjice, Špitalič, Dolič in Zreče. V mesecu septembru prireja omenjeno strelsko društvo memorial ob 60. obletnici poimenovanja društva. PGD Vojnik je priredilo pokalno tekmovanje za starejše gasilke in gasilce v športnem parku Vojnik.

Veliko dejanj, opravljenih z dobro voljo in mislimi na sočloveka, je bilo ali še bo udejanjenih v vseh teh naštetih prireditvah društev in organizacij.

Srečanje starejših krajanov in krajanek

Krajevna skupnost Vojnik je na druženje povabila krajane, starejše od 80 let. Pogostili smo jih s hrano in pijačo, sladke dobrote pa so napekle članice Društva kmetič Meta. Na srečanju smo vsi lahko prvič prisluhnili in zaplesali ob zvokih novonastalega ansambla *Stop*. Naša najstarejša krajana na srečanju sta dobila skromni darili in ob tem tudi zaplesala.

Komemoraciji pri Olčjeku in spomeniku 1. svetovne vojne

Preteklost za nas ni samoumevna, brez nje ne bi obstajali, zato sta ZB za vrednote NOB in krajevna skupnost organizirali spominsko slovesnost pri Olčjeku in tradicionalni pohod po poteh spominskih obeležij.

Na dan praznika krajevne skupnosti je pred spomenikom 1. svetovne vojne v spomin na 100. obletnico njenega začetka potekala spominska komemoracija, na kateri je Marko Zdovc prebral raziskana imena padlih, ki so z našega področja v tej vojni dali življenje.

Vsem društvom se za njihove prireditve iskreno zahvaljujemo.

Lidija Eler Jazbinšek, predsednica sveta KS Vojnik

Dolgoročna razvojna strategija občine Vojnik 2010–2020

Vizija: občina Vojnik bo s trajnostnim razvojem na vseh področjih omogočila sedanjim in prihodnjim rodovom kakovostno življenje z aktivnim vključevanjem v gospodarske in družbene procese okolja.

Samo Kunej, predsednik projektne skupine za pripravo strategije

Dolgoročna razvojna strategija občine Vojnik 2010–2020

Gornji zapis je ključno besedilo *Strateškega razvojnega načrta*, v katerem so zapisane temeljne smernice dolgoročnega razvojnega načrta občine Vojnik. V času, ko se zaključuje mandat sedanjemu občinskemu svetu in županu ter se približuje obdobje nove ali prenovljene ekipe, je pravi trenutek, da si osvežimo cilje in razloge, zaradi katerih je strategija nastala.

Pobudo za nastanek *Strateškega razvojnega načrta* občine Vojnik smo podali zaradi zavedanja, da je prostor, ki ga ima občina in z njo mi občani, zelo omejen. To je razlog, da razvoj skrbno načrtujemo in premislimo, kakšne objekte bomo na neko območje umestili in kam, da si z napačnimi ali premalo premišljenimi potezami ne zapremo možnosti nadaljnjega razvoja.

Kot glavni pobudnik izdelave *Strateškega razvojnega načrta* sem postal vodja skupine – ta je imela nalogo, da pripravi in predstavi ta pomembni dokument. Trudili smo si oblikovati kompetentno ekipo, v katero bi vključili najpomembnejše posameznike, istočasno zaradi lažjega usklajevanja ni smela biti prevelika. Na koncu je bila imenovana dvostopenjska ekipa; ožja in širša skupina za pripravo razvojne strategije, v katero so bili imenovani župan, predsednik krajevnih skupnosti, predsedniki občinskih odborov ter zunanji strokovnjaki in predstavniki: dr. Bogomir Kovač, mag. Damjan Pinter, Jure Ferlež, urbanistka Smilja Presinger in Žarko Samec.

Postopek priprave načrta je kompleksen. Po preučitvi razmer in stanja v občini smo nadaljevali z določitvijo največjih razvojnih težav na nivoju občine kot celote in posameznih delov. Ti podatki so bili osnova za izdelavo analize SWOT, v kateri smo določili prednosti in slabosti občine in ocenili, kje so naše priložnosti in kje nevarnosti. Na osnovi te analize smo izdelali

vizijo razvoja in jo poskusili po najboljših močeh uvrstiti v finančni okvir. Pripravljalci strateškega načrta smo se v vsakem trenutku zavedali dejstva, da mora strategija zagotavljati minimum ohranjanja kakovosti okolja, kakovost pa sčasoma še povečevati, zato smo bili pri svojem delu nadvse previdni. Razmere, potrebe, priložnosti in nevarnosti smo obravnavali z različnih zornih kotov. Občino smo obravnavali kot celoto in po posameznih območjih. Ugotovitve smo združevali in primerjali. Včasih ni bilo preprosto najti ustrezne rešitve, a nam je uspelo. Določili smo prednostne naloge, ki naj bi jih občina uresničila v obdobju do leta 2020. Prednostne naloge smo predstavili občanom na delavnicah, te so bile obiskane nad pričakovanji. O mnogih projektih se je razvila debata. Na delavnicah in kasnejših razpravah smo skrbno beležili reakcije in pripombe razpravljalcev. Na osnovi teh smo pripravili končno obliko *Strateškega razvojnega načrta*; obravnaval in sprejel ga je občinski svet 15. septembra 2010.

Tako smo dobili legitimni dokument, v katerem je zapisano, kaj si ljudje v občini želijo in na kakšen način. Tu so zbrana izhodišča, na katerih naj občinska uprava, občinski svetniki in župani načrtujejo in gradijo razvoj okolja, v katerem bomo živeli mi in zanamci.

Trenutek pred volitvami je najprimernejši, da prihodnje akterje opozorimo na to, da v občini imamo dokument, v katerem je zapisano: kaj si želimo, kje in kako. V preteklem mandatu smo si svetniki prizadevali usmerjati razvoj po smernicah, zapisanih v tem dokumentu. Do večjega odklona je prišlo le pri umestitvi vrtca v Vojniku, druge dejavnosti so potekale v predvidenih okvirjih.

Skupina, ki se je v tem mandatu preoblikovala v skupino za spremljanje izvajanja strategije in pripravo ustreznih korekcij (zaradi posledice spremenjenih okoliščin), je dejavnosti nadaljevala. Intenzivnost dejavnosti je bila vsekakor nižja kot v času priprave strategije, a pomembnost dela zato nič manjša. Predvideno je, da bi delovala tudi v prihodnje, in upam, da bo tako tudi ostalo – ne glede na izid volitev, saj je izvajanje tega načrta v interesu večine prebivalcev.

Na novo svetniško ekipo in novega župana, ki jih bo občina dobila po volitvah 5. oktobra, naslavljam javni poziv, da pri načrtovanju razvoja poskušajo v največji meri upoštevati smernice razvoja, podane v *Strateškem razvojnem načrtu*. Morda rešitve, podane v tem dokumentu, ne bodo najpreprostejše, a bodo dolgoročno zagotovile primerno raven bivanja in razvoj tudi naslednjim generacijam v tej občini.

Samo Kunej, predsednik projektne skupine za pripravo strategije

Čisti računi – dobri prijatelji

Drugi rebalans proračuna občine Vojnik za leto 2014

Brane Petre, predsednik odbora za finance in občinsko premoženje in podžupan

Odbor za finance in občinsko premoženje je na svoji 20. seji 4. avgusta 2014 obravnaval predlog drugega rebalansa proračuna občine Vojnik za leto 2014.

Kljub temu, da se skupni prihodki 7.537.256 EUR in odhodki 7.239.089 EUR bistveno ne razhajajo od predvidenih v prvem rebalansu, je bilo treba izvesti drugi rebalans zaradi določenih prerazporeditev znotraj posameznih postavk proračuna. Predvsem zato, ker je to zadnji rebalans, ki ga sprejema trenutni sklic svetnikov v vojniški občini. S tem smo uskladili vse sprejete odločitve s proračunom.

Ugotovili smo, da se vsi pomembni projekti izvajajo, žal je ponekod prišlo do zamika v rokih izvajanja, predvsem se kažejo težave pridobivanja soglasij in zatem še potrebne dokumentacije. Opazno je tudi državno zmanjševanje sredstev in delno zamujanje z izplačili.

Pozitivno je, da občina sprotno poravnava svoje obveznosti do

vseh deležnikov in da je tudi likvidnost vseskozi zagotovljena. V letu 2014 ni bilo najetih novih kreditov. Vrednostno bo znašalo odplačilo kreditov 315.000 EUR v letu 2014.

Ob zaključku mandata smo obravnavali tudi stanje zadolženosti občine in ugotovili naslednje:

Skupna vrednost najetih kreditov znaša 2.692.016 EUR.

Letno odplačilo glavnice in obresti znaša približno 347.000 EUR, kar predstavlja 5 % od zakonsko predpisane osnove, z zakonom dovoljeno pa je 8 % od realiziranih prihodkov predhodnega leta, kar bi v našem primeru pomenilo 540.500 EUR letno.

Ugotovitev je, da smo pri najemanju kreditov ravnali racionalno, saj so najeti za točno določene investicije – večina je vezanih na OŠ Frankolovo, telovadnico pri POŠ Nova Cerkev, OŠ Vojnik in telovadnico ter vrtec Mavrica. Izgradnja teh objektov je močno izboljšala naš standard, pomeni pa tudi nekaj več dodatnih stroškov vsako leto. Izgradnja teh velikih objektov je razlog, da smo manj vlagali v asfaltiranje cest, kar velikokrat izpostavljajo predsedniki KS – to bo treba urediti v prihodnjih proračunih.

Mnenje odbora je, da je finančno poslovanje občine Vojnik zakonito in v skladu z vsemi predpisanimi normami.

Občinski svet se je s potrditvijo drugega rebalansa občine Vojnik temu mnenju pridružil.

Ob koncu mandata se želim zahvaliti tudi vsem članom odbora za vestno prisotnost na sejah in korektno delo v odboru.

Brane Petre, predsednik odbora za finance in občinsko premoženje in podžupan

Slovo ravnateljice Majde Rojc

Začetek letošnjega šolskega leta je zelo drugačen od prejšnjih za dolgoletno ravnateljico OŠ Vojnik Majdo Rojc in njeno sodelavko Nevenko Drogenik, ki sta postali upokojenki. Sodelavci in mnogi drugi smo jima hvaležni za njuno delo in jima želimo prijetno in srečno tretje življenjsko obdobje.

Prav pa je, da se spomnimo ravnateljice, ki je svoje življenje poleg družine z vso ljubeznijo namenila šoli in njenim vsakokratnim »prebivalcem«.

Na poti skozi življenje ljudje puščamo za seboj stopinje. Vsak dan na tisoče stopinj. Vsaka beseda, misel, vsak dotik, vsak objem, pogled, korak, vsak dih ..., za vsakim še tako nežnim vzgibom duše, vzgibom srca, ostajajo – stopinje.

In če vsaka zgodba duše govori o številnih človeških dotikih, potem je Majdina sestavljena le iz teh.

S svojo posebno energijo je vedno iskala poti, da uresniči lepši dan. Enkrat otroku, ki ima preveč ali premalo skrbne starše, naslednjič sodelavcu, ki potrebuje nasvet, kako ohraniti sebe, spet drugič staršu, ki bi rad pomagal svojemu otroku, pa ne zna in še in še ...

In vse to je počela na poti skozi delo na naši šoli, kjer je pustila vidne sledi, predvsem zaradi svoje predanosti že od samega pričetka, to je od oktobra 1975, ko se je tu zaposlila, najprej kot učiteljica, nato kot pomočnica ravnatelja in zadnjih 22 let kot ravnateljica.

V času njenega ravnateljstva je šola dosegla zavidljiv napredek na več področjih

Izboljšanje prostorskih pogojev

Vseh pet zgradb, v katerih se je v preteklem obdobju izvajal pouk in so bile za pouk povsem neprimerne, če ne celo nevarne, je v obdobju njenega vodstva postalo lepših ali celo povsem novih:

Majda Rojc, dosedanja ravnateljica OŠ Vojnik.

Učenci POŠ Socka so se iz stare graščine preselili v novo zgradbo na novi lokaciji že leta 1996.

Učenci razredne stopnje v Vojniku, ki so obiskovali pouk v več kot sto let stari šoli – ta je bila vsako leto večkrat poplavljen, so se leta 2004 preselili v nove prostore prizidka k centralni šoli. Dve leti kasneje je bila porušena centralna šola in zgrajena povsem nova šola z dozidkom. Na POŠ Šmartno v Rožni dolini in POŠ Nova Cerkev so bili obnovljeni prostori. POŠ Nova Cerkev je dobila veliko telovadnico, saj vse do leta 2007 otroci na tej šoli niso imeli pogojev za izvajanje športne vzgoje.

Septembra 2013 je centralna šola pridobila še eno najlepših, energetske varčnih zgradb – novo telovadnico, v kateri imajo danes športno vzgojo lahko tudi učenci RS v treh vadbenih enotah, poleg tega pa ima tudi eno najlepših plezalnih sten. Na dveh zgradbah so bili nameščeni sončni zbiralniki za proizvodnjo električne energije.

Brez njenega nenehnega prizadevanja in iskanja poti, kako najti način za izboljšanje prostorskih pogojev, otroci danes ne bi imeli takšnih pogojev za pouk.

Skrbela je za posodabljanje šolske opreme, saj je ves čas ravnateljstva poskušala otrokom ponuditi nekaj več.

Bili smo ena prvih šol v Sloveniji s sodobno računalniško učilnico. Skupne vsebine so učenci lahko spremljali v učilnicah po kabelski televiziji, danes pa imajo že skoraj vse učilnice računalnik s projektorjem. Šolska kuhinja je danes kuhinja s številnimi pripomočki za pomoč delavcem v njej.

Šolska knjižnica ima več kot 14.000 knjižnih enot z vsemi pogoji sodobne knjižnice in je vključena v sistem Cobiss.

Na vseh področjih in v vsakem kotičku je vedno opazila kakšno pomanjkljivost, ki jo je čim hitreje poskušala odpraviti. Zato resnično danes lahko trdimo, da je šola, ki jo zapušča, sodobna šola.

Delo v projektnih skupinah ji je bilo v poseben izziv.

Vedno je sedela s kakšno skupino in snovala nov projekt, zato smo v tem obdobju imeli kar nekaj večjih projektov, od prvih 500 let odkritja Amerike, Ko se koreninice tal zavedo, Smrkofest ... do danes, ko naši učenci sodelujejo v 33 mednarodnih in republiških projektih, 9 šolskih in 1 razvojnem projektu. Leta 2011 je naša šola pridobila certifikat kakovosti, ki je potrditev uspešnega dela v preteklem obdobju. Učenci se vključujejo v raziskovalno dejavnost in z raziskovalnimi nalogami tudi na državnem nivoju dokazujejo, da so pri svojem delu uspešni.

Na področju izobraževanja otrok je vedno velik poudarek namenjala tudi nadarjenim učencem.

Zanje je ustvarjala »dodano vrednost« in predlagala delo v matematičnih delavnicah, angleškem vikendu, naravoslovnem taboru, retoriki in ostalih vsebinah, ki nadarjenim učencem omogočajo razvoj skladno z njihovimi zmožnostmi. Te oblike dela lahko rečemo, da so se prijele.

Staršem je ponujala izobraževalne vsebine, ki so pripomogle pri vzgoji njihovega otroka, spodbujala izvajanje Šole za starše, delavnice za učitelje, kamor so se vključevali tudi starši, učitelje pa je vedno znova in znova navduševala za sodelovanje v izobraževanjih, kot so Mreža učečih se šol 1 in 2, Varstvo okolja ter Pomen prostora v okviru vzgoje in izobraževanja za trajnostni razvoj.

Bilo je še mnogo stvari, ki jih je v tem času ustvarjala z veseljem, in kot bi verjetno povedala, »se je šla zraven«. Zato nam tudi nikoli ni bilo nenavadno, kadar smo jo na hodniku srečali z metlo ali krpo v roki, v jedilnici pri delitvi hrane otrokom ali tudi z lopato ob kidanju snega v zimskih zgodnjih jutranjih urah.

Ob vsem tem je skrbela tudi za dobro sodelovanje s krajem, zato je za svoje uspešno delo, sodelovanje s krajem in občino prejela srebrni grb občine Vojnik, leta 2011 pa še zlati grb občine Vojnik, ob katerem so med drugim zapisali: »Njena predanost, strpnost in strokovnost nimajo meja.«

Vse to je več, kot lahko pričakujemo od ravnatelja, zato ni čudno, da je v šolo prihajala prva in jo običajno zapuščala zadnja, vedno s posebno skrbjo, da bo današnji in jutrišnji dan popoln za vse okrog nje. Morda tega nismo vsi opazili, vemo pa, da smo zato vsi živeli lažje, saj smo vedno vedeli, da zna odgovoriti na vsa naša vprašanja in rešiti marsikatero težavo posamezniku ter ustvariti prijetno vzdušje, predvsem pa poskrbeti za razumevanje v kolektivu, kar je pogoj za dobro delo in je v današnjem času redkost. Ob tem bi ji radi povedali, da jo imamo radi.

Sodelavci OŠ Vojnik
Foto: Jure Vovk

Olga Kovač, nova ravnateljica OŠ Vojnik

Z novim šolskim letom je nastopila mandat ravnateljice OŠ Vojnik Olga Kovač. Osnovna šola Vojnik je bila »njena« šola že, ko je vanjo vstopila kot prvošolka in v njej zaključila svoje osnovnošolsko izobraževanje.

Po zaključku študija in prvih poklicnih korakih v izobraževanju se je na OŠ Vojnik vrnila in od leta 1991 pomembno pripomogla k njenemu razvoju. Od leta 1997 je ob ravnateljici Majdi Rojc opravljala delo pomočnice ravnateljice in s spodbujanjem sodelovalnega dela vseh vključenih v vzgojno-izobraževalni proces soustvarjala vizijo šole. (V intervjuju sva se kot sodelavki tikali.)

Osnovno šolo Vojnik si obiskovala že kot učenka. Kdaj si se odločila, da postaneš učiteljica, in zakaj?

Šolo sem vedno imela rada. Rada sem posegala po knjigah in to mi je kot otroku bil večkrat izgovor, da sem se lahko izognila drugemu delu doma. Kasneje, na predmetni stopnji pa me je pričela privlačevati matematika. Še danes se spominjam zimskih dni, ko sem lahko v topli kuhinji računala še tudi po tem, ko so ostali doma že spali. Ne vem, kako je uspelo ge. Dragici Gregorc, ki je bila takrat moja razredničarka in učiteljica, da me je tako »zastrepila« z matematiko. Sem ji pa hvaležna še danes, saj je to še vedno moja ljubezen.

V sedemnajstih letih opravljanja dela pomočnice ravnateljice je matematika ostajala s tabo tako v pisarni, ko ti je bila pomočnica pri organizacijskih nalogah, kot tudi pri delu z učenci, saj si v vsem tem času kljub obilici dela še vedno tudi poučevala. Z novim šolskim letom je pred tabo nova naloga. Z upokojitvijo dosedanje ravnateljice Majde Rojc si bila izbrana za ravnateljico šole. Kako je v tebi zorela odločitev?

Zelo težko sem se odločila, saj sem se zavedala, kako odgovorno nalogo sprejemam. Šola, na kateri je 713 otrok in 84 zaposlenih, se ne more primerjati s podjetjem z enakim številom zaposlenih. To vedno poudarjam: podjetja imajo zaposlene in stroje, mi pa zaposlene in otroke.

Otroci za svoj razvoj potrebujejo prijetno delovno okolje, ki ga lahko ustvarijo le zadovoljni učitelji skupaj z ostalimi zaposlenimi. In ker smo s kolektivom skupaj z go. Majdo Rojc to dosegli, sem čutila dolžnost, da doseženo tudi skupaj nadaljujemo.

S tvojim spodbujanjem sodelovanja, organiziranostjo in pripravljenostjo prisluhniti in slišati bo želja po nadaljevanju in nadgradnji že doseženega zagotovo uresničljiva. Kaj je tisto, kar si kot ravnateljica OŠ Vojnik še želiš?

Želim si sodelovanja, odgovornosti vseh sodelujočih in zavedanja, da smo soodvisni drug od drugega. Dobimo lahko le toliko, kolikor dajemo. Če dajemo malo, ne moremo in ne smemo pričakovati od drugih nasprotno.

Želim si tudi ustvarjalnega miru na šoli, zato pričakujem, da bodo tisti, ki bi se počutili nezadovoljne, to na pravem mestu znali tudi povedati.

Predvsem pa si želim, da bi se znali poslušati, saj le tako lahko iščemo prave poti za uresničevanje naših skupnih nalog. Sama se bom trudila, da slišim in poskušam uresničevati predloge in

Olga Kovač, nova ravnateljica OŠ Vojnik

želje, ki so uresničljive.

Naši otroci so največ, kar imamo, zato si od vsega najbolj želim, da bi bili v šoli srečni, uspešni in bi znali upoštevati osnovna moralna načela, ki temeljijo na odgovornosti in spoštovanju.

Kaj bi izpostavila iz pripravljenega Programa vodenja?

Morda ravno to, da ohranjamo čim širše oblike sodelovalnega dela na vseh ravneh. Ob tem pa znamo in zmoremo ohranjati osnovne vrednote ter smo odrasli s poštenimi medsebojnimi odnosi dober zgled našim otrokom. Za uspešno šolsko delo vsi zaposleni potrebujemo podporo in zaupanje staršev in okolja, sicer pričakovanega ne moremo dosegati.

Kljub obilici dela si vedno pripravljena prisluhniti, pomagati ljudem okrog sebe. Na kakšen način pa si povrneš energijo oz. si napolniš baterije?

Vedno znova in znova si napolnim baterije, ko sem z otroki. Imam to srečo, da imam pri svojih letih doma še vedno majhne otroke, dve vnukinji, ki me potegneta v svoj svet. Sicer pa še vedno rada berem, kolesarim ali se odpravim v hribe in skupaj s sosedami preživim kakšno prijetno urico. Upam, da bom še vedno, kljub temu da sem sprejela to nalogo vodenja, našla čas tudi za to.

Lidija Eler Jazbinšek

Foto: Jure Vovk

Slavnostna seja in podelitev priznanj v Novi Cerkvi

Vsaka slavnostna seja ob praznovanju praznika krajevne skupnosti je neke vrste pregled opravljenega dela v preteklem letu. Pride leto, ko je več pridobitev v kraju, in leto, ko je zaradi različne dolžine trajanja projektov bera teh manjša. Vendar vsaka posodobitev kraja vodi v napredek in boljšo kakovost življenja. Na letošnji slavnostni seji je Slavko Jezernik izpostavil vsa dela, ki so bila opravljena, in nakazal smeri razvoja kraja v prihodnje. Da se stvari v Novi Cerkvi premikajo in da je delo lokalne skupnosti uspešno, je tudi zasluga številnih prostovoljcev. Nekateri, ki so se s svojim delom izkazali v vrsti let, so postali nagrajenci krajevne skupnosti. Program je povezovala Jerneja Kompan, za ubrano pesem so poskrbeli pevci Moškega pevskega zbora Nova Cerkev pod vodstvom Petra Selčana.

Svečane seje KS Nova Cerkev so se udeležili predstavniki občine Vojnik, župan Beno Podergajs, podžupan Branko Petre, svetniki iz naše krajevne skupnosti, vodja medobčinskega inšpektorata, člani sveta KS, predsedniki društev in organizacij, vodji obeh podružničnih šol, predsednika KS Vojnik in Frankolovo ter nagrajenci krajevne skupnosti Nova Cerkev za leto 2014.

V okviru praznovanja se je odvilo več kulturnih, športnih in drugih prireditev, ki potekajo v poletnih mesecih.

Slavko Jezernik je predstavil zgodovinsko ozadje četrtega julija, dneva, ko praznuje Nova Cerkev. V okviru praznovanja se je odvilo več kulturnih, športnih in drugih prireditev, ki potekajo v poletnih mesecih. Vsem organizatorjem in izvajalcem se je zahvalil za sodelovanje in kakovostno izvedene prireditve. Iz slavnostnega govora predsednika je bilo razvidno, da je življenje in delo v krajevni skupnosti živahno in usmerjeno v željo po ureditvi kraja in zagotovitvi kakovostnejšega življenja ljudi v Novi Cerkvi. Čeprav časi niso naklonjeni večjim projektom, se Nova Cerkev ureja in projekti, ki čakajo na realizacijo, se pripravljajo.

Manjša dela, ki spreminjajo podobo kraja in kakovost življenja, so pogoj za varnost ljudi.

Za boljšo varnost v kraju sta poskrbeli dve pridobitvi: izgradnja pločnika od Prekorška do parkirnega prostora pri večnamenski dvorani v dolžini tristo dvajset metrov in od Ževarta do Oprešnika v dolžini sto dvajset metrov. Pri šoli in večnamenski dvorani je zaključeno nasipavanje za parkirni prostor, ki je ob večjih prireditvah nujno potreben. Pokopališče je spremenilo podobo, saj so uredili poti in položili betonske plošče ter uredili južni del pokopališča. Socka je dobila urejen in dolgo pričakovani prehod za pešce, varnost v cestnem prometu se je izboljšala. V tem letu so pripravili idejni projekt za kanalizacijo med Socko in Novo Cerkvijo. Na podružnični šoli v Socki so namestili podstrešno izolacijo in zamenjali kritino. Zaradi dotrajane strehe je bila zamenjana strešna kritina na stavbi v Novi Cerkvi 22. V tem obdobju je bil zgrajen prizidek pri gasilskem domu, kjer so z novimi in pokritimi stopnicami omogočili lažji dostop do dvorane. Na področju razsvetljave so bili v vasi in v novem naselju v Novi Cerkvi zamenjani stebri javne razsvetljave. Kako veliko pomeni pitna voda sta pokazali otvoritvi vodohrama v Veliki Ravni in izgradnja druge faze vodovoda v Hrenovi. Prispevek občanov v delu je bil velik. V Trnovljah

pri Socki so uredili sedeminosemdeset metrov dolg kanal. Pri nekaterih delih je s svojimi sredstvi pomagala tudi Občina Vojnik. Pogoji niso ugodni za večja dela na cestah, vendar so bila v preteklem obdobju opravljena nekatera dela na javnih asfaltnih in makadamskih poteh. Krajevna skupnost je poskrbela za čiščenje jarkov in jaškov. Na asfaltiranje čaka nekaj javnih poti, ki bi naj dobile prevleko v letu 2015. V mesecu avgustu je predviden začetek izgradnje kanalizacije od Razdelja do Polž. Pri oceni dela je opozoril na korektno in pravočasno opravljenost dela zimske službe, ki skrbi za petinsedemdeset kilometrov cest. Svoj pregled opravljenega dela je zaključil z zahvalo za dobro sodelovanje Občini Vojnik, svetnici in svetnikom iz naše krajevne skupnosti, članom sveta krajevne skupnosti, učiteljem in učencem obeh podružničnih šol, vsem predsednikom društev in organizacij, župniji Nova Cerkev in vsem krajanom, ki so pri delih sodelovali.

»... smo ljudje, ki dveh stvari ne znamo: sesti v prvo vrsto in se zahvaliti.«

Gospod Beno Podergajs je izpostavil besedi hvala in veselimo se, ki ju lahko uporabi ob oceni sodelovanja s krajevno skupnostjo Nova Cerkev. V kraju, kjer živi 2200 prebivalcev, v vaseh, ki so raztresene okoli Socke, Lemberga in Nove Cerkve, je čutiti sodelovanje, enotnost in pripadnost občini. Poudaril je status krajevne skupnosti kot pravne osebe, sodelovanje v tej skupnosti in enakovreden položaj Nove Cerkve v občini Vojnik. Poudaril je potrebo po racionalizaciji pri določenih projektih in skupno rabo že izgrajene infrastrukture. Vsem nagrajencem je čestital in uporabil citat Antona Trstenjaka: »Slovenci smo ljudje, ki dveh stvari ne znamo delati: sesti v prvo vrsto in se zahvaliti.« Po njegovem mnenju je uspešen razvoj kraja plod dobrega sodelovanja in prispevek dela ljudi, ki delajo prostovoljno. Vsem nagrajencem je čestital.

Uradne obrazložitve dobitnikom priznanj:

Marija in Jože Štokovnik iz Socke – za aktivno delovanje v društvih in organizacijah v KS Nova Cerkev

Mira in Jože Štokovnik delata v TD Nova Cerkev že vrsto let. Oba sta aktivna člana, vedno pripravljena sodelovati v zadanih nalogah društva. Njuno področje dela je široko, saj pomagata pri pripravi prireditev, srečelovu, pripravi pogostitev na stojnicah, udeležujeta se tekmovanj v kuharskih spretnostih, čis-

Mira in Jože Štokovnik med obrazložitvijo priznanja

Podelitev priznanja Boltežarju Orlčniku

tilnih akcij, Holcerije v Vitanju in vse zadolžitve opravita dobro. Oba sta aktivna člana tudi v Prostovoljnem gasilskem društvu Nova Cerkev in drugih društvih v kraju.

Silvana Jakop iz Homca – za aktivno delovanje v društvih in organizacijah v KS Nova Cerkev

Silvana Jakop je aktivna članica v različnih društvih v kraju. Svoj prosti čas nesebično namenja delu v TD Nova Cerkev, v katerem sodeluje pri vseh nalogah, za katere je zadolžena. Redno se udeležuje čistilnih akcij. Pri svojem delu je zanesljiva, aktivna v skupini, ki tekmuje v kuharskih spretnostih, in tu dokazuje, da je dobra kuharica. Predstavlja Novo Cerkev in občino s svojo prisotnostjo kuhanja raznovrstnih jedi po celotni Sloveniji. Njena dobra volja in pripravljenost za delo sta odliki, ki potegneta za seboj marsikaterega člana društva. Silvana je tudi aktivna članica Smučarskega društva Vizore. S svojo požrtvovalnostjo in odnosom do vseh prireditev v kraju je zelo priljubljena in aktivna.

Podelitev priznanja Silvani Jakop

Boltežar Orlčnik iz Nove Cerkve – za dolgoletno aktivno delo v Turističnem društvu Nova Cerkev

Boltežar Orlčnik je aktiven član TD Nova Cerkev. Vedno je pripravljen pomagati in svoje naloge opravlja dobro. Njegovo področje dela so »torkovi« pohodi po vaseh in hribih KS Nova Cerkev in njene okolice. V jesenskem, zimskem in spomladanskem času organizira in vodi pohode, ki se jih udeležuje povprečno 20 pohodnikov, pohod traja do dve uri in v zadnji sezoni je bilo izvedenih 35 pohodov. Poti, ki jih izbira, so varne, za pohodnike zanimive in vsi, ki si želijo rekreacije, se

lahko pridružijo. Pohodi so zabavni, ljudi družijo, krepijo pripadnost društvu in kraju. Vsako leto Bolti poskrbi za zaključno druženje in podelitev diplom vsem, ki se redno udeležujejo vadbe. Njegov način dela je natančen, varen, prilagojen vsem udeležencem pohoda in zabaven sprehod po našem okolju. Njegovo delo v društvu podira meje kraja, saj se pohodov udeležujejo tudi krajanje iz drugih občin.

Alojz Majcen iz Socke – za dolgoletno delo v KUD Godba na pihala Nova Cerkev

Alojz Majcen je eden izmed ustanoviteljev Godbe na pihala in eden izmed tistih, ki so vsa leta skrbeli za njeno rast. Zaslužen je za oskrbo godbenikov z enotnimi oblačili. Bil je tudi podpredsednik KUD Godba na pihala. Priznanje podeljujemo za sedemindvajsetletno igranje v godbi. Alojz je aktiven tudi na drugih področjih, in sicer v športnem in kulturnem društvu.

Alojz Majcen prejema priznanje.

Jan Kovač iz Nove Cerkve – za hitre izvoze na intervencije in dolgoletno aktivno tekmovalništvo v desetini članov »B«

Janko Kovač je vstopil v gasilske vrste davne ga leta 1970 in je od takrat ves čas aktiven pri delu in življenju društva. Po opravljenih osnovnih gasilskih usposabljanjih v letih 1976 in 1979 je leta 2010 opravil še tečaj za gasilkega strojnika, medtem pa leta 1996 dosegel čin gasilca druge stopnje. Vseskozi aktivno sodeluje pri različnih dejavnostih v društvu, kot šofer se je izkazal pri hitrih izvozih na gasilske intervencije, dolgo časa pa uspešno sodeluje na tekmovanjih v desetini »B«. Aktiven je tudi pri različnih drugih prireditvah društva, že nekaj časa pa je nepogrešljiv član ekipe za pripravo jedi na gasilskih

Jan Kovač in Slavko Jezernik

veselica – peka vola na žaru. Za svoje dosedanje delo v društvu je prejel več priznanj, tudi bronasti znak Civilne zaščite leta 2011 in gasilsko odlikovanje tretje stopnje 2013.

Aleksander Kovač iz Nove Cerkev – za hitre izvoze na intervencije in dolgoletno aktivno tekmovalstvo v desetini članov »B«

Aleksander Kovač je vstopil v gasilske vrste leta 1974, v društvu PGD Nova Cerkev pa je aktiven od leta 2002. Vseskozi je izredno aktiven in je bil kot tak gasilec različnih funkcij v društvu. Več kot desetletje je član upravnega odbora društva, aktiven je tudi v operativi kot glavni strojnik in vodja avtoparka. Še kot član PGD Škofja vas je sodeloval na gasilski olimpijadi v Berlinu leta 1993. Kot član PGD Nova Cerkev se je kot šofer izkazal pri hitrih izvozih pri intervencijah in kot dolgoletni udeleženec tekmovanj v desetini »B«. Aktiven je tudi pri vseh drugih aktivnostih v društvu, zlasti na gasilskih veselicah, kjer je nepogrešljiv pri organizaciji in delu oskrbe s pijačo. Za svoje aktivno delo je prejel več gasilskih priznanj in odlikovanj, nazadnje gasilsko odlikovanje tretje stopnje leta 2013 in leta 2014 priznanje za dolgoletno delo v gasilstvu – 40 let.

Aleksander Kovač prejema priznanje.

Vili Furlan iz Lemberga – za dolgoletno delo v Prostovoljnem gasilskem društvu Lemberg

V društvu je začel delovati leta 1968 kot pionir gasilec in bil v vseh letih v njem aktiven: bil je nosilec funkcij, operativec, skrbel je za strojno opremo. Ves čas se je izobraževal, postal

Priznanje prejema Vili Furlan.

je gasilski častnik druge stopnje in skrbel za vzgojo mladih gasilcev. Priznanje mu izrekamo za delo v društvu, kraju in za njegov odnos do sokrajanov.

Jože Jeseničnik iz Socke – za dolgoletno vsestransko pomoč društvom v KS Nova Cerkev

Jože Jeseničnik je krajan v pravem pomenu besede. Aktiven je v vseh treh društvih, ki delujejo na območju Socke. Je izvrsten strojnik gradbene mehanizacije, nepogrešljiv pri izgradnji cest, vodovodov in drugih gradbenih del v kraju. V svojih 27-ih letih dela v Gasilskem društvu Socka je opravil veliko prostovoljnih del pri obnovi gasilskega doma in njegove okolice. Nepogrešljiv je pri intervencijah, kjer je potrebna gradbena mehanizacija; največkrat pri poplavih, zemeljskih plazovih in ob odstranitvah posledic požarov. Skoraj vsakokrat je boter novim gasilskim pridobitvam v društvu. Aktiven je tudi v Športnem društvu Socka, ki mu je veliko pomagal pri izgradnji kočice na Strnadovem travniku. Jože je aktiven član Kulturnega društva Socka: pleše v plesni skupini Grofje in Folklorni skupini Socka. Vedno pomaga pri organizaciji prireditev, ki jih organizira KD Socka. Jože je predsednik Vaškega vodovoda Socka, za kar porabi precej časa in živcev. Vedno prisloži na pomoč domačinom, ko je to potrebno. Predvsem zanj velja, da ne sodi med tiste, ki so v svojem kraju le turisti.

Jože Jeseničnik prejema priznanje iz rok Slavka Jezernika.

Po končani svečani seji in podelitvi priznanj smo z nagrajenci malo poklepetali in obujali spomine na vse tiste dogodke, ki so jih preživeli aktivno, v svoje veselje in dobro vseh nas. Vsem iskrene čestitke in naj bodo priznanja pobuda za delo v prihodnje.

Lea Sreš

Komemoracija: v spomin in opomin

Zgodovino moramo poznati in se iz preteklih dogodkov kaj naučiti. Med organizacijami, ki delujejo v Novi Cerkvi, je tudi Zveza borcev za vrednote narodnoosvobodilne borbe. Ob sodelovanju s krajevno skupnostjo, obema podružničnima šolama, moškim pevskim zborom in godbo na pihala so v okviru prireditev pripravili komemoracijo.

Predsednik ZB za vrednote NOB v Novi Cerkvi Branko Delčnjak

Med dogodki, ki zaznamujejo krajevni praznik, je komemoracija ob spomeniku padlim iz druge svetovne vojne. Organizacija ZB za vrednote NOB je v sodelovanju recitatorjev in mladih glasbenikov iz POŠ Nova Cerkev in Socka, godbe na pihala in pevcev ter skupine možnaristov pripravila bogat kulturni program. Predsednik Branko Delčnjak je označil četrti julij (1944) za dan, ko se spominjamo osvoboditve Nove Cerkve, takrat so borci Tomšičeve brigade razorožili orožnike, ki so imeli v Novi Cerkvi postojanko. Torej se je po tem dogodku Nova

Cerkev rešila neposrednega nadzora okupatorjev. V govoru je orisal pot osamosvojitve Slovenije, današnje razmere in izrazil upanje po lepši prihodnosti. Vsi nastopajoči so pripravili prijeten in dogodku primeren kulturni program ob harmoniki. Proslava je bila mala učna ura sprehoda po preteklosti, ki jo moramo poznati in obujati.

Lea Sreš

Mladi med nastopom

Ceste v našem kraju

Krajevna skupnost Frankolovo

CESTE – preteklo obdobje

V KS Frankolovo smo od leta 1995 do leta 2010 asfaltirali večino pomembnejših odsekov cest. V teh letih je članom režijskih odborov na čelu s svojimi predsedniki uspelo aktivirati svoje sosede, vikendaše in prijatelje za pripravo cest do asfaltiranja. Režijski odbori so se ustanavljali drug za drugim in se uradno potrjevali na KS; ta pa je sestavila in dopolnjevala vrstni za asfaltiranje cest. Ta vrstni red je bil najpomembnejši dokument za vse odbore in člane

sveta KS. Aktualen je še danes.

Člani režijskih odborov so se nesebično lotili projekta. Najprej so se morali dogovoriti z lastniki zemljišč, kjer je potekala trasa ceste. Velikokrat so se tu začele prve težave, ki pa so se v večini primerov uspešno rešile v korist projekta. Sledilo je zbiranje denarja po obrokih, s katerim je vestno gospodaril blagajnik režijskega odbora.

Dela za pripravo ceste do asfaltiranja so se največkrat izvajala v fazah oziroma v okviru zbranega denarja. Material se je vozil iz različnih kamnolomov, velikokrat tudi iz zasebnih neuradnih kamnolomov. S takšnimi rešitvami se je privarčevalo veliko denarja, žal pa je v večini primerov trpela kakovost priprave. Krajanje so bili v večini primerov složni, se trudili po svojih močeh, nekateri z delom, drugi s hrano in pijačo. Marsikje je prišlo tudi manjših prepirov in nesoglasij, te je moral predsednik režijskega odbora umiriti in pogladiti, da se je delo lahko nadaljevalo. Marsikdo se je na ta račun pošalil z besedami: »Če se hočeš kregati s sosedom, začni pripravljati cesto za asfalt.« Veliko je bilo pri tem tudi prijetnih in veselih dogodkov, ki se jih nekateri še danes radi spominjajo.

CESTE – trenutno stanje

Nekateri režijski odbori še vztrajno čakajo na težko pričakovano asfaltno prevleko, a se ta leto za letom zamika. Določeni odseki cest so bili pripravljeni za asfaltiranje, pa so danes v dokaj slabem stanju, saj ni denarja za sprotno in zahtevno vzdrževanje s strani režijskega odbora ali občine. Veliko ljudi ne vidi luči na koncu predora in so nekako obupali. Žal je bil občinski proračun v zadnjih letih preveč obremenjen z gradnjo šol, telovadnic in vrtcev, zato so bila asfaltiranja cest v drugem načrtu. Zavedati se moramo, da

so se spremenili tudi pogoji za pripravo cest, na kar sta vplivali finančna kriza in vse večja brezposelnost krajanov.

V preteklih letih je asfaltno prevleko dobilo veliko število cest, pa vendar so nekateri večji odseki ostali še v makadamski izvedbi. V večini primerov so to ceste v hribovitem delu, ki zahtevajo skrbno vzdrževanje in so poškodovane po vsakem večjem nalivu. Za sanacijo takih cest se porabi veliko denarja, ta pa ne zagotavlja dolgotrajne rešitve. Res je, da bi marsikatera manjša opravila na cestah pripomogla k zmanjšanju stroškov vzdrževanja cestnih površin, vendar se ni razmišljalo v tej smeri. Tudi neposredni uporabniki ceste bi lahko večkrat preprečili kakšno poškodbo ali vzrok za nastanek večje škode na cestnem telesu.

Med tem časom so nekatere že asfaltirane ceste v zelo slabem stanju, potrebne sanacije in popravila. Tako smo v lanskem in letošnjem letu na tem področju naredili korak naprej, saj nam je najbolj kritične odseke uspelo zakrpati do te mere, da jih naslednja zima povsem ne uniči. S takim načinom najnujnejših sanacij bo treba nadaljevati tudi v prihodnje. Vsekakor to ni rešitev za ceste, ki so na vrsti po načrtu asfaltiranja v KS Frankolovo. Vem, da obstajajo podobne težave tudi v preostalih KS: Vojniku in Novi Cerkvi. V dani situaciji bo treba s skupnimi močmi in naporu angažirati vse zainteresirane za izpeljavo asfaltiranja cest v občini Vojnik, pod pogojem, da se v proračunu zagotovijo potrebna sredstva. Razmisлити bo treba tudi o načinu financiranja priprave cest do asfaltno prevleke, primernem nadzoru del in soudeležbi krajanov za asfaltno prevleko. Članom režijskih odborov in uporabnikom cest, ki so na čakalni listi, predlagam, da ne obupajo, da vztrajajo in aktivno sodelujejo pri pripravi in asfaltiranju cest.

Dušan Horvat, predsednik KS Frankolovo

KRAJEVNA SKUPNOST FRANKOLOVO

Ob koncu mandata se zahvaljujem vsem članom sveta KS Frankolovo za opravljeno delo in dobro sodelovanje. Vsi skupaj smo se trudili po svojih močeh, predvsem pa v okviru razpoložljivih finančnih sredstev, ki so bila namenjena v občinskem proračunu za našo KS, v želji, da ugodimo željam in potrebam krajanov. Prav tako se zahvaljujem predsednikom in članom vseh društev in organizacij v kraju za sodelovanje s KS Frankolovo in vsem krajanom in krajanom za potrpežljivost. Zahvaljujem se tudi občinskemu svetnikom, občinski upravi občine Vojnik na čelu z gospodom županom Benediktom Podergajom za korektno sodelovanje.

Dušan Horvat, predsednik sveta KS Frankolovo

Obratovalni čas gostinskih obratov in izletniških kmetij v občini Vojnik

Gostinec mora razpored obratovalnega časa svojega gostinskega obrata prijaviti na Občini Vojnik najkasneje 15 dni pred začetkom delovanja ali vsako spremembo na predpisanem obrazcu, ki ga lahko najdete na spletni strani <http://www.vojnik.si/>.

OBRATOVALNI ČAS

Redni obratovalni čas:

- za restavracije, gostilne, kavarne, izletniške kmetije med 6. in 2. uro,
- slaščičarne, okrepčevalnice, bari med 6. in 24. uro,
- če so gostinski objekti na območjih stanovanj, je redni obratovalni čas od 6. do 22. ure.

Podaljšani obratovalni čas:

- občasna podaljšanja,
- podaljšani delovni čas za daljše obdobje.

PRIJAVA DELOVNEGA ČASA:

- pred začetkom obratovanja,
- pred spremembo obratovalnega časa,
- pred začetkom novega koledarskega leta za naslednje koledarsko leto v primeru, kadar je delovni čas podaljšan za daljše obdobje.

Gostincem v nekaterih primerih ni treba ob novem koledarskem letu ponovno prijavljati obratovalnega časa, in sicer če izpolnjujejo vse spodaj naštetje pogoje:

- ne spreminjajo obratovalnega časa,
- ne obratujejo v podaljšanem obratovalnem času in
- če ni prišlo do sprememb osnovnih podatkov o gostinskem obratu in matični firmi gostinskega obrata.

OBJAVA OBRATOVALNEGA ČASA

Razpored obratovalnega časa mora biti objavljen na vidnem mestu ob vhodu v gostinski obrat. Na enak način mora biti objavljeno tudi obvestilo o začasnem zaprtju gostinskega obrata (ob načrtovanem zaprtju najmanj sedem dni pred tem).

ZAČASNO ZAPRTJE GOSTINSKEGA OBRATA

Gostincu ni več treba sporočati začasnega zaprtja, mora pa gostinec na vidnem mestu ob vhodu v gostinski obrat objaviti obvestilo o začasnem zaprtju gostinskega obrata (v primeru načrtovanega zaprtja najmanj sedem dni pred tem).

ZAČETEK IN KONEC OBRATOVALNEGA ČASA

Obratovalni čas se začne, ko gostje lahko vstopijo v gostinski obrat, če je ta v zaprtem prostoru; če pa dostopa v gostinski obrat ni mogoče zapreti, pa ko gostinec začne za goste opravljati gostinske storitve. Obratovalni čas se konča, ko gostje ne morejo več vstopati v gostinski obrat, če je ta v zaprtem prostoru; če pa dostopa v gostinski obrat ni mogoče fizično zapre-

Vojnik

ti, ko gostinec preneha za goste opravljati gostinske storitve. Gostje, ki so ob koncu obratovalnega časa še v gostinskem obratu, ga morajo zapustiti najkasneje v 30 minutah, če gostinski obrat streže le s preprostimi jedmi, pijačami in napitki (kavarne, slaščičarne, okrepčevalnice, bari), oziroma najkasneje v 60 minutah, če gostinski obrat streže tudi z zahtevnejšimi jedmi (restavracije, gostilne). V gostinskih obratih je lahko ob razporedu obratovalnega časa objavljena tudi ura, do katere gostinec sprejema naročila za jedi. Tako določeni čas ne sme biti daljši od 30 minut pred koncem obratovalnega časa.

HHRANJENJE POTRJENEGA RAZPOREDA OBRATOVALNEGA ČASA

Potrjen razpored obratovalnega časa mora gostinec hraniti v gostinskem obratu, tako da je dostopen inšpekcijskemu organu.

DALJŠE OBRATOVANJE PRED PRAZNIKI IN OB DRUGIH PRILOŽNOSTIH

Gostinec lahko brez dovoljenja za gostinstvo pristojnega organa občine obratuje dlje, kot traja obratovalni čas, na dan pred prazniki, določenimi z zakonom, ter ob pustovanju in martinovanju (vsakič po enkrat), ob drugih priložnostih pa le ob soglasju za gostinstvo pristojnega organa občine.

Za več informacij se lahko obrnete na Občino Vojnik, Keršova ulica 8, 3212 Vojnik, v času uradnih ur oz. vsak delavnik na telefonsko številko: 03 78 00 640/620/647.

Petra Pehar Žgajner,
občina Vojnik

Štirinajsto srečanje slovenskih Gradiščanov

TŠD Gradišče pri Trebnjem je 28. junija pripravilo izvrstno prireditev na povsem svojevrsten način, ki jim ga nudi že sama pokrajina s posajenimi vinogradi in postavljenimi zidanicami. Tako se potrjuje delo pridnih rok Slovencev – domačinov; čutili in videli smo ga na vsakem koraku.

Dobrodošlico so nam pripravili že v Trebnjem s pihalno godbo, mažoretkami in predstavitev kraja, ta je potekala v župnijski cerkvi Marijinega vnebovzetja ob ubranem petju mešanega pevskega kvarteta bratov in sester družine Strmole.

Za pogostitev je poskrbela KZ Trebnje, pozdravil nas je tudi direktor KZ – gospod Jerman. Po postanku smo se z avtobusi odpeljali do vznožja Gradišča, prevzeli žepke s kozarci in se peš, nekateri pa s turističnim vlakcem ali kombijem, odpravili po vasi do zidanice št. 12, kjer so nas pogostili s prigrizki in natočili cvička.

Po okrepčilu smo se z vodičko Olgo sprehodili do male cerkvice sv. Jožefa na vrhu hriba, na katero so domačini izredno ponosni. Tu so nas pričakali člani Vinogradniškega društva Trebnje in spet natočili cvička.

Ob poti na prireditveni prostor so nas »birti« zidanic vabili na kozarček in tako smo pokukali tudi v nekaj njihovih hramov kapljice, nad katerimi smo bili prijetno presenečeni.

Medtem sem se srečal tudi s profesorjem Leopoldom Severjem; gospod namreč raziskuje slovensko prazgodovino in je v samozaložbi izdal knjigo zanesljivih kašipotov in bogatih fotografij **Tičnice iz naravoverja**, ki vodijo prav na Gradišča na Slovenskem. Zagotovil mi je, da bo obiskal tudi naše Gradišče in bova skupaj pregledala teren.

Pod velikim šotorom na mestu prireditve smo se okrepčali z golažem in po uvodnem nagovoru župana smo bili predstavniki navzočih Gradiščanov povabljeni na oder k izmenjavi simbolnih daril. S predstavnico občine Vojnik in predsednico KS Vojnik Lidijo Eler Jazbinšek sva pozdravila in predala darili predsednici Društva trebanjskih Gradiščanov Jelki Šalehar in županu Kastelicu.

Nadaljnji program je bil zelo pester, našlo se je za vsakega nekaj. Športne družabne igre: ročno žaganje hloda, prenašanje polnega kozarca vina na pladnju čez ovire in vlečenje vrvi so bile discipline, na katerih so zmagali in dobili pokal za 1. mesto

Vesелje ob zmagi

od 12 ekip naši vojniški Gradiščani, člani ŠD Bovše. Zmago smo bučno proslavili.

Ob zvokih narodne in narodno-zabavne glasbe raznih skupin smo se dobro naplesali. Za vrhunec zabave je poskrbela še pevka Nuša Derenda s svojim šovom in nas popeljala z našim gradiškim klobukom na glavi s plesoma »Naša četica koraka« in »Ples v dežju« po prizorišču.

Domov smo se vrnil čili in zdravi pozno ponoči z nepozabnimi spomini. Petnajsto srečanje drugo leto bo že drugič organiziralo Gradišče v Prekmurju iz občine Tišina (prvo srečanje je bilo v tem kraju leta 2004).

Za izkazano podporo se zahvaljujemo občini Vojnik in gospodu Podergajsu, županu.

Martin Goleš

Aksel
digital solution

**-tekstil za promocijo
-tisk, vezenje
-digitalni tisk**

email: aksel.skaza@gmail.com | gsm: 00386 041 679 286
www.aksel.si

fizioArt

Fizioart fizioterapija
Celjska cesta 24b, Vojnik

PROTIBOLEČINSKA
IN MANUALNA FIZIOTERAPIJA

JUTRANJI IN VEČERNI SKUPINSKI VADBENI
PROGRAMI (joga, pilates, vadba za hrbtenico)

Več informacij na telefon 040 606 037

Napoved razpisa LIFE 2014

Program LIFE sofinancira rešitve in najboljšo prakso za uresničevanje okoljskih in podnebnih ciljev EU ter promovira inovativne okoljske in podnebne tehnologije. Vsebuje podprograma za okolje in za podnebne ukrepe.

Petra Pehar Žgajner

Inovacijsko-razvojni inštitut Univerze v Ljubljani: <http://iri.uni-lj.si/sl/>.

Tipi projektov

Sofinanciranje je napovedano za vse **tipe projektov** programa LIFE:

- **Pilotni projekti:** projekti, pri katerih se uporablja tehnika ali metoda, ki pred tem še ni bila uporabljena ali preizkušena, ki prinaša morebitne okoljske in podnebne prednosti v primerjavi s trenutno najboljšo prakso in ki jo je pozneje v podobnih razmerah mogoče uporabiti v večjem obsegu.
- **Predstavitveni projekti:** projekti, ki vpeljejo v prakso, preizkusijo, ocenjujejo in razširjajo ukrepe, metodologije ali pristope, so novi ali neznani v posebnem sklopu projekta, kot so geografski, ekološki in socialno-ekonomski sklop, in ki bi jih bilo mogoče v podobnih okoliščinah uporabiti tudi drugje.
- **Projekti najboljše prakse:** projekti, pri katerih se uporabljajo ustrezne, stroškovno učinkovite in najsodobnejše tehnike, metode in pristopi, hkrati pa se upošteva poseben sklop projekta.
- **Integrirani projekti:** projekti, pri katerih se na velikem ozemeljskem območju, zlasti na regionalni, medregionalni, nacionalni ali nadnacionalni ravni, izvajajo okoljske ali podnebne strategije ali načrti, ki so potrebni v skladu s posebno okoljsko ali podnebno zakonodajo Unije.
- **Projekti tehnične pomoči:** projekti, ki z nepovratnimi sredstvi za ukrepe ponujajo finančno podporo za pomoč prosilcem pri pripravi integriranih projektov, zlasti pa zagotavljajo, da ti projekti izpolnjujejo zahteve glede rokov ter tehnične in finančne zahteve programa LIFE v povezavi s skladi iz člena 8(3).
- **Projekti za povečanje zmogljivosti:** projekti, ki z nepovratnimi sredstvi za ukrepe ponujajo finančno podporo za dejavnosti, potrebne za gradnjo zmogljivosti držav članic, vključno z nacionalnimi in regionalnimi kontaktnimi točkami LIFE, da se državam članicam omogoči učinkovitejše sodelovanje v programu LIFE.
- **Pripravljalni projekti:** projekti v podporo posebnih potreb za razvoj in izvajanje okoljske ali podnebne politike in zakonodaje Unije, ki jih zlasti opredeli Komisija v sodelovanju z državami članicami.

- **Projekti za informiranje, ozaveščenost in razširjanje:** projekti, namenjeni podpori za komuniciranje, razširjanje informacij in ozaveščanje na področjih podprogramov za okolje in za podnebne ukrepe.

Prvi roki za prijavo so septembra 2014.

Predvidena **časovnica** za posamezne tipe projektov in prioritete teme so na spletni strani programa.

Več informacij

Petra Pehar Žgajner

Občina Vojnik

Keršova ulica 8

3212 Vojnik

Tel.: 03 78 00 620, 03 78 00 647 ali 051 315 841

DRUŠTVO UPOKOJENCEV VOJNIK
Celjska cesta 17, 3212 VOJNIK

Oglas

V objektu društva na Celjski cesti 17 v Vojniku oddamo v najem poslovni prostor, primeren za skladišče ali servisno dejavnost, v izmeri 30 m² s souporabo skupnih prostorov.

Informacije na telefonski številki: 041 434 039.

Ivan Robačar

Center ponovne uporabe Vojnik v novi podobi

Center ponovne uporabe Vojnik je v mesecu avgustu po dveh letih obratovanja dobil novo, svežo podobo, privlačno za pogled in dušo. Vsa oprema je namreč izdelana po konceptu »upcycling«, kar pomeni, da so zavrženi in odvečni kosi pohištva in izdelkov dobili povsem novo funkcijo. Pristop ponovne uporabe se tako udejanja tudi pri opreми prostora, kar je dodana vrednost novo opremljene trgovine, ki ima odslej značaj butika. Poleg nakupa vam nudijo možnost popravil tekstilnih izdelkov in preoblikovanja oblačil.

Dr. Marinka Vovk, idejna vodja CPU

Če tudi vi iščete nekaj drugačnega, posebnega, lepega, z nostalgijo ali povsem praktično uporabnega, potem morate obiskati CPU Vojnik. Z novo ponudbo za kupce, ki cenijo kakovostne izdelke in lepoto lokalne izdelave, se občina Vojnik uvršča med okoljsko odgovorne občine, ki svojim občanom nudijo možnost alternative klasični potrošnji. Dejstvo je, da se potrošniki sploh ne zavedajo, koliko lahko sami prispevajo k ohranjanju lastnega zdravja tudi s tem, kakšna oblačila oblečejo in katere izdelke uporabljajo. Študije namreč kažejo, da so sicer lepa oblačila v trgovskih centrih polna pesticidov in kemikalij, in ker potrošniki tega ne vedo, brez suma na posledice kupujejo vedno znova in znova in tako sledijo trendu hitre mode. CPU Vojnik ponuja kakovostne izdelke z nizkim ekološkim odtisom in tako prispeva k ustvarjanju zelenih delovnih mest v lokalnem okolju in zmanjšani porabi virov. Odslej je urejen poseben kotiček za otroke, ki so najbolj občutljivi na oblačila, obdelana s kemičnimi sredstvi, tako bodo starši lahko hitro izbrali kaj primerne za malčke in najstnike. Prenovo prostorov je zasnovala kreativna vodja mreže centrov ponovne uporabe Mojca Krajnc – skrbno je izbrala material in izdelke tudi iz drugih centrov ponovne uporabe in tako omogočila celostno podobo.

Kupci lahko takoj opazijo bele predelke različnih dimenzij, ki so izdelani iz nerabnega pohištva, namesto klasičnih polic in omar, oblačila pa so obešena na kolesih, preoblikovanih v obešalnik, in vodovodnih ceveh, ki jih uporabljajo domala vsi, le da se ne zavedajo, kako pomembna tekočina se pretaka v njih. Tako z vizualizacijo spodbujajo k spremembi mišljenja, kot je varčna raba virov, ki je nujna pri vsakem posamezniku, da lahko dosežemo izboljšano ravnanje na nacionalnem in globalnem nivoju. Del opreme so tudi izdelki iz preteklosti, od čebelnjaka, namenskih posod za gnetenje testa, lesenih kovčkov, kanglic za mleko iz časa naših babic do palet. Posebno pozornost pritegne miza, obdana z brezami, ki so bile uničene v žledolomu in so jih uporabili za namen dela mize, ki je izdelana iz starih vrat. Dr. Marinka Vovk, idejna vodja CPU, pravi, da včasih skorajda ne moremo verjeti, kakšne zaklade odvržejo ljudje – med še praktično novimi oblačili najdemo tudi kakovostne usnjene torbice, pa nikoli oblečene bluže priznanih slovenskih in tujih proizvajalcev, kristal, porcelan in še mnogo drugih stvari. Poleg tega je pojasnila, da je Evropska komisija sprejela predloge, s katerimi želi Evropo preoblikovati tako, da bo bolj razvila krožno gospodarstvo in v državah članicah pospešila recikliranje odpadkov. Z uresničitvijo novih ciljev glede odpadkov bi nastalo 580.000 novih delovnih mest v primerjavi s sedanjim stanjem, obenem pa bi Evropa postala konkurenčnejša, njene potrebe po dragih redkih virih pa bi se zmanjšale. V krožnem gospodarstvu postanejo ponovna uporaba, popravilo in recikliranje zlato pravilo, odpadki pa stvar preteklosti. To je tudi vodilo centrov ponovne uporabe, ki si v mreži devetih centrov vsakih pet tednov izmenjajo izdelke. V prenovljeni trgovini ima svoje mesto tudi občina Vojnik z info točko, saj prihaja mnogo turistov iz Celja, ki si želijo tovrstne ponudbe. Nedavno je prišla tudi turistka s Krka, saj je v Celju izvedela, da imajo v Vojniku »ekološki butik«. Ne le da je bila navdušena nad ponudbo, nakupila je oblačila in obutev zase in za družino, saj ceni kakovost. Dostopne cene pa so jo spodbudile, da naslednje leto pripelje s seboj še družino in sorodnike.

Obiščite prenovljen Center ponovne uporabe na Celjski 14 vsak dan od 9. do 17. ure. Na tej lokaciji lahko oddate odvečne izdelke, naročite popravilo svojih oblačil (oženje, krajšanje, menjavo zadrge, krpanje itd.), si preuredite sedežno ali stole z oblazinjenjem; skratka, lokalno vam iz obstoječih izdelkov naredijo nove – z dušo po vaših željah.

Jure Vovk
Foto: Jure Vovk

Doma pridelana hrana in semena

Skrb za ohranjanje lokalno značilnih, avtohtonih vrst in sort zelenjave se ne konča na njivi, gredi ali vrtu. Po zaključku pridelave sledi ključni del pridelave semen.

Domača in lastno pridelana semena zelenjave

V upanju, da smo pridelovalno sezono uspešno pripeljali do konca – do žetve, moramo zelo skrbno načrtovati tudi vse nadaljnje korake, ki so povezani s primerno pripravo semen za skladiščenje oziroma shranjevanje.

S primernimi pristopi pri skladiščenju bomo poskrbeli za nadgradnjo vsega vloženega truda pri pridelavi semen, ta bo pustila odločilne rezultate v uspešnosti pridelave v naslednji vegetaciji, ko mora iz pridelanega in shranjenega semena zrasti nova rastlina. Šele takrat bomo lahko potrdili uspešnost pridelave semen, a brez primerne shranjevanja vsekakor ne bo uspeha.

Kako shraniti pridelana semena?

Shranjevanje semen je odločilno za ohranitev vseh dobrih lastnosti pridelanega semena. S primernimi načini shranjevanja zagotovimo ohranitev kalivosti in čim večjega dela energije, ta bo semenu pomagala pri klitju in začetnih dneh po vzniku oblikovati dobro ukoreninjeno rastlinico. Pri hrambi semen smo pozorni najprej na to, da semena, preden jih začnemo shranjevati, primerno posušimo, da med časom skladiščenja ne bi prišlo do težav zaradi previsoke vlage in morebitnega pojava plesni in propadanja ali zniževanja kalivosti zaradi težav z glivičnimi povzročitelji bolezni. Dobro osušena in primerno očiščena semena so nujen prvi pogoj za uspešno skladiščenje, njegova uspešnost se bo pogosto pokazala šele, ko bomo v naslednji pridelovalni sezoni zadovoljni ob visokem deležu vzniklih rastlin.

Ko so semena na rastlinah toliko zrela in primerna za spravilo, kar je vsekakor povezano z lastnostmi vrste zelenjadnice, jih previdno poberejo. Pogosto je najbolje cvetna stebela porezati v celoti in jih shraniti v priročne kartonske škatle, pladnje ali lesene posode, kjer jih ločeno po vrstah prenesemo v suh prostor. V začetku je to lahko pod streho ob hiši, v kozolcu, na podstrešju, v nadaljevanju v suhem kletnem prostoru in ob koncu v temnem suhem in hladnem prostoru, kjer bodo v miru počakala na naslednjo sezono setve.

Za shranjevanje semen je najbolje uporabiti tako embalažo, ki nam bo v pomoč, da bomo ohranili čim več vsega dobrega, kar smo s semenom pridelali. Pri tem posebno pozornost namenimo ohranitvi nizkega deleža vlage. Ravno zato je najbolje shranjevati semena v stekleni embalaži, v platnenih ali papirnatih vrečkah. Skladiščenje na dolgi rok – več mesecev ali kakšno leto – bo najbolje opraviti v steklenih kozarcih s pokrovi, ki jih lahko vsak trenutek odpremo in preverimo, kaj se s shranjenim semenom dogaja. Vsekakor ne smemo označiti vsebine v embalaži (ne glede na vrsto). Na etiketo je najbolje napisati vrsto semena (npr. glavната solata) in dodati še letnico pridelave semena ter druge uporabne podatke, kot npr. kraj pridelave ali izvor (v primeru, da smo seme dobili podarjeno ali smo ga nabrali pri znancu). Tako

označevanje nam omogoča, da vrst, pri katerih so semena drobna in med seboj zelo podobna (npr. kapusnice ali čebulnice), ne zamenjamo in da kasneje ne bo »presenečenj«.

Naj velja, da pri semenski pridelavi še nismo na cilju, ko seme na spravilo, ampak bomo cilj dosegli šele, ko bomo visoko kaliva semena sejali in bodo ta v visokem deležu vzniknili (vsaj nad 90 %). S pridelavo lastnih semen zelenjadnic, še posebej, če gojimo npr. solato, ki jo je gojila že babica, bomo nadaljevali z ohranjanjem lokalne zelenjadnice, prilagojene pogojem pridelave. To so neprecenljivi zakladi naše dediščine, ki jih je vredno ohranjati za naslednje rodove.

Igor Škerbot, univ. dipl. inž. agr.,
svetovalec specialist II – KGZS – Zavod CE

Nova ponudba v trškem jedru Vojnika

Prvega septembra je odprla vrata nova prodajalna na Celjski cesti v starem trškem jedru Vojnika, kjer podjetnik Igor Lužar prodaja sveče. Njegova ponudba je raznovrstna in cenovno ugodna.

Prodaja sveč.

Po šestih letih poslovanja v Lembergu v Svečarstvu Lučka Lužarjevi širijo svojo dejavnost v novo prodajalno v Vojnik. Na policah je pestra izbira žalnih aranžmajev, vseh vrst sveč s kakovostnim čistim parafinom, ki dobro izgoreva (parafin je prilagojen zunanjim temperaturam). Podjetje je vključeno v sistem ravnanja z odpadnimi

nagrobni svečami, zato te gredo v recikliranje. V prodajalni, ki je lahko dostopna, boste našli sveče za vse priložnosti. Odpiralni čas med tednom je med 9. in 17. uro, ob sobotah pa med 8. in 12. uro. Žalne aranžmaje lahko naročite po telefonu 041 506 296, možna je dostava v mrliško vežico.

Ob odprtju prodajalne bodo ponudili poseben otvoritveni popust, ta bo trajal do sredine meseca.

Lepo vabljeni v novo prodajalno sveč!

Lea Sreš

Tabor s pomožnimi objekti nekoč. Kako je videti danes, se prepričajte na lastne oči.

Kdo in kaj je graščina Tabor

Povprečen občan misli, da se v graščini Tabor nič ne dogaja, dejansko pa v njej življenje kipi.

Graščina Tabor ni več tisto, za kar smo si jo Vojničani včasih predstavljali. Tudi ni sinonim zgolj za bife, še manj sinonim za stare, neizkoriščene zidove, za katerimi se ne bi nič dogajalo. Priznam, tudi sama sem bila svojčas kritična do plastičnih oken, tend na zidu in kuhanja žganja, dokler nisem bila pripravljena stvari videti tako, kot jih vidi lastnik Matjaž Založnik. Ko zdaj premišlujem o življenju nekoč, smislu ohranjanja kulturne dediščine in načinih, ki bi bili pravi za vse, sem bolj prepričana, da je Založnikova pot pravzaprav najhitrejša pot do vračanja življenja kulturnemu spomeniku. Zanimivo pa je, morda se sliši celo ironično, da šele sedaj, ko je v zasebni lasti, na široko odpira vrata tudi nam občanom.

Najprej je treba poudariti najbolj očitno stvar – graščina je res v zasebni lasti. A le zato, ker je lokalna oblast (ki jo je sicer hvala bogu zaščitila z novo streho in jo tako rešila pred propadom) ni želela obdržati v svoji. Najverjetneje je predstavljala prevelik strošek oziroma je denar od prodaje takrat bolj prav prišel projektom, ki dejansko omogočajo lažje bivanje občanom. Zato je treba že na začetku črtati morebitne zamere do lastnika, zato ker je pač zasebni lastnik. Lahko smo veseli, da je lastnik domačin. Še več: tako kot prvi lastnik, Jurij Lindeški, ki je leta 1524 pozidal dvorec, tudi sam prihaja iz Lindeka in prav na to je najbolj ponosen.

Drugič: zakaj je graščino (oziroma dvorec, kot mu pravi sam) sploh kupil? Pravi, da se je vanjo nesmrtno zaljubil, takoj ko je prvič vstopil vanjo. Bi mu to lahko kdo zameril? Sploh ob dejstvu, da je najprej podrl ograjo, ki jo je prejšnji lastnik, ko je objekt odkupil od občine, nemudoma postavil.

Tretjič: zakaj prenavlja po svoje? Morebiti prenova sprva ni stekla ravno po smernicah »spomeničarjev«, vendar z njimi že vrsto let zgledno sodeluje. Založnik pri obnovi pazi, da je vsaka njegova poteza v skladu z dovoljenji Zavoda za varstvo kulturne dediščine; hitrost prenove pa prilagaja svojim finančnim

zmožnostim. Ali kot pravi sam, nečesa, kar se je v prejšnjem sistemu 50 let uničevalo, ne moreš sestaviti v nekaj letih.

Zdaj ko smo razčistili bistvene negativne predpostavke, se lotimo same biti graščine. Verjeli ali ne, v njej življenje dobesedno kipi; dela, ki potekajo, pa gredo v smer samoohranitve. Naj razložim po korakih. V povprečju se vsako uro zamenja deset gostov. Tako tistih, ki pridejo na pijačo, kot tistih, ki zavijejo za graščino, kjer Založnik prodaja domače izdelke. Obenem goji mlade pave in pegatke z namenom, da bo z njimi olepšal dvorišče dvorca. Če k temu prištejemo še številne podtaknjence rastlin, s katerimi prav tako namerava olepšati dvorišče in park, potem govorimo o več kot tisoč življenjih, ki dnevno živijo z dvorcem.

Tako kot pred več stoletji je tudi danes delo osrednja nit življenja graščine. V pomožnem objektu za graščino Založnik s svojim pomočnikom na tradicionalen način izdeluje sokove, likerje, vino, salame in druge domače dobrote. Vse zato, da kot novodobni graščak, ki nima podložnikov, preživi. »Obenem pa mora ostati tudi za kakšno vrečo cementa,« doda. Založnik živi s svojo filozofijo, da človek vse, kar ima, naredi sam. To pomeni, da graščino obnavlja sam, z lastnimi sredstvi. Nepovratna sredstva ga od takrat, ko je videl, kako so nekateri sredstva neupravičeno prejeli za zasebne kozolce, graščina pa države ni prepričala, ne zanimajo več. »Kam pa bi prišli, če bi grofje 'fehtali'?« v šali doda. Dejansko pa se s tem poskuša izogniti tudi temu, da bi drugi narekovali, kaj naj počne z dvorcem. Če človek vложи vse svoje prihranke v neko stvar, potem si res ne želi, da bi jo drugi upravljali. Kljub temu pa Založnikova želja ni, da bi si v dvorcu uredil sobo ali apartma.

Potem ko je prenovil pritličje objekta, je njegov naslednji cilj, da uredi prvo nadstropje in kleti, ki so trenutno še zazidane. »Nihče ni znal povedati, da so za zidovi skrite kleti. Pri obnovi se mi je zdelo, da v tleh nekaj peska pronica. Ko se je okrušilo

Matjaž Založnik tudi sam prime za delo.

Notranjost gradu

malce več zidu, smo videli, da se za stenami skriva klet,« opisuje. A to ni edina klet, ki jo je odkril. Pod dvoriščem, kjer parkirajo avtomobili, je še ena velika klet s skrivnimi rovi. Pred leti, ko je gradbincem, ki so obnovljali most v Višnji vasi, posodil vodo, je povsem slučajno naletel na vodnjak. Tudi tega bi rad obnovil. Skoraj obujena je tudi kapela oziroma vrtna lopa. Precej časa se je spraševal, zakaj je na sredini objekta zvezda, nato pa je več obiskovalcev začelo pripovedovati, da nad njo čutijo neka kšno sevanje. Zdaj bi objekt rad do konca poslikal s freskami in vanj namestil oltar. Zase, za svojo dušo in člane družine ter seveda za vse turiste, ki bodo še prišli na ogled dvorca. Že zdaj lahko sprejmejo cel avtobus turistov naenkrat, jim ob tem ponudijo prigrizke in upajo, da bodo kupili kakšen spominek. Marsikdo ne ve, kakšno reklamo dela Vojniku Založnik; svoje dobrote namreč prodaja v ličnih embalažah, na katerih je marsikje napis Vojnik. »Včasih je graščina imela 500 hektarjev zemlje. Jasno je, da so ogromno kmetijskih izdelkov predelovali. To sedaj počnem tudi sam. Radi bi naredili širok asortiment izdelkov, med 30 do 50, med katerimi bi bila tudi eterična olja, kakšna kozmetika ter seveda prehrabni izdelki.« Prav zato, da bo imel vrhunsko kakovost predvsem kozmetičnih in eteričnih

izdelkov, se je lotil tudi čebelarjenja. Prvi panji že kukajo iz oken pomožnega objekta, cilj pa je, da ličen čebelnjak, v katerem bi lahko izvajal tudi apiterapijo, postavi v park.

Tudi o parku se Založnik rad razgovori in predstavi vsako rastlino posebej, saj ima vsaka svojo zgodovino. Večinoma jih je posadil ali celo vzgojil sam. Ker je uredil gredice z zdravilnimi zelišči, upa, da bodo park kot učno pot uporabljali tudi šolarji in drugi občani. Kmalu naj bi bile iz parka naprodaj tudi zdravilne rastlinice, obiskovalci pa si bodo lahko sami nabrali zelišč v lične grajske vrečice. Sredi parka bo postavil permanentne gredice (kup lesa je že pripravljen), kmalu pa se bodo tudi po parku pojavila slikarska stojala, saj vsako jesen pripravi likovno kolonijo (letos bo med 26. in 28. septembrom).

Želja Matjaža Založnika je, da bi se več ljudi oglasilo v graščini in da bili pripravljeni o njej tudi kaj izvedeti. Sam je več kot pripravljen pripovedovati o njej. Želi si, da bi občani graščino prepoznali kot kraj, kjer lahko kupijo grajsko klobaso, višnjevo vino iz Višnje vasi in morebiti kot praktično darilo emblema Vojnika ponesli čez občinske, morda celo državne meje.

Rozmari Petek

Graščina Tabor danes

Graščinski park v cvetju

Vedno več obnovljenih zidov gradu Lemberg

Ob 801. obletnici prve omembe gradu je lastnik Franci Zidar skupaj z občino pripravil slovesno otvoritev obnovljenega renesančnega hodnika.

Grad, ki je leta 2007 kazal še precej klavarno podobo, je iz leta v leto lepši. Od sprva obnovljene kleti, v kateri so se odvijali nekateri večerni koncerti in do katere so se obiskovalci morali spustiti po strmi lestvi, danes vodi široko stopnišče. Nad kletjo se blešči novo obzidje, ki se lepo vidi tudi »iz doline«. Nove in varne prevleke je dobilo še nekaj zidov, daleč najbolj ponosen pa je lastnik Franci Zidar na obnovljeni renesančni hodnik, ki tudi po mnenju slovenskih kastelologov sodi med najlepše renesančne arhitekture na Slovenskem. Nič čudnega, da je bil zato ob 801. obletnici gradu prav hodnik zvezda večera. »Ta hodnik je eden izmed trinajstih objektov, ki nakazujejo, da je še kako vredno negovati javno-zasebno partnerstvo,« je izpostavil Zidar, ki je v zadnjih dveh letih s strani države uspel pridobiti 170.000 evrov nepovratnih sredstev. »Hodnik smo statično sanirali, ga prezentirali s pomočjo stroke in vanj vložili veliko znanja ter truda. Tega nismo naredili zato, da bi tam pili kavo ali služili denar, temveč da bi ohranili kulturno dediščino, torej tisto, kar gradi našo identiteto,« je poudaril.

Zidar je obenem pripravil še krajšo dokumentarno razstavo, ki po fotografijah prikazuje, »da so se zadnjih sedem let na gradu dogajali pomembni obnovitveni napor. Z obnovo tega dela gradu želimo nakazati, da je vredno še naprej s polno energijo delati v to skupno smer javno-zasebnega partnerstva. Ne govorim o tem, kakšen profit prinaša grad, ne govorim o tem, kakšen velik izziv je, pričakujem pa, da je to izziv za nadgraje-

vanje partnerstva med lastnikom in javnim življenjem. Želimo, da bi to bila dobra spodbuda in bi šlo v tej smeri naprej in da bi lahko vsi uživali v gradu kot celoti.« Ob tem je navrgel nekaj zanimivosti gradu. Pa ne tistih že stokrat slišanih pripovedk o neusmiljenih graščakah in njihovih krutih mučilnih napravah, temveč o skritih arhitekturnih biserih gradu, ki od najnižje točke, to je od spodnje dvoetažne kleti, do zgornjega stolpa ob cesti meri kar 36 metrov. In še podatek, ki si ga bodo najbrž najbolj zapomnili vinogradniki: dve etaži kleti skupaj merita skoraj 900 kvadratnih metrov.

Prireditvev, ki je zadnji petek v avgustu na grad privabila mnogo domačinov, drugih gostov in Zidarjevo družino, so popestrili Pihalni kvintet Hiše kulture Celje, Štajerski rogisti, Cerkveni pevski zbor Nova Cerkev pod vodstvom Darinke Stagoj (zbor ima za podobne prireditve obleke, ki so pred stoletji veljale za nedeljske), za glasno uverturo pa so poskrbeli možnaristi. Dan kasneje so grajske zidove zapolnili glasovi Vokalne skupine in spiritu in Slovenskega okteta, osrednjih gostov sobotnega večera. Da je bil grad videti kot iz škatlice, pa so poskrbeli člani Turističnega društva Nova Cerkev, ki so pripravili tudi pogostitev. Še posebej se je Zidar zahvalil svoji ženi Barici (za vsakim uspešnim moškim stoji uspešna ženska) ter trem mušketirjem Borisu, Jaki in Jožetu, ki so zadnje dni pred prireditvijo pustili vsa svoja opravila in opravili še najnujnejša dela na gradu.

Pevci Mešanega cerkvenega zbora Nova Cerkev so se za nastop še posebej lepo pripravili. Oblekli so se v »nedeljske« obleke.

Renesančni hodnik.

Renesančni hodnik je bil zvezda večera, ki so ga obiskovalcem razkrili šele pozno zvečer.

Zid nad kletmi, ki so bile med prvimi obnovljene.

Čeprav bi domačini grad radi zelo hitro uvrstili na seznam turističnih in nastanitvenih možnosti v kraju, grad kljub zadnjim obnovenim delom še ne bo mogel »preživljati samega sebe«. Za dokončanje prvega etapnega cilja – obnovo vseh obzidij, podpornih zidov in strehe – bo potreboval še od 1,5 do 2 milijona evrov. Finančno velik zalogaj je tudi obnova dveh etap kleti, ki so skrite pod gradom. Za končno sanacijo, po kateri bi grad, ki meri 5.000 kvadratnih metrov, v obliki nastanitvenih kapacitet ter muzejsko-galerijskega dela lahko samostojno živel, pa bi potreboval dodatne 4 milijone oz. 5 milijonov evrov, ocenjuje Zidar.

Rozmari Petek
Foto: Rozmari Petek

Češki veleposlanik v Globočah

V soboto, 9. avgusta 2014, je galerijo Piros obiskal češki veleposlanik dr. Petr Voznica s soprogo Milado. Visokemu gostu konec septembra poteče mandat, zato je enega zadnjih obiskov v Sloveniji posvetil moji zbirki knjig, slik in ostalega zanimivega materiala češke pisateljice in pravljicarke Božene Nemcove.

Prav tako so že dan prej prispeli naši prijatelji iz Češke: Hana Kultova in Zdena Vitova s soprogo Karlo in Lojzetom; zanje je bilo srečanje z veleposlanikom v Globočah veliko presenečenje. Sprejema veleposlanika in soproge se je udeležil tudi naš župan Beno Podergajs – veleposlaniku je izročil sliko Vojnika v zahvalo za petletno plodno sodelovanje med občino Vojnik in veleposlaništvom Češke republike iz Ljubljane. Omeniti je treba, da smo občina, ki kar v treh segmentih sodeluje z družbi na Češkem (OŠ Vojnik, MPZ France Prešeren iz Vojnika in TKD Globoče - Dedni Vrh).

Veleposlanik dr. Petr Voznica s soprogo Milado in Hano Kultovo

Člani našega društva smo veleposlaniku, njegovi soprogi in prijateljem iz Češke pripravili celodnevni program: od protokolarnega sprejema v galeriji Piros, slastnega kosila na kmetiji Hilde Goršek, degustacije vin pri Miranu Kovaču na Dednem Vrhu in vse do piknika v Globočah ob zvokih Joškove bande. Veleposlanik se je tudi po telefonu zahvalil za lepo preživet dan v Globočah, kar nas še posebno veseli. Prav tako je prišla pismena zahvala iz Češke z željo, da ostanemo še naprej veliki prijatelji.

Jože Žlaus

Mesto strmoglavljenja: Vrba pri Dobrni

Odkritje spominskega obeležja, postavljenega 25. februarja 1944, sestreljene posadke ameriškega letala Liberator B24-H Peacemaker (Mirovnik); serijska številka: 42-52101, 724BS/451BG.

V torek, 25. februarja 2014, je minilo 70 let od strmoglavljenja ameriškega letala v kraju Vrba pri Dobrni. Sedem članov posadke se je smrtno ponesrečilo, trije pa so se rešili s padali. Preživeli so bili kmalu zatem ujeti in so postali nemški vojni ujetniki. Preminule letalce so Nemci štiri dni kasneje pokopali v skupni grob na pokopališču v Celju. Po končani vojni so se v svojo domovino iz ujetništva srečno vrnili vsi trije preživeli člani posadke. Posmrtno ostanke umrlih letalcev so Američani po vojni na pokopališču v Celju izkopali in jih prepeljali v Beograd, nato v Italijo in pozneje na željo svojcev domov v Ameriko.

Člani posadke so bili:

- 1. JOHNSON D. EDWARD (pilot)** – padel 25. 2. 1944, star 23 let. Pokopan je na pokopališču *Memorial Park Cemetery* v mestu Indianapolis (okrožje Marion v državi Indiana v Ameriki).
- 2. McENTEE F. GENE (kopilot)** – padel 25. 2. 1944, star 23 let. Pokopan je na pokopališču *Sicily-Rome American Cemetery* v mestu Nettuno v Italiji.
- 3. HUNT L. KENNETH (navigator)** – padel 25. 2. 1944, star 23 let. Pokopan je na pokopališču *Jefferson City National Cemetery* v mestu Jefferson City (okrožje Cole v državi Missouri v Ameriki).
- 4. DOUMA MARTIN mlajši (bombarder)** – padel 25. 2. 1944, star 23 let. Pokopan je na pokopališču *Washington Park Memorial Garden* v mestu Grand Rapids (okrožje Kent v državi Michigan v Ameriki).

5. NOHLECHEK J. CLAYTON, prijatelji so ga klicali Bibs (strelec v zgornji kupoli letala) – padel 25. 2. 1944, star 23 let.

Pokopan je na pokopališču *Resthaven Cemetery* v mestu Iron River (okrožje Iron v državi Michigan v Ameriki).

6. BERNEY M. EDWIN (strelec v spodnji kupoli letala) – padel 25. 2. 1944, star 21 let.

Pokopan je na pokopališču *Long Island National Cemetery* v mestu Farmingdale v New Yorku (okrožje Suffolk v državi New York v Ameriki).

7. WILLIAMS D. CLIFFORD mlajši, prijatelji so ga klicali Bill (strelec v nosu letala) – padel 25. 2. 1944, star 26 let.

Pokopan je na pokopališču *Forest Lawn Memorial Park* v mestu Glendale (okrožje Los Angeles v državi Kalifornija v Ameriki).

8. BATORY G. WALTER (strelec v repu letala) – vojni ujetnik. Ko se je posadka ponesrečila, je bil star 27 let. Umrl je meseca aprila 1975 v mestu Detroit v državi Michigan v Ameriki v starosti 59 let.

9. HEANEY D. RICHARD (radijski operater in strelec na levem boku letala) – vojni ujetnik

Ko se je posadka ponesrečila, je bil star 20 let. Umrl je 24. junija 1999 v mestu Harrison v državi Arkansas v Ameriki v starosti 75 let.

10. GROVE E. HOWARD (strelec na desnem boku letala) – vojni ujetnik

Ko se je posadka ponesrečila, je bil star 20 let. Umrl je 2. avgusta 2001 v mestu Kansas City v državi Missouri v Ameriki v starosti 77 let.

Takole je o uspehu napada nad mestom Regensburg v Nemčiji tisti dan v bojni dnevnik zapisal poveljnik 451. bombne skupine, ki je pripadalo nesrečno letalo, polkovnik Robert E. L. Eaton: »Rezultati bombardiranja so bili odlični, toda za uspeh smo plačali visoko ceno. Od štiridesetih letal, ki so poletela na misijo, se jih šest ni vrnilo: 724. bombni eskadron je izgubil dve letali z imenom: KNOCKITOF in PEACEMAKER. 725. bombni eskadron je izgubil tri letala z imeni: DOUBLE TROUBLE, THE CITADEL in WEE WILLIE. 726. bombni eskadron je izgubil eno letalo z imenom HARD TO GET. Le 727. bombni eskadron ni izgubil nobenega letala. Ko je padla noč nad našo letalsko bazo (Gioia del Colle v Italiji), smo si v tišini lizali rane in bili v mislih s tistimi, ki se niso vrnilo.«

Neprestana zavezniška bombardiranja nemškega rajha so bila ključna za zmanjšanje moči nemškega vojaškega stroja, saj je bila tako v veliki meri uničena nemška vojna industrija. V precejšnji meri pa je bila s tem oslABLJENA moč in zlomljena morala nemške vojske. To pa je v veliki meri pripomoglo k nezadržnemu bližanju konca zloglasnega nemškega rajha.

V nedeljo, 22. junija 2014, je bilo v neposredni bližini kraja strmoglavljenega letala odkrito spominsko obeležje, postavljeno v spomin ponesrečeni ameriški posadki. Obeležje je bilo postavljeno v zahvalo za pogum in njihov prispevek k osvoboditvi okupirane Evrope in naših krajev. Prav tako pa v večni spomin in opomin na njihova dejanja in žrtve – da ne bo pozabljen dan, ko so na našem nebu za svobodo umirali mladi ameriški letalci, in da bo obeleževalo mesto, kjer so bili daleč od doma še zadnjič skupaj kot posadka zavezniškega bombnika.

Spominsko obeležje so izdelali v kamnoseštvi Kamen, d. o. o., v Celju. Podjetje Isar, d. o. o., iz Vojnika je poskrbelo za pripravljala gradbena dela, potrebna za postavitev obeležja, in za prevoz obeležja na lokacijo v Vrbi. Na zgornjem delu obeležja so stilizirana krila v obliki pilotskega znaka, kakršnega so letalci nosili na prsih (srebrna krila – *silver wings*). Znotraj kril je v sredini simbol 15. ameriške zračne armade, ta je bila v Italiji, njej pa je tudi pripadalo sestreljeno letalo (8. ameriška zračna armada je bila v Angliji). Sledi napis v slovenskem in nato angleškem jeziku. Na levi strani je slovenska zastava (v merilu 1 : 2), na desni ameriška (v merilu 1 : 1,9). Sledijo imena padlih (KIA – *Killed In Action*) in imena ujetih (POW – *Prisoner Of War*). Pod navedenimi imeni članov posadke je zapisano, da so

spominsko obeležje junija 2014 postavili: Občina Dobrna, ZB za vrednote NOB Vojnik - Dobrna in Občina Vojnik.

Po odigranih zvokih *Tišine*, ki jo v Ameriki igrajo padlim (in umrlim) vojakom (melodija poznana kot »trobentačev jok« oziroma pod imenom TAPS), in minuti molka v spomin padlim letalcem je sledilo odkritje spominskega obeležja. To častno nalogo so opravili: g. Branko Petre (podžupan občine Vojnik), ga. Branka Gal (predstavnica občine Dobrna) in g. Matej Glažar (družina Glažar je lastnica zemljišča, na katerem je postavljeno spominsko obeležje). V spomin preminulim letalcem so učenci pred spomenik položili sedem rdečih nageljnov in prižgali sedem svečk. Sledil je bogat kulturni program, pripravili so ga učenci OŠ Dobrna, učenci POŠ Socka, ga. Andreja Stopar (predsednica ZB za vrednote NOB Vojnik - Dobrna), g. Marko Zdovc, slavnostni govornik, g. Stane Mele (predsednik pokrajinskega odbora ZZB za vrednote NOB iz Celja), moški pevski zbor z Dobrne ter mešani pevski zbor DU iz Vojnika. Otvoritve se je udeležil tudi g. Nathan Ringger, predstavnik ameriške ambasade iz Ljubljane.

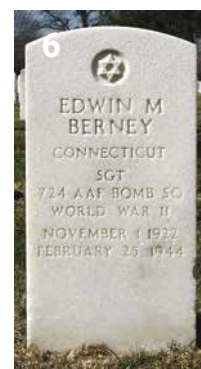
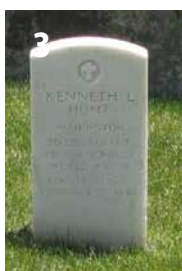
Po končani slovesnosti smo se ob dobri hrani in pijači družili na turistični kmetiji Vrba v Vrbi pri Dobrni.

Posebna zahvala gre gasilcem z Dobrne, iz Socke in Nove Cerke za sodelovanje pri organizaciji prireditve. Z zaporo ceste so pripomogli, da je otvoritvena slovesnost nemoteno potekala. Na koncu se zahvaljujem tudi vsem, ki so kakor koli pripomogli k postavitvi spominskega obeležja in so sodelovali pri izvedbi otvoritvene slovesnosti.

Naj še dolgo živi prijateljstvo med Slovenijo in Ameriko!

Marko Zdovc

Vljudno prosim očitvece tragičnega dogodka iz druge svetovne vojne, da se mi javijo. Prav tako bom vesel vsakega, ki si je zapomnil kakšen podatek iz pripovedovanja prednikov. Še posebej bi želel najti posameznike, ki hranijo kakšen del strmoglavljenega letala. Pokličete me lahko po mobilnem telefonu (041 216 882) ali mi pišete po elektronski pošti (marko_zdovc@hotmail.com).

“Kratka, brez sladkorja”

Fotografska razstava Andreje Ravnak v prostorih občine Vojnik

Nekaj avtoričinih besed o imenu razstave:

Ime razstave sem izbrala precej spontano, saj izvira iz dejanskega stanja, ki je do te razstave pripeljalo. Od hitre ideje, mimobežnega klepeta na parkirišču, kratkega ogleda lokacije in izbora fotografij. Osem fotografij iz sicer dokaj obsežnega fotografskega opusa bo na ogled na občinskem stičišču, ob mimobežnih postankih in na hitro premerjenih pogledih ... Zdi se, kakor bi na hitro s tistim žlahtnim »guštom« zaužili kratko kavico, ravno prav močno, brez sladkorja in mleka, in oddrveli naprej po opravkih.

Nekaj avtoričinih besed o sebi:

Rojena na 155. dan v letu, ko je NASA objavila skrivnostno fotografijo obraza na Marsu.

Že od malih nog zmeraj zaprta v svojo sobo med ustvarjalne pripomočke (barve, papir, škarje ...) ali skrita po domačih travnikih in gozdovih. V osnovni šoli prvi kandidat za vsako likovno kolonijo ali športno dogajanje, v gimnaziji ugotovila, da me pravzaprav zanima vse, študij mi je prinesel naziv arhitektke, verjetno pa eno življenje ne bo dovolj, da bi preizkusila vse, kar bi me lahko veselilo. Fotografija se je vtihotapila v mojo dušo postopno in nekoč me je zadelo spoznanje, da pravzaprav povsod okoli sebe vidim slike, pa naj bo med domačimi stenami, v najbolj oddaljenih kotičkih našega pisanega planeta ali preprosto samo v glavi.

In to videnje me je konec leta 2008 pridružilo somišljenikom v Svitu. Nekoč, ko bom velika, pa bom ...

Foto: Jure Vovk

Razstava Andreje Ravnak je v prostorih občinske stavbe v Vojniku.

Piknik Katrce, najbolj vesela zabava Radia Celje

Nekoč smo skupaj s poslušalci prišli na idejo, da bi organizirali piknik, kjer bi se srečali in si vzeli čas za družino in prijatelje. Iz preprostega piknika je danes nastala tradicionalna prireditev Piknik Katrce, ki vsako leto združuje tisoče prijateljev in zares veliko družin.

Klavdija Winder Pantner s konja odvarja prireditev Katrce

Lahko bi dejali, da smo skupaj z glasbeniki iz cele Slovenije postali velika slovenska družina, saj nas združuje odlična slovenska glasba. Pripraviti prireditev teh razsežnosti res ni mačji kašelj, a volja in seveda hvaležnost vseh, ki z nami preživijo nepozabno popoldne in večer, sta dovolj velik

Že na samem začetku se je zbrala množica ljudi.

Župan Beno Podergajs s Črno mačko

Duet

razlog, da v uredništvu oddaje Katrca vztrajamo vsa ta leta. Tudi kakšno poleno je priletelo kdaj pa kdaj na našo pot, a z gotovostjo verjamemo, da se dobro z dobrim vrača. Kako ne, saj so na našem odru nastopili glasbeniki iz vseh koncev Slovenije, število pa bo letos narastlo na 170 glasbenih zasedb in posameznikov; tudi obiskovalci nam vsa leta stojijo ob strani in celo prilagajajo svoj dopust, da bi lahko praznovali z nami. Morebiti se boste vprašali, zakaj smo kar sedem let preživeli v Vojniku. Odgovor je preprost: glavna šoferka Katrce je domačinka Klavdija Winder Pantner, ki pravi, da je svoje prve korake v glasbi pri rosnih štirih letih začela prav v tej občini. Hkrati je ponosna, da je kraj pridobil prepoznavnost in domačinom na prag pripeljal najpopularnejše glasbenike

različnih glasbenih zvrsti, čeprav je rdeča nit zagotovo slovenska narodnozabavna glasba.

Tudi letos se moramo zahvaliti občini Vojnik, ki nas je prijazno gostila. Seveda pa je bil letošnji piknik tudi poklon dolgoletnemu županu Benu Podergajsu, ki po dvajsetih letih županovanja zapuša svoj županski stolček.

Zahvaljujemo se tudi odlični Hiši Žan za pestro gostinsko ponudbo in bogat srečelov. Letos smo bili priča pestremu spremljevalnemu programu, od reševalne akcije z lavinskimi reševalnimi psi, tekmovanja z električnimi avtomobili pa vse do konjenice, ki je na prizorišče pospremila voditeljico Klavdijo Winder. Kobilica Ginger, ki je nosila Klavdijo, je pred leti veljala za eno najboljših kobil v Sloveniji, v Konjeniškem klubu Višnja vas pa so pred prireditvijo poskrbeli tudi za krajši jahalni tečaj, ki je pomagal, da je ježa odlično uspela.

Posebna zahvala gre vsem nastopajočim. Nastopili so: Veseli svatje, Akordi, Ansambel Simona Gajška, Tapravi faloti, Ansambel Lipovšek, Črna mačka, Šepet, Maja Oderlap, Poštar Peška, Mladika, Katrca, Mladi upi, Gasilec Sašo, Azalea, Vili Resnik, Jurčki, Nemir, Slavc L. Kovačič, Aplavz, Nalet, Štrajk, Poskočni muzikanti, Vikend, Pegaz in Boštjan Konečnik.

Letos smo s ponosom obeležili tudi 60 let Radia Celje, svečke smo upihnili na torti velikanki, ki so jo za nas naredili v Termah Dobrna.

S sladkim okusom v ustih se veseli poslavljamo od *Piknika Katrce Radia Celje 08* in nekje globoko v srcu upamo, da bomo priča najbolj veseli zabavi tudi naslednje leto.

Takole so upihnili svečke na torti ob 60-letnici Radia Celje.

Klavdija Winder Pantner
Foto: Nataša Muller, Jure Vovk

Klavirski recital mladih pianistk

Konec junija so se v koncertni dvorani Glasbene šole Celje predstavile tri mlade učenke klavirja s samostojnim klavirskim nastopom. Eva Založnik iz Vojnika, Kaja Skaza s Frankolovega in najmlajša Nuša Žohar iz Celja srkajo glasbeno znanje na GŠ Celje pri profesorju in pianistu Benjaminu Govžetu, ki je mlade pianistke tudi pripravil za nastop.

Njihovo navdušujočo energijo smo čutili praktično ob vsakem trenutku, pa naj so bile to preproste skladbe, kot so npr. Bachov mali preludij, Pavčičeva priredba slovenske narodne Kaj nam pa morejo ali znane Chopinove, Mozartove, Beethovnov, Lisztove in sodobnejše kompozicije, ob katerih poslušalci niso ostali hladni. Ob zaključku so izvajalke posegale še po najrazličnejših glasbilih in pripomočkih, s katerimi so še dodatno popestrile že tako lep večer, s tem pa – predvsem pri dodatku, dokazale, da premorejo še kanček igralskega talenta. Že pogled na koncertni list je razkril dejstvo, da program ni bil ravno v okvirih osnovne stopnje, saj podobne kompozicije dijaki izvajajo predvsem na srednji stopnji. Da pa kaj takega zmorejo tudi učenke, so potrebne ure in ure vaj, odrekanj in namesto druženja s prijatelji mlade koncertantke največkrat svoj prosti čas izkoristijo za vaje in nabiranje kondicije. Ves trud je potem poplačan z dolgim aplavzom, zadovoljnimi vzkliki občinstva in stiski rok po koncertu.

Eva Založnik je stara 13 let in obiskuje OŠ Vojnik. V prostem času rada posluša glasbo, se druži s prijatelji, bere in poje v šolskem zboru. Igranja na klavir se uči že šesto leto. Udeležila se je nekaj klavirskih tekmovanj: leta 2010 je v Velenju osvojila srebrno priznanje, leta 2011 v Beogradu na mednarodnem tekmovanju

bronasto priznanje in leta 2013 ponovno v Velenju srebrno priznanje. Eva zatrjuje, da je njen vzornik prof. Benjamin Govže.

Kaja Skaza je stara 14 let in obiskuje OŠ Antona Bezenška Frankolovo. Pouk klavirja obiskuje že sedmo leto. V prostem času se posveča svoji kobilici Neli, posluša glasbo, poje v šolskem zboru, pleše in se druži s prijatelji. Tudi Kaja se je udeležila nekaj klavirskih tekmovanj: leta 2010 je v Velenju osvojila srebrno priznanje, leta 2011 na mednarodnem tekmovanju v Beogradu zlato priznanje in leta 2013 v Velenju bronasto priznanje. Četudi njena poklicna pot ne bo glasbena, je glasba njena velika ljubezen.

Nuša Žohar je stara 10 let in obiskuje OŠ Lava v Celju. Igranja na klavir se uči četrto leto. Svojo nadarjenost je dokazala na tekmovanju z osvojenim zlatim in srebrnim priznanjem.

Vse tri mlade učenke so se izpopolnjevale pri mednarodno priznanem profesorju K. Boginu iz Rusije. Zahvala za vse pridobljeno znanje gre seveda potrpežljivemu profesorju in pianistu Benjaminu Govžetu, ki jih s svojim pristopom vedno znova navdušuje za igranje klavirja.

Foto: Jure Vovk

Nuša Žohar iz Celja, Eva Založnik iz Vojnika in Kaja Skaza s Frankolovega

Vrhunec koncerta je bil nastop vseh treh pianistk hkrati.

Komedija Dijaški dom za babice

Druženje pomeni koristno preživljanje prostega časa, zabavo in tudi učenje iz izkušenj. Prav zaradi naštetega so izleti Turističnega društva Nova Cerkev dobro obiskani. Popoldanski izlet je krajane popeljal na ogled komedije Dijaški dom za babice.

Postal je običaj, da si ogledamo vsako prvo izvedbo KUD Simon Gregorčič v Veliki Nedelji na prostem. Običajno nam igralci vrnejo obisk ob naši prireditvi Nedeljsko grajsko popoldne na gradu Lemberg. Na pot se je odpravilo osemindeset udeležencev. Ogledali so si kmetijo Kumar, ki je znana po integrirani pridelavi hrane. Pred ogledom predstave so v grajskih prostorih gostitelji pripravili pogostitev za našo skupino. V večernih urah je sledil ogled komedije *Dijaški dom za babice*, ki je polna komičnih zapletov in zdravega humora, vzete iz vsakdanjega življenja. Marsikdo izmed gledalcev se je po predstavi zamislil, saj je poanta zgodbe poučna, ker navaja na strpnost med generacijami.

Pa še povabilo na Nedeljsko grajsko popoldne, ki bo 14. septembra na gradu Lemberg. Med kulturnim programom si boste lahko ogledali tudi komedijo *Dijaški dom za babice*.

Lea Sreš

Druži nas pesem

Ljudske pevke, ki delujemo v okviru Pevskega zbora DU Vojnik, smo se udeležile srečanja ljudskih pevcev in godcev 24. avgusta 2014 v Dobju na Kozjanski domačiji. Organizator je bil JSKD Šentjur.

Ljudske pevke Pevskega zbora DU Vojnik

Nastopilo je 10 skupin iz štirih občin. Iz Vojnika smo bile edine. Srečanje je bilo čudovito, slišale so se pesmi, ki so že resnično v pozabi. Te pesmi so odmevale še bolj prijetno in toplo v prijaznem ambientu Skedenj. Strokovni spremljevalec Adrijan Novak je o vsaki skupini podal mnenje in nam čestital. Pevski zbor DU Vojnik letos praznuje 10. obletnico delovanja. V ta namen bomo priredili koncert 19. oktobra 2014 ob 17. uri v Kulturnem domu Vojnik. Pristrčno vabljeni!

Ivana Koprivnik
Foto: Jure Vovk

Najuspešnejši devetošolci OŠ Vojnik

Šolsko leto za devetošolce je zaključeno. Poslovila se je zadnja generacija prejšnjega stoletja in tisočletja, generacija, rojena leta 1999. V sredo, 11. 6. 2014, je v čudovitem ambientu nove telovadnice potekala njihova valeta. Na prireditvi so učenci prejeli priznanja in izvedli čudovit kulturni program. Najuspešnejši učenci, teh je bilo 23, pa so prejeli posebne nagrade. Ti so bili zelo uspešni pri učenju, poleg tega so s svojim delom uspešno predstavljali šolo na različnih šolskih, področnih, državnih in meddržavnih tekmovanjih.

Priznanja je ob pomoči Vesne Poteko in Majde Rojc podelil župan Benedikt Podergajs, ki se je valetu udeležil zadnjič kot župan občine Vojnik. Vsem je iskreno čestital in jim zaželel veliko delovnih uspehov na poti, kamor odhajajo. Zahvalil se je tudi ravnateljici Majdi Rojc za uspešno vodenje šole in njeno delo na področju vzgoje in izobraževanja ter izredno dobro sodelovanje z občino.

Predstavitev najuspešnejših devetošolcev:

1. Mojca Cvikl

Stara sem 14 let in prihajam iz Socke. Sem vedno nasmejana in pozitivno dekle. V prostem času se družim s prijatelji, igram košarko in pojem. V šoli imam najraje matematiko in kemijo, kjer sem v zadnjih dveh letih dosegla bronasto Preglovo priznanje. Tekmovanj pa sem se udeleževala tudi na drugih področjih, kot so astronomija, fizika, biologija in logika. V letu 2013 sem prejela srebrno priznanje za raziskovalno nalogo »Ni veselice brez golič!«, ki sem jo napisala skupaj s prijateljico Evo. V zadnjih treh letih sem osvojila zlato bralno značko iz nemščine, uspešno sem

tekmovala v angleški bralni znački in sem zlata bralka pri slovenskem jeziku. Vsa leta sem pela v pevskem zboru, s katerim sem odhajala na nastope in dvakrat na gostovanje na Češko. Šolanje bom nadaljevala na I. gimnaziji v Celju – splošni program, ker želim pridobiti čim več znanja za v prihodnje.

2. Anđelija Lara Đorđević

Stara sem 15 let in prihajam iz Vojnika. Vsa leta šolanja sem bila odlična, poleg tega sem se rada udeleževala različnih tekmovanj in drugih dejavnosti, povezanih s šolo ali izven nje. Do letos sem obiskovala tudi Glasbeno šolo Celje, kjer sem končala 8-letno učenje igranja klavirja.

V sedmem razredu sem osvojila zlato angleško in nemško bralno značko, bronasto priznanje iz tekmovanja slovenščine, matematike in logike ter srebrno diplomu za raziskovalno nalogo s področja psihologije z naslovom Jeza med učenci zadnje triade OŠ Vojnik. Leto kasneje sem zopet osvojila obe zlati bralni znački ter bronasti priznanji iz angleščine in logike. V 9. razredu sem osvojila srebrno priznanje iz znanja o sladkorni bolezni, bronasto in srebrno iz matematike, bronasto

priznanje iz angleščine ter zlato nemško bralno značko. Že od malega rada pojem, tako da sem ves čas sodelovala v šolskem zboru, najprej v otroškem, od 6. razreda dalje pa v mladinskem pevskem zboru, kjer smo spoznavali tudi nove prijatelje iz Češke. Letos sem s funkcijo podpredsednice šolskega parlamenta dobila mesto v mednarodnem projektu Comenius, v katerem smo pod vodstvom fenomenalnih učiteljev ustvarili odlične nastope, spoznali nove ljudi, kulture, jezike, potovali po Evropi in zbrali nepozabne spomine – garali in uživali! V prostem času se najraje družim s prijatelji in potujem. Rada si zastavljam visoke cilje in jih seveda skušam doseči. Eden izmed glavnih ciljev v življenju mi je, da postanem zdravnica, zato sem se vpisala na I. gimnazijo v Celju, kjer se bom trudila za čim boljše rezultate.

Osnovno šolo zapuščam z ogromno lepimi spomini in po mojem mnenju zelo dobro podlago za nadaljnje šolanje. Najbolj bom pogrešala energijo in toplino, ki ju na OŠ Vojnik nikoli ne manjka.

3. Maja Helbel

Stara sem 14. let. Živim v Vojniku. Vsa osnovnošolska leta sem bila odlična učenka. Delala sem tudi v oddelčni skupnosti. Udeleževala sem se raznih tekmovanj in pri tem osvojila priznanja, kot so: bronasto Stefanovo priznanje iz znanja fizike, bronasto Vegovo priznanje iz matematike, bronasto Proteusovo priznanje, bronasto Preglovo priznanje ter bronasto priznanje iz tekmovanja o sladkorni bolezni. Osvojila sem tudi nemško zlato bralno značko in angleško zlato ter srebrno značko. Zadnji dve leti sem sodelovala pri projektu Comenius, pri čemer sem obiskala mnogo evropskih držav in dostojno predstavljala našo šolo. Uspešno sem sodelovala pri ekipnih atletskih tekmovanjih, kot so skok v višino, tek na 1000 m, štafeta, met vorteksa, tekmovanja v košarki ... Ob šolanju sem končala nižjo glasbeno šolo v Celju, zaradi česar se mi je igranje kitare še bolj priljubilo. Moja velika strast je roket, ki ga treniram že osem let v Ženskem roketnem klubu Celje Celjske mesnine in v letošnji sezoni 2013/2014 smo osvojile 4. mesto v državi. Pred nekaj dnevi pa sem se vrnila z mednarodnega roketnega turnirja v Grevenbroichu v Nemčiji, kjer smo osvojile tretje mesto. Šolanje bom nadaljevala na I. gimnaziji v Celju, športni oddelek.

4. Eva Hvalec

Sem Eva, zdaj že bivša učenka 9. a-razreda. Večji del svojega prostega časa preživim v gledališču, saj v KUD Zarja Trnovlje delujem kot igralka, preostanek pa posvetim učenju igranja harmonike, petju ter druženju s prijatelji in družinskimi člani. V času šolanja na OŠ Vojnik sem se udeleževala številnih tekmovanj, na katerih sem v glavnem dosegala odlične rezultate, vsa leta sem prebirala knjige za bralno značko, bila sem del ekipe šolskega radia, pomoči potrebnim sem pomagala pri učenju, obiskovala sem

mladinski pevski zbor, sodelovala sem pri projektu Comenius ter na več natečajih. Vse te aktivnosti so tudi pripomogle k mojemu odličnemu končnemu uspehu, ki me je spremljal skozi vsa leta številčnega ocenjevanja. Ob koncu osnovne šole sem se vpisala na Šolski center Velenje – Gimnazija. »Ne pustimo, da nas učenje vodi le v znanje, naj nas vodi v dejanja!«

5. Nejc Jeušnik

Sem Nejc in živim v Vojniku. V prostem času se rad družim s prijatelji in igram nogomet. Poleti veliko plavam, še bolj pa se veselim zime, saj uživam v smučanju. Kadar sem prave volje, zaigram kaj na kitaro. Že nekaj let treniram taekwondo v klubu Slavko Šlander v Celju, kjer sem na državnem tekmovanju osvojil 3 bronaste medalje. Za nadaljevanje šolanja sem izbral I. gimnazijo v Celju, morda tudi zato, ker jo je obiskoval moj starejši brat.

V sedmem razredu sem zaključil nižjo glasbeno šolo, osvojil bronasto priznanje iz logike, priznanje za sodelovanje na literarnem natečaju in Cankarjevem tekmovanju, srebrno Vegovo priznanje in zlato priznanje iz angleške ter nemške bralne značke. V osmem razredu sem osvojil bronasto priznanje iz kemije, srebrno iz nemške bralne značke ter Vegovega tekmovanja in zlato priznanje iz bralne značke. V devetem razredu sem osvojil bronasto priznanje iz angleščine, priznanje iz kemije in Proteusovega tekmovanja, srebrno iz Vegovega tekmovanja ter nemške bralne značke in zlato iz angleške bralne značke ter priznanje za devetletno sodelovanje pri slovenski bralni znački.

Vem, da zaključujem prvo poglavje v svojem življenju, in upam, da bo moja pot tudi izven domačega kraja tako prijazna in uspešna, kot je bila v Vojniku.

6. Andraž Kamerički

Star sem 14 let. Šolanje sem začel na OŠ Primoža Trubarja v Laškem. Po končanem 4. razredu smo se preselili v Vojnik, kjer sem prestopil prag OŠ Vojnik. Šola mi je takoj postala všeč zaradi dobrih prijateljev in super učiteljev. V vseh letih sem bil odličen učenec. V zadnjih treh letih sem osvojil zlato nemško bralno značko. Eden izmed mojih največjih uspehov je zagotovo 1. mesto na 48. srečanju mladih raziskovalcev Slovenije na področju ekonomije in turizma, za kar velja velika zahvala moji mentorici ge. Poloni Bastič.

Že od 1. razreda treniram nogomet. Sedem let sem treniral v Laškem, kjer smo postali prvaki in podprvaki lige, na domačem turnirju pa smo prvo leto postali podprvaki, drugo leto smo osvojili tretje mesto. Lahko se pohvalim, da sem bil na tem turnirju izbran za najboljšega vratarja. Sedaj že dve leti treniram v celjskem Šampionu, kjer uspešno nastopamo v 1. slovenski nogometni ligi do 15 let (U-15). V prostem času rad kolesarim, poprimem za košarkarsko žogo ali grem na igrišče, kjer se družim s prijatelji ob igri nogometa ali košarke. Doma rad

pogledam tudi kakšno serijo oziroma film na televiziji ali pa sem na računalniku. Med vikendi in počitnicami rad poležim v postelji, seveda ne pozabim tudi na učenje, treninge in tekme. Moram priznati, da se nerad učim, vendar vem, da se moram, če želim uspeti v življenju. OŠ Vojnik mi bo za vedno ostala v spominu, predvsem zaradi odličnih prijateljev. Za nadaljnje šolanje sem izbral I. gimnazijo v Celju, in sicer športni oddelek, ker se še naprej želim ukvarjati s športom.

7. Lara Kolar

Sem Lara Kolar in živim v Škofji vasi. V 7. razredu sem se pridružila šolski folklorni skupini, s katero smo sodelovali v dvoletnem projektu Comenius in plesali v različnih državah. Vsako leto sem osvojila zlato bralno značko iz nemškega jezika ter se letos na državnem tekmovanju uvrstila na 43. mesto. To leto sem bila v šolski atletske štafeti, s katero smo postale državne prvakinja. Vpisala sem se na evropski oddelek Gimnazije Lava in želim si, da bi nekoč pre-

potovala svet ter da bi bili vsi ljudje enakopravni.

8. Amadeja Koštomaj

Sem Amadeja, učenka 9. a-razreda, in živim v okolici Vojnika. V prostem času se družim s prijatelji, poslušam glasbo in pojem. Veliko časa posvetim tudi učenju, čemur primeren je tudi moj končni uspeh. V vseh letih šolanja sem obiskovala mladinski pevski zbor, udeleževala sem se tudi raznih šolskih tekmovanj, na katerih sem dosegla zadovoljive rezultate. Ob koncu 9. razreda sem se vpisala na Gimnazijo Lava (evropski oddelek). »To, kar vemo,

je kapljica; to, česar ne vem, je morje.«

9. Ana Marija Krajnc

Sem Ana Marija in prihajam iz Arclina. V prostem času se najraje ukvarjam z glasbo, saj igravam klavir in orgle, sodelujem v pevskem zboru Forte, poslušam glasbo, včasih pa tudi kaj naslikam ali preberem. Udeležila sem se nekaterih tekmovanj, največ v 8. razredu. Vpisala sem se na I. gimnazijo v Celju, program umetniška gimnazija.

10. Tim Krlhanko

Sem Tim, za zdaj še ponosni učenec 9. c-razreda. V osnovnošolskih letih sem velikokrat osvojil bronasto Vegovo priznanje (dvakrat srebrno), priznanje iz fizike, Cankarjeva priznanja, Bistroumovo srebrno priznanje in bronasta priznanja iz logike (enkrat srebrno). Večino prostega časa preživim s svojimi prijatelji na igrišču ali pred Šparom v Arclinu. Že od prvega razre-

ge. Kristini Krivec, svojim prijateljem in staršem, ki so me podpirali že od samega začetka. Bralcem pa bi sporočil, naj se veliko smejejo in se imajo radi še naprej.

11. Luka Logar

Sem Luka iz Šmartnega. Star sem 14 let in končujem 9. razred. V vseh devetih letih sem imel odličen uspeh. Prosti čas posvečam pretežno glasbi. Rad jo poslušam, poleg tega igravam bobne in kitaro. Šolanje bom nadaljeval na Gimnaziji Lava, in sicer na evropskem oddelku, ki je osredotočen na jezike in družbene vede. Zadnji dve leti sem sodeloval v mednarodnem projektu Comenius. Dobil sem bronasto priznanje iz znanja angleščine, sodeloval sem na

atletskih tekmovanjih, in sicer v disciplini skoka v daljino. Na finalu ženskega pokala, ki se je odvijal v šolski telovadnici, sem med polčasom igral bobne.

12. Sonja Marguč

Sem Sonja, stara sem 15 let in živim v Malih Dolah. Šolanje želim nadaljevati na Gimnaziji Celje - Center in v Glasbeni šoli Celje (srednja stopnja), kjer bom opravljala vzporedno izobraževanje, saj igravam klavir. V vseh devetih osnovnošolskih letih sem prepevala v šolskem pevskem zboru. Dvakrat sem se udeležila gostovanja pri čeških prijateljih v Jirkovu in Chomutovu. Pela sem tudi v cerkvenem otroškem zboru in sodelovala kot ministrantka. Sodelovala sem v mednarodnem projektu Comenius in na različnih tekmovanjih. Letos sem osvojila bronasto priznanje v tekmovanju iz logike, v osmem pa srebrno priznanje v tekmovanju iz matematike. Vsa leta sem sodelovala v bralnih značkah iz slovenščine – in postala zlata bralka – ter iz angleščine in nemščine.

Igram v triu z dvema flavtistkama. Skupaj smo osvojile dve zlati priznanji na mednarodnem tekmovanju Svirel v Štanjelu, srebrno priznanje na mednarodnem tekmovanju v Trstu in srebrno priznanje na mednarodnem tekmovanju na Nizozemskem. V letošnjem šolskem letu sem postala dopisnica Ogledala in Novega tednika v rubriki Mladi za mlade. Rada pojem, igravam

klavir, sem z družino in prijatelji. Osnovno šolo bom zapustila z veliko lepimi spomini.

13. Žak Mihael Pesan

Moje ime je Žak Mihael. Prvih pet razredov osnovne šole sem obiskoval na POŠ Socka, kjer sem si pridobil odlično znanje, ki je bilo dobra popotnica za nadaljnje razrede, ki sem jih obiskoval na OŠ Vojnik. Vseh devet razredov sem zaključil z odličnimi ocenami. V času šolanja sem sodeloval na različnih tekmovanjih in dosegel številna priznanja, tako na šolski kot tudi regijski in državni ravni. Poleg tega sem na Glasbeni šoli Celje končal nižjo in višjo

stopnjo izobraževanja, kjer sem igral tolkala. Tudi tam sem se udeleževal tekmovanj in med drugimi uspehi dosegel zlato plaketo na regijskem in srebrno plaketo na državnem tekmovanju TEMSIG. Zaradi uspehov v šoli in tudi na področju glasbe sem se odločil, da svoje izobraževanje nadaljujem na I. gimnaziji v Celju, smer umetniška gimnazija, kjer bom nadaljeval z igranjem tolkal. Moja največja želja je študij glasbe na kakšni prestižni glasbeni akademiji v tujini.

14. Patricia Petek

Stara sem 15 let in prihajam iz Vojnika. Zanimam se za veliko različnih stvari, tako da sodelujem na več področjih. Veliko mi pomeni glasba, zato sem tudi končala nižjo glasbeno šolo za kitaro, vsa leta osnovnega šolanja pa sem pela v pevskih zborih. V prostem času sem igrala košarko, sodelovala sem tudi na atletskih tekmovanjih. V šoli sem sodelovala na različnih tekmovanjih. Predvsem mi leži matematika – osvojila sem diamantne-

ga kenguruja, saj sem vsa leta sodelovala na tekmovanju iz matematike in se tudi dobro odrezala. Letos sem osvojila srebrno Vegovo priznanje, poleg tega pa še srebrno priznanje na tekmovanju iz fizike ter srebro na tekmovanju iz znanja o sladkorni bolezni. Bronasta priznanja sem osvojila na področjih kemije, astronomije in logike. Sodelovala sem tudi v ekokvizu in naredila raziskovalno nalogo. Ker poleg vsega še rada berem, sem vsako leto sodelovala tudi na projektu Noč branja, ki poteka na naši šoli. Vmes pa sem z veseljem pomagala sošolcem pri učenju.

V prostem času se najraje družim s prijatelji, preberem kakšno dobro knjigo ali pa pogledam kakšen film. Vpisala sem se na I. gimnazijo v Celju, za kasneje pa še nimam jasno načrtane poti. Upam, da bom našla nekaj, kar me bo veselilo do konca življenja.

15. Manca Prislan

Prihajam iz Šmartnega v Rožni dolini. Rada imam tuje jezike in naravoslovne predmete. V preteklih šolskih letih sem se zelo uspešno udeležila več tekmovanj, najbolj uspešna sem bila pri astronomiji, kjer sem poleg zlatega priznanja osvojila še 3. nagra-

do na državni ravni. Osvojila sem še zlato priznanje iz fizike in matematike, srebrno priznanje iz angleščine, vseh 9 let sem bila zvesta bralni znački in postala zlata bralka, dobila pa sem tudi posebno priznanje OŠ Vojnik za dosežke na naravoslovnem področju. V prostem času igram violino in jezdim konje. Vpisala sem se na I. gimnazijo v Celju. Čeprav se veselim novih izzivov, bom pogrešala prijatelje iz osnovnošolskih klopi, ki so mi polepšali pretekla leta.

16. Karin Rajh

Prihajam iz okolice Socke. V prostem času rada poslušam glasbo, sem v naravi ter se družim s prijatelji, ukvarjam pa se tudi z manekenstvom. Svoje nadaljnje šolanje bom nadaljevala na Šolskem centru Celje – Gimnazija Lava. V teh 9 letih, ki sem jih preživela na OŠ Vojnik, sem se naučila kar nekaj življenjskih stvari, osvojila pa sem tudi nekaj priznanj ter bila skozi vsa šolska leta odlična učenka. Ko sem še obiskovala razredno stopnjo, sem

osvojila 4 bronasta Vegova priznanja in se vključevala v razne krožke ter interesne dejavnosti. Vseh devet let sem sodelovala pri slovenski bralni znački. Šest let sem igrala klavir (do 6. razreda) ter tri leta kitaro, osem let pa sem pela v pevskem zboru. Zadnja tri leta osnovne šole sem osvojila zlato priznanje iz nemške in angleške bralne značke. V 8. razredu sem se z drugimi učenkami uvrstila na državno atletsko tekmovanje, iz tekmovanja v kemiji pa dosegla bronasto priznanje. Letos sem osvojila bronasto priznanje iz sladkorne bolezni. Udeleževala sem se tudi drugih tekmovanj, še posebej sem vesela dveh bronastih priznanj za raziskovalni nalogi.

17. Julija Sikošek

Sem Julija, stara 14 let. Rada se smejim, poslušam glasbo, nakupujem in se družim s prijatelji, s katerimi mi ni nikoli dolgčas. Moj najljubši predmet je angleščina, takoj za njim pa matematika. V teh šolskih letih sem se udeležila tekmovanja iz angleščine in kemije, sodelovala pa sem tudi pri nemški bralni znački, kjer sem dobila srebrno priznanje. V osmem razredu sem s Karlino Hohnjec prvič pripravila raziskovalno nalogo, in sicer z naslovom Refleksna masaža stopal. Priborili sva si srebrno priznanje na državni ravni. Raziskovalno nalogo sva napisali tudi v devetem razredu. Tu pa sva osvojili srebrno priznanje na regijskem področju. Udeležila sem se tudi veliko matematičnih delavnic in angleškega tabora. Zaradi ocen sem se odločila, da se bom vpisala na I. gimnazijo v Celju. Na OŠ Vojnik me bo vezalo veliko dobrih

spominov, zapomnila si jo bom predvsem zaradi prijateljev, s katerimi nameravam ohraniti stike tudi, ko bom že obiskovala gimnazijo.

18. Timea Štravs

Stara sem 14 let in prihajam iz Socke. Rada se smejim, zabavam in družim s prijatelji. Tekmovala sem na številnih tekmovanjih in bila kar uspešna. Lansko leto sem na državnem tekmovanju iz astronomije osvojila srebrno, letošnje leto pa bronasto Dominikovo priznanje. Lansko in letošnje leto sem osvojila bronasto Cankarjevo priznanje iz tekmovanja na področju slovenščine. To leto sem na državnem tekmovanju z raziskovalno nalogo osvojila bronasto

priznanje s področja kemije. Vsa leta sem se udeleževala tekmovanja iz nemške bralne značke, kjer sem osvojila zlata in srebrna priznanja. Zadnja tri leta sem se udeležila tekmovanja iz angleške bralne značke, kjer sem prav tako osvojila zlata in srebrna priznanja. Vsa leta sem sodelovala pri slovenski bralni znački in se tako udeležila izleta za zlate bralce.

Ker rada pojem, sem vsa leta obiskovala mladinski pevski zbor. Udeleževala sem se šolskih atletskih tekmovanj, kjer sem dosegala dobre rezultate. To šolsko leto sem začela trenirati atletiko. Udeležujem se tudi drugih atletskih tekmovanj in dosegam dobre rezultate. V prostem času se večinoma ukvarjam s športom, se družim s prijatelji in poslušam glasbo. Šolanje želim nadaljevati na Gimnaziji Lava, nato pa se vpisati na eno izmed filozofskih fakultet.

Osnovne šole Vojnik se bom vedno spominjala po prijetnih osebah, ki sem jih spoznala tukaj, in lepih trenutkih, ki sem jih doživela.

19. Barbara Tadina

Sem Barbara, doma iz Arclina. V letošnjem letu sem obiskovala deveti razred na Osnovni šoli Vojnik. V prostem času rada rišem, berem, pojem in kuham. Najbolj pa se razveselim, kadar imam čas za kakšen sprehod s prijatelji ali za kakšno peko peciva. Vsak, ki me pozna, lahko potrdi, da sem živahno in energično dekle. Seveda pa mi največ pomenijo prijatelji in družina.

Nekaj let sem pela v mladinskem pevskem zboru, kjer sem lahko izrazila svoje veselje do petja in glasbe. Obiskujem tudi Glasbeno šolo v Celju, kjer igram violino. Letos sem bila povabljen v simfonični orkester GŠ Celje in povabilu sem se z veseljem odzvala, saj je orkester zelo kakovosten in igra tudi zahtevnejše skladbe. Že v prvem letu sem imela možnost igrati v Cankarjevem domu in Slovenski filharmoniji, kjer smo kot orkester nastopili tudi pred pomembnejšimi Slovenci.

Šola mi nikoli ni delala večjih težav, vendar se sem kljub temu morala za svoje ocene potruditi, saj kot glasbenica nimam toliko časa za druge stvari. Udeleževala sem se kuharskih in tudi drugih tekmovanj.

Vpisala sem se na Gimnazijo Celje - Center, smer splošna gimnazija, poleg tega bom vzporedno obiskovala še srednjo stopnjo na Glasbeni šoli Celje. Poklicna pot mi še ni popolnoma znana, zato se mi zdi gimnazija odlična možnost, da še malce razmislim o tej pomembni življenjski odločitvi.

20. Gašper Trupej

Sem Gašper, doma iz Vojnika. Zelo rad se ukvarjam z elektrotehniko, zato sem se vpisal na Srednjo šolo za elektrotehniko, kemijo in računalništvo, in sicer v program elektrotehnik. Lani smo sošolci na tem področju osvojili srebrno priznanje za raziskovalno nalogo »Pametna palica«, letos pa sem, seveda tako kot lani ob pomoči mentorice ge. Petre Strnad, osvojil zlato priznanje za raziskovalno nalogo »Mikro sončna elektrarna«, ki je prav tako s področja elektroteh-

nike. Trudil sem se tudi pri branju knjig, kjer sem pri nemščini, angleščini in slovenščini osvojil zlata ali srebrna priznanja (bralne značke). Nekajkrat sem osvojil tudi bronasta priznanja iz tekmovanj pri slovenščini, fiziki, matematiki, na tekmovanju iz znanja o sladkorni bolezni, v ekokvizu ipd.

Še naprej se bom trudil in izpopolnjeval na področju elektrotehnik. Obiskujem tudi GŠ Celje, kjer se učim igrati klavir. Zelo me veseli igranje orgel, zato se bom po končanem klavirju učil igranja na njih. Sem ministrant in bralec beril. V prostem času sodelujem v Mešanem zboru Forte pod vodstvom Tomaža Marčiča in igram na rog pri KUD Štajerski rogisti.

21. Urška Zalezina

Sem Urška, stara 15 let in končujem 9. razred OŠ Vojnik. Vsa leta sem bila odlična učenka. Od tretjega razreda dalje se učim igrati klavir, tri leta pa sem obiskovala tudi plesno šolo.

Doslej sem sodelovala na različnih šolskih tekmovanjih. V 8. razredu sem se na tekmovanju iz znanja o sladkorni bolezni uvrstila na državno tekmovanje, kjer sem osvojila zlato priznanje. Tudi v 9. razredu sem se uvrstila na državno tekmovanje iz sladkorne bolezni, vendar se ga na žalost nisem mogla udeležiti, ker sem ravno v tistem času bila v Turčiji z mednarodnim evropskim projektom Comenius. V tem projektu sem sodelovala dve leti. Doslej sem preko Comeniusa obiskala Češko, Poljsko, Slovaško in, kot že omenjeno, Turčijo. Zelo rada potujem in najbolj sta mi v spominu ostali veliki evropski prestolnici London in Pariz. Upam, da bom tudi v prihodnje imela priložnost obiskati čim več zanimivih krajev po vsem svetu. V prostem času se rada rolam, tečem, poslušam glasbo in se družim s prijatelji.

Šolanje bom nadaljevala na eni od celjskih gimnazij, saj si želim pridobiti dobro znanje za nadaljnji študij.

22. Tinkara Žnidar

Sem Tinkara in prihajam s Frankolovega. Že od 6. leta se v Glasbeni šoli Celje učim igrati prečno flavto, v zadnjih letih pa sem

začela obiskovati še orkester in pouk komorne igre. Že pet let tudi tekmujem na različnih tekmovanjih mladih glasbenikov doma in v tujini, kjer dosegam lepa priznanja. V šoli sem tekmovala na tekmovanjih iz znanja fizike, kemije, nemščine, angleščine, biologije itd. Letos sem najbolj ponosna na srebrno priznanje na tekmovanju v angleščini in srebrno Cankarjevo priznanje. Sodelovala sem tudi pri slovenski, angleški in nemški bralni znački. Letos sem postala

zlata bralka, kar pomeni, da sem vseh devet let osnovne šole brala knjige za bralno značko. Že tri leta sodelujem pri raziskovalni dejavnosti na OŠ Vojnik in letos je moja raziskovalna naloga o vrednotah osvojila srebrno priznanje.

Ena izmed pomembnejših stvari v življenju se mi zdi, da znamo ljudje sodelovati in si medsebojno pomagati, zato sem tudi jaz rada pomagala sošolcem, ki imajo težave z učenjem. Ker sem občutljiva za krivice in stiske ljudi okoli sebe, sem tudi sošolce, ki so imeli težave zunaj šole, poskušala poslušati in jim svetovati.

Šolanje bom nadaljevala na I. gimnaziji Celje. Po končani srednji šoli bi se rada izšolala za pediatrijo ali pediatrično kirurginjo.

23. Nina Žolnir

Sem Nina in prihajam iz Šmartnega v Rožni dolini. Prvih pet let sem preživela na POŠ Šmartno, druga štiri leta pa na OŠ Vojnik. Štiri leta sem uspešno igrala za vojniško ekipo ŠKL, ki jo vodita Mateja Oprčkal in Robert Suholežnik. Zadnja tri leta igram tudi za Ženski košarkarski klub Athlete Celje, s katerim smo dosegle dva naslova državnih prvakinj. V tem mesecu smo z našo kadetsko ekipo osvojile medaljo za športne uspehe v letu 2013/14, ki nam jo je podelila Športna zveza Celje. Dve leti zapored smo kot ekipa dobile priznanja za športne dosežke s strani športne zveze Celje (ŠZC). Kakor ostale ekipe smo tudi me igrate v drugih državah, v Srbiji in na Madžarskem. Pri tem smo spoznale jezik in druge značilnosti držav ter sklenile mnogo prijateljstev. Življenja si brez glasbe ne znam predstavljati, zato sem devet let sodelovala v pevskem zboru, igram pa tudi klavir. Ker sem bila vsa leta odlična in še ne vem, kaj bi postala, sem se vpisala na Šolski center Celje (na splošno gimnazijo).

Milena Jurgec

Foto: Matjaž Jambriško in Igor Fenko

Veselita jih glasba in šport

Letošnji devetošolci so bili uspešni športniki in glasbeniki. Njihovi uspehi segajo na državno in meddržavno področje.

1. Tinkara Lečnik

Sem Tinkara, učenka 9. b-razreda. Že od svojega šestega leta obiskujem Glasbeno šolo Frana Koruna Koželjskega. Violončelo igram zdaj že šesto leto. Obiskujem tudi mladinski pevski zbor in godalni orkester. Udeležujem se različnih državnih in mednarodnih tekmovanj. Vpisala sem se na Gimnazijo Celje - Center. Po končanem šolanju se želim vpisati na Filozofsko fakulteto v Ljubljani.

V prostem času pa pojem in se družim s prijatelji.

polfinala, kjer pa nam je zmanjkalo malo sreče in zdravja za nadaljnje uspehe. Igram za KK Vojnik, s katerim smo letos zastopali Slovenijo tudi na mednarodni ravni in dosegli odlične rezultate. Raje imam naravoslovne predmete, družboslovne pa malo manj. V prostem času rad poslušam glasbo, igram košarko in tudi računalniške igrice, časa pa mi ne zmanjka za prijatelje, s katerimi večkrat odigramo kakšno tekmo na igrišču. Vpisal sem se na Gimnazijo Lava, ker bi si še rad vzel štiri leta časa za razmislek, kam in kako v življenju.

3. David Tian Hren

Sem Tian David in prihajam iz Vojnika. S športom sem se aktivno ukvarjal vseh devet let šolanja na OŠ Vojnik. Sodeloval sem v šolskih športnih ekipah za atletiko, rokomet, nogomet in košarko. Na področju košarke smo v preteklem letu dosegli odmevne uspehe – npr. s 3. mestom v ŠKL in z uvrstitvijo v polfinale državnega prvenstva. Čeprav se nisem mogel udeležiti vseh tekem, sem podpiral ekipo

in bil v mislih z njo.

2. Aljaž Goršek

Sem Aljaž, prihajam iz Nove Cerkve in sem letos uspešno zaključil šolanje na OŠ Vojnik. Vsa leta sem bil uspešen učenec, postal sem zlati bralec in sodeloval v šolskih športnih ekipah na področju atletike, rokometu in košarke. Zadnje treniram od 6. razreda in letos smo s šolsko ekipo prišli do državnega

4. Jakob Hrovat

Veselijo me športne dejavnosti, predvsem košarka in nogomet, ki ju zelo rad igram, zato sem veliko prostega časa preživel na igrišču, predvsem pod koši. Uspešno sem sodeloval na tekmah šolske košarkarske lige in prispeval k uspehu naše ekipe.

5. Ambrož Planinšek

Sem Ambrož in živim v najlepšem kraju pod soncem – v Malih Dolah. Košarko treniram že pet let, dve leti pri KK Hrastnik in tri leta pri KK Vojnik. Zaradi mase, mišic in lepega izmeta igram na poziciji krilnega centra. V ŠKL smo dosegli odlično 3. mesto, dečki (letnik 1999 in mlajši) smo se z odlično igro uvrstili v polfinale državnega prvenstva. S klubom smo se udeležili tudi mednarodnega turnirja na Češkem, kjer

smo bili zelo uspešni. Pri športnih dejavnostih sem zelo aktiven, saj sem sodeloval v šolskih ekipah v rokometu, atletiki in nogometu. Po uspešno zaključenem 9. razredu bom šolanje nadaljeval na Srednji šoli za strojništvo.

6. Nik Potočnik

Sem Nik in prihajam iz Ivence. Rad se družim s prijatelji, ukvarjam se z različnimi športi in poslušam glasbo. Že štiri leta treniram košarko pri KK Vojnik in upam, da bom s tem nadaljeval čim dlje. V šolski košarki smo v ŠKL-ju dosegli 3. mesto, pri dečkih (letnik 1999 in mlajši) na medobčinskem tekmovanju pa prišli do polfinala državnega tekmovanja. Igral sem za šolske ekipe v nogometu, rokometu in tekmoval v atletiki. Šolanje bom nadaljeval na Srednji zdravstveni šoli Celje.

7. Zara Ribič

Sem Zara, doma iz Ivence. V šoli sem zadnja tri leta osvojila srebrno nemško bralno značko. Košarko treniram tri leta. Igram za Košarkarski klub Athlete Celje, kjer dosegamo odlične rezultate. Treninge imam petkrat tedensko v Celju. V šoli sem igrala za ekipo ŠKL in na košarkarskih šolskih tekmovanjih. V letu 2013/14 smo postale državne prvakinje v kategoriji do 16 let, osvojile pa smo

tudi odlično 3. mesto v Jadranski ligi. Letos pa so me povabili v FIBA Camp do 15 let, kar mi zelo veliko pomeni. Prav v tem mesecu smo z našo kadetsko ekipo osvojile medaljo za športne uspehe v letu 2013/14, ki nam jih je podelila Športna zveza Celje. S košarko se želim ukvarjati še naprej, saj imam glede tega visoke cilje.

8. Urška Robič

Stara sem 15 let in prihajam s Frankolovega. Vseh devet let »guljenja« šolskih klopi sem se trudila za čim boljši učni uspeh, kar mi je v neki meri tudi uspevalo. Zadnja tri leta sem osvojila srebrno nemško bralno značko. Predvsem pa sem predana športu, saj sem sodelovala na različnih športnih tekmovanjih za šolo. Zelo sem bila uspešna na področju vorteksa, saj

sem osvojila prvo mesto na medobčinskem in področnem tekmovanju. Že osem let treniram rokomet in sem aktivna članica Ženskega rokometnega kluba Celje Celjske mesnine, s katerim smo v letošnji sezoni zasedle odlično četrto mesto v državi. Največ prostega časa preživim z družino in psom. Seveda pa si življenja ne znam predstavljati brez prijateljev. Zelo rada poslušam glasbo in fotografiram. Vpisala sem se na Srednjo zdravstveno šolo Celje – smer zdravstveni tehnik, ker me to veseli. Po končani srednji šoli bi rada nadaljevala šolanje v smeri fizioterapije, saj me veselita tako zdravstvo kot šport.

9. Urh Sitar

Sem Urh, moj vzdevek je Krtek. Prihajam iz Arclina. Sem fant, ki ve, kaj hoče v svojem življenju. Ne prenesem, da se meni ali tistim, ki so mi blizu, godi krivica. V družbi sem vedno zaželen in rad priskočim na pomoč, kjer je ta potrebna. Prosti čas preživljam na igrišču ali za računalnikom.

Rad imam šport, posebno rokomet. Že deset let ga treniram in sem član RK Celje Pivovarna Laško. Zadnjih nekaj let dosegamo lepe rezultate, tako v Sloveniji kot tudi izven njenih meja. Osvojili smo lepo število medalj in pokalov, tudi na mednarodnih turnirjih. To leto smo s soigralci osvojili 3. mesto v Sloveniji. Na športnem področju sem zastopal šolo na številnih tekmovanjih, razred pa kot športni referent. Rad bi, da ostanem povezan s športom tudi v prihodnje, zato sem se vpisal na Srednjo zdravstveno šolo Celje, saj si želim postati športni fizioterapevt. Kajti če mi ne uspe na igrišču, bom vsaj ob njem.

10. Nika Tamše Žmavc

Športni uspehi so mi polepšali šolske dni v OŠ Vojnik. Največ jih je bilo v zadnjem letu, saj smo se s košarkarsko ekipo še bolj potrudili. Letos smo skupaj zastopali šolo in dosegli odličen rezultat: bili smo na mestih od 4 do 6 v celotni državi, kar je najboljši rezultat v zgodovini šole, in verjamem, da ga bo težko izboljšati. Tudi s ŠKL-jem smo dosegli fantastične rezultate, a na žalost se nismo udeležili vseh tekem. Lansko

leto sem se udeležila košarkarskega kampa v Savudriji. Tisti teden mi je zagotovo zelo pomagal pri košarki. Tudi na Češkem sem bila, kjer smo z dekleti in fanti pustili dober vtis.

Milena Jurgec

Foto: Matjaž Jambriško in Igor Fenko

Uspešni devetošolci OŠ Antona Bezenška Frankolovo

Šolsko leto se bliža koncu in tudi devetošolci OŠ Antona Bezenška Frankolovo so se poslovili od osnovnošolskih klopi. Med šolanjem so bili uspešni prav vsi, vsak na svojem področju. Vsem čestitamo za uspešno zaključeno osnovnošolsko šolanje in jim želimo obilo uspeha na nadaljnji življenjski poti.

SARA PŠENIČNIK

Sara je tiho, prizadevno in delovno dekle, ki ima jasno zastavljene cilje in je vedno pripravljeno priskočiti na pomoč vsakomur, ki jo potrebuje. Vseh devet let je dosegala odličen učni uspeh. Uspešna je bila zlasti na jezikovnem področju. Udeležila se je državnega tekmovanja v znanju nemškega jezika in osvojila srebrno priznanje. Na tekmovanju iz slovenščine je osvojila bronasto Cankarjevo priznanje. V prostem času rada

prebira različne knjige – osvojila je zlato priznanje iz nemške bralne značke in naziv zlata bralka. Udeleževala se je različnih šolskih prireditev, saj je vseh devet let prepevala v pevskem zboru, poleg tega nas je razveseljevala tudi s svojim petjem ob spremljavi kitare. Njen glas lahko slišite tudi pri poslušanju besedil v ptičjih hišicah na Tončkovi poti. Sodelovala je v projektu Evropska vas. Zaradi odličnega uspeha, ki ga je dosegala v vseh letih šolanja, je bila zapisana v zlato knjigo. Sara je bila identificirana kot nadarjena učenka. Svojo pot bo nadaljevala na Gimnaziji Celje - Center (predšolska vzgoja).

KATARINA ŽUREJ

Katarina je odločno, samozavestno in globoko razmišljujoče dekle. Njene misli dostikrat preskočijo iz slovenskega v angleški besednjak, saj njej ljubo branje knjig v maternem jeziku nadgrajuje z angleškimi knjigami. Tako je osvajala bronasta priznanja tako iz maternega kot iz angleškega jezika. Osvojila je namreč bronasto Cankarjevo priznanje, bronasto priznanje iz angleščine, srebrno

angleško in nemško bralno značko ter naziv zlata bralka. Prav tako se je preizkušala na tekmovanjih iz drugih področij: prešla je bronasto Vegovo priznanje ter bila zelo uspešna na tekmovanjih iz logike, fizike in astronomije. Da pa ne boste mislili, da je zaprisežen knjižni molj: zelo rada namreč pleše, zato je sodelovala v Šolskem plesnem festivalu in se skupaj z drugimi plesalci dokazala na državnem prvenstvu ŠPF – produkcija, kjer so dosegli zavidljivo 3. mesto. Sodelovala je v projektu Evropska vas. Vseh devet let je prepevala v pevskem zboru, na številnih prireditvah pa je mladinski pevski zbor prepeval ob zvokih njene flavte. Njen glas lahko slišite tudi pri poslušanju

besedil v ptičjih hišicah na Tončkovi poti. Vseh devet let šolanja je dosegala odličen uspeh, zato je bila zapisana v zlato knjigo. Katarina je bila identificirana kot nadarjena učenka. Svoje šolanje bo nadaljevala na Gimnaziji Celje - Center.

MARUŠA ČRETNIK

Maruša je odločna, vestna in delovna učenka, ki izredno rada pleše in poje. Več let je sodelovala v Šolskem plesnem festivalu in dosegala odlične rezultate, eden njenih najvidnejših je doseženo 3. mesto na državnem tekmovanju v šolski produkciji in priznanje za najboljšo plesalko šole. Vseh devet let je prepevala v pevskem zboru, navduševala nas je tudi s petjem na različnih prireditvah v šoli in izven nje. Kljub plesu in petju najde čas za prebiranje knjig – sodelovala je pri nemški bralni znački in osvojila naziv zlata bralka. Tekmovala je tudi za Cankarjevo priznanje in osvojila bronasto priznanje. Sodelovala je v projektu Evropska vas. V prostem času rada ustvarja: izdeluje okraske, šopke, nakit in oblikuje frizure. Že zelo zgodaj se je odločila, da bo nadaljevala svojo pot na Srednji šoli za storitvene dejavnosti in logistiko.

ANEJA ŠLAUS

Aneja je dekle številnih talentov. Vsaka leta je sodelovala v Šolskem plesnem festivalu, kjer je s soplesalci osvojila 3. mesto na državnem tekmovanju v šolski produkciji. Vseh devet let je prepevala v šolskih zbora in pridno brala, saj je osvojila srebrno priznanje iz angleške bralne značke, bronasto priznanje iz nemške bralne značke ter naziv zlata bralka. Svoje znanje je dokazovala na tekmovanjih iz

slovenščine in angleščine, kjer je osvojila bronasta priznanja. Zelo dobro obvlada delo z računalnikom, saj je za Ekokviz skupaj s sotekmovalkami pripravila izjemno predstavitev za tekmovanje na državnem nivoju. Tudi njen glas boste slišali na Tončkovi poti. Sodelovala je v projektu Evropska vas. Je zelo iznajdljiva in za skoraj vsako nastalo težavo hitro najde najpametnejšo rešitev. Aneja je bila identificirana kot nadarjena učenka. Svoje izobraževanje bo nadaljevala na Srednji zdravstveni šoli Celje.

ŽAN OCVRK

Motorist, glasbenik, pevec in bralec. Osvojil je naslov zlati bralec in srebrno priznanje iz angleške bralne značke. Prepeval je vsa leta v šolskem zboru, obiskoval glasbeno šolo in sodeloval pri produkciji ŠPF ter tako osvojil 3. mesto v državi. Tekmoval je še v znanju slovenščine in angleščine ter osvojil bronasta priznanja. Zanesljivo in odgovorno opravlja dogovorjene naloge. Izrek »Nanj se vedno lahko zanesesh« je njemu pisan na kožo. Tudi on je posodil glas ptičkom v ptičjih hišicah na

Tončkovi poti. Svoje spretnosti bo dalje razvijal na Srednji šoli za strojništvo, mehatroniko in medije.

Maja Lugarič, razredničarka

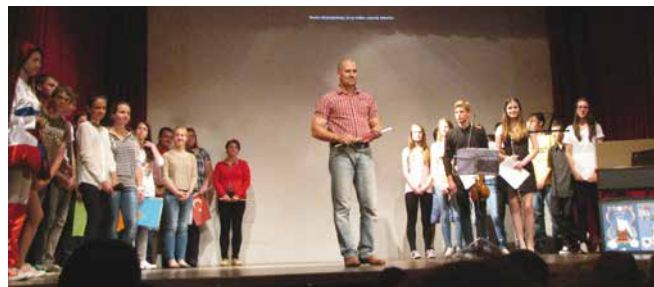

Devetošolci, vpisani v zlato knjigo.

Na OŠ Vojnik zaključek dveletnega mednarodnega projekta Comenius

V torek, 17. 6. 2014, ob 16. uri smo učenci in učitelji OŠ Vojnik uradno zaključili mednarodni projekt Comenius, v katerem smo sodelovali dve leti.

V torek je bil v Kulturnem domu Vojnik naš zaključek namenjen svetu staršev, svetu zavoda OŠ Vojnik, občinskemu svetu občine Vojnik in drugim obiskovalcem prireditve. Tako kot smo že vsem svojim učencem predstavili program projekta COMENIUS z užitki doživetij na gostovanjih in pri nas, smo to predstavili tudi na zaključni prireditvi. Nastopili smo prav vsi sodelujoči. V zadnjem delu smo se predstavili različni odlični instrumentalisti in za zaključek zapeli skupno poslovilno pesem, ki nas je spremljala

tudi na zadnjem potovanju. Čeprav je bilo vloženega veliko prostega časa in truda vodij, spremljevalcev in učencev, bodo na vsa srečanja in delo ostali čudoviti spomini. Za naše delo so se nam zahvalili župan Benedikt Podergajs, predsednica KS Vojnik Lidija Eler Jazbinšek in pomočnica ravnateljice OŠ Vojnik Olga Kovač. Hvaležni smo vsem, ki so nam omogočili to sodelovanje.

Sonja Marguč, 9. b, OŠ Vojnik

Ustvarjalnost, ujeta v glino

Deževno in muhasto poletje smo v Turističnem društvu Vojnik izkoristili kot priložnost za povezovanje in ustvarjanje. Z društvom Izvir, otroki in mentorji OŠ Vojnik ter g. Samcem iz Sorževega mlina smo organizirali dobrodelno likovno kolonijo z naslovom Ustvarjalnost, ujeta v glino.

Na tridnevni likovni delavnici se je pod mentorstvom znanih umetnikov razgibalo mnogo nadarjenih otroških prstkov in ustvarili so prelepe izdelke, ti bodo v prihodnjih mesecih iskali svoje police v domovih donatorjev. Izdelki in avtorji bodo na otvoritveni kulturno-umetniški razstavi v septembru v Sorževem mlinu predstavljeni s ciljem, da ustvarijo doprinos šolskemu skladu in pomoči potrebnim sošolcem.

Jeseni in pozimi se naše dejavnosti nadaljujejo. V nedeljo, 21. septembra, ob 9. uri se bomo podali na raziskovalni pohod *Po poteh vojniških graščakov*. Pot bomo začeli na trgu na mostu čez Hudinjo, jo nadaljevali mimo sv. Florjana, po Modrijanovi poti, mimo sv. Tomaža v smeri Gradišča. Na tej poti si bomo ogledali »gaugališče«, fresko, jamo in grajsko zapuščino in prisluhnili mnogim zgodovinskim zanimivostim, ki nam jih

bo zaupal ljubitelj vojniške zgodovine g. Marko Zdovc. Za uspešen prihod domov se bomo okrepčali v planinskem domu na Tomažu nad Vojnikom.

V oktobru bomo v okviru praznovanja občinskega praznika organizirali dogodek z naslovom *Turizem in razvoj skupnosti*. Na njem bomo občanom in gostom iz sosednjih občin predstavili turistično ponudbo kraja. Na začetku novembra si bomo v SNG Maribor ogledali predstavo *Carmen*, v prazničnem decembru pa se družili na božično-novoletnem koncertu in podelili priznanja za urejena okolja 2014.

Vljudno vabljeni!

TD Vojnik, Nataša Kovačič

Foto: Jure Vovk

Izbira poklica – izziv za prihodnost

V sedmem letu izvajanja projekta, v katerem OOO Celje seznanja učence in njihove starše o dejavnostih odločanja, kariernih poteh, poklicih, možnosti pridobivanja štipendij in kompetencah ljudi današnjega časa, so prisotna vedno večja povpraševanja udeleženi osnovnih šol za razširitev projekta iz osmih in devetih razredov vsaj do sedmega, torej do začetka tretje triade. V najtoplejšem dnevu junija je potekalo izvajanje projekta za osmošolce 1. osnovne šole Celje.

Svetovalna služba 1. OŠ Celje – prof. Anton Leskovec: »Vsa leta od začetka izvajanja projekta smo vključeni in to je prava popestritev izobraževanega procesa, saj omogoča neposredno informiranje učencev, ki so pred vstopom v srednje šole in pred izbiro poklica. Radi bi projekt razširili tudi na sedme razrede, glede na to, da je tematika izredno pomembna in primanjkuje v vsej poplavi informacij tistih pravih, primernih in ustreznih za to starostno skupino. Veseli nas tudi, da Območna obrtno-podjetniška zbornica Celje s podporo Mestne občine Celje izvaja aktivnosti v šoli strokovno, kvalitetno in starosti učencev primerno. Poleg tega bi morale biti vsebine promocije poklicev

Prof. Anton Leskovec

in podjetništva bolj zastopane, saj so v ozadju v primerjavi z drugimi vzgojno-izobraževalnimi vsebinami.«

Samostojna svetovalka OOO Celje: mag. Tatjana Štinek

Evropska unija v vojniški šoli

Osnovna šola Vojnik je tudi letos aktivno sodelovala v izvajanju projekta Evropska unija v šoli, ki ga vodi Fakulteta za družbene vede Univerze v Ljubljani.

Tokrat sta se za sodelovanje pri izvedbi učne ure z vsebino o Evropski uniji (EU) odločili učiteljici 2. razreda (Milanka Kralj) in 6. razreda (Barbara Bliznac Ojsteršek, slovenski jezik). Projekt EU v šoli, ki ga koordinira doc. dr. Ana Bojinović Fenko, ponuja vključevanje vsebin, povezanih z EU, v osnovno in srednjo šolo. Izvaja se že drugo leto; letos poudarja problemsko učenje in medpredmetno poučevanje. Slednja pomenita novejši pristop k izobraževanju; skozi problemsko učenje se znanje učencem podaja tako, da rešujejo obvladljiv problem iz realnega življenja in se na tak način (z učiteljevim vodenjem) seznanijo z novimi koncepti. Medpredmetno poučevanje pa poudarja celostno obravnavo učne snovi, in sicer probleme učenci rešujejo

z znanjem s področja več predmetov hkrati, ne pa ločeno (na primer samo reševanje matematične ali slovnične naloge). Na tak način so 16. junija 2014 učenci OŠ Vojnik v 2. a-razredu izvedli dve šolski uri popotovanja po EU in raziskovanja njenih držav članic. Šolski uri je izvedel asist. mag. Jure Požgan, pri spoznavanju EU pa je učencem pomagal popotnik Dani (asist. mag. Danijel Crnčec), ki jih je interaktivno spodbujal k reševanju zastavljenih problemov. Učenci so v okviru simbolov EU (zastava, himna in geslo »Združeni v raznolikosti«) spoznali države članice EU in jih primerjali po geografskih, demografskih, jezikovnih in drugih značilnostih. Vsak si je izbral svojo državo članico EU in s premikanjem po vrednostni črti so

Gostujoči učitelj Marko

ugotovili, da nobena država članica po svojih značilnostih nikoli ni povsem osamljena in da je tako sodelovanje med njimi zelo koristno. Izvedeni učni uri sta uspešno združili kurikularne cilje naslednjih predmetov: slovenski jezik, matematika in spoznavanje okolja.

V 6. b-razredu so učenci izvedli simulacijo odločanja Sveta EU in Evropskega parlamenta. Gostujoči učitelj asist. dr. Marko Lovec jim je pomagal razumeti delovanje institucij v predstavniškem političnem sistemu EU s pomočjo primerjave s šolskim predstavniškim sistemom (predsednik razreda, šolski parlament, ravnateljica, učitelji). Odločati so se morali o tem, katero sladico bi si razred privoščil na končnem izletu. Tako so nekateri učenci dobili vloge ministrov držav članic EU, ki so ob pomoči predloženih receptov predstavili nacionalne sladice: italijanski tiramisu, belgijske vafle, avstrijsko torto Sacher in slovensko prekmursko gibanico. Drugi učenci so predstavljali evroposlance, ki so večinsko odločali o najboljši predstavitvi sladice. Po izglasovani odločitvi za tiramisu so učenci uspešno skupno delo nagradili z velikim aplavzom. Za utrjevanje znanja so dobili domačo nalogo – popraviti slovnične napake v besedilu o institucijah EU, v kateri se lahko preizkusite tudi sami (fotografija). Izvedena učna ura je združila kurikularne cilje dveh predmetov: slovenskega jezika in spoznavanja družbe.

Vsi učenci in učiteljci so bili za sodelovanje v projektu nagrajeni s skodelicami z napisom *EU v šoli*, s poučnim gradivom in stripi o EU. Projekt se bo zaključil 27. junija 2014 na Fakulteti za družbene vede z razpravo o izvedenih učnih eksperimentih v osnovnih šolah in podelitvijo nagrad sodelujočim dijakom v esejističnem natečaju o EU.

Ana Bojinović Fenko

Pes, naš prijatelj

Društvo za zaščito živali VELES Celje deluje tako na področju varstva in zaščite živali v Celju in petnajstih pripadajočih občinah kot tudi na področju ozaveščanja otrok po šolah in vrtcih (kako ravnati z živalmi, kdaj jih imeti, kako skrbeti zanje ipd.). Teh predavanj oz. srečanj smo imeli že veliko, med njimi je bila tudi šola na Frankolovem, ki jo spet kmalu obiščemo s programom za višje razrede.

V društvu VELES imamo organizirana srečanja v domovih upokojencev in centrih za invalide s terapevtskim psom labradorcem Benom po vseh občinah celjske regije.

Redno obiskujemo dom upokojencev v Vojniku, za katerega imamo že vnaprej določene datume prihoda. Vsak naš napovedani obisk varovanci doma nestrpnost pričakujejo že v avli, saj jim naš pes vedno prinese v košari piškote in jih razdeli mednje – že samo tak dogodek jim popestri dan. Druženje s psom nadaljujemo po vseh oddelkih doma, tako da vsak varovanec pride v stik z njim. Zaposleni in tudi sam direktor so se na lastne oči prepričali, kako pozitivno vpliva pes na njihove varovance: že samo po nekajminutnem stiku s psom je imela gospa uravnotežen tlak, česar prej niso dosegli s tabletami. Takšnih in podobnih primerov imamo po drugih domovih veliko, zato imamo že vnaprej določene termine za srečanja z varovanci domov. Za konec imamo vedno družabno srečanje v avli doma, kjer se pogovarjamo o živalih, nekateri varovanci pa gredo z našim *Benijem* na sprehode. Varovanci vedno povedo, da so ti dnevi, ko jih obiščemo, najlepši, odkar so nastanjeni v domu. Zato smo se z vodstvom doma dogovorili za redna srečanja njihovih varovancev s psom.

Med otroki na OŠ Antona Bezenška na Frankolovem

Marsikdo je moral pustiti svojega ljubljénčka doma po odhodu v dom ostarelih, zato smo se odločili za ta program, da vsaj delno osrečimo te ljudi, ki si to zaslužijo, saj nikdar ne vemo, kdaj lahko nas doleti podobna usoda, da pristanemo v kakšnem domu.

Dušan Vengust

Zaključna sveta maša vrtca Danijelov levček – enote Vojnik

V torek, 17. 6. 2012, so se ob 16. uri starši, otroci, vzgojitelji in drugi odpravili na prijeten pohod do podružnične cerkve sv. Tomaža, kjer so imeli zaključno druženje in sv. mašo, ki sta jo darovala domači župnik Anton Perger in prijeten gost pater Karel Gržan.

Po prihodu na cilj so se vsi malo odpočili pod najdebelejšim gabrom v Sloveniji, nato so se pripravili na sodelovanje pri sveti maši. Sodelovali so nekateri starši in s svojim lepim petjem otroci starejše skupine ter nekateri mlajši posamezniki. Pozdravila jih je ravnateljica Renata Koštomaj. Lepo sta jih nagovorila oba duhovnika. Pater Gržan je vrtcu prinesel rožo z imenom družinska sreča. Povedal je, da se ta roža težko dobi, da se ne kupi, ampak podarja, da je zelo občutljiva in potrebuje človeško ljubezen. Vse te lastnosti je prenesel na družino, ki prav tako potrebuje družinsko srečo, ki pa jo je treba skrbno negovati. In prav veliko družinske sreče želi vrtcu in vsem družinam.

Ob zaključku maše je prisotne pozdravil namestnik direktorja Jure Levart. Vzgojitelja starejše skupine Miha Hliš in Irena Plohl sta se zahvalila duhovnikoma, vsem sodelavcem, staršem, starim staršem in drugim za dobro sodelovanje. Še posebej slovesno je bilo, ko so se poslovili od tistih otrok, ki bodo v naslednjem šolskem letu postali prvošolčki. Dobili so spominska darila, od gospoda župnika, ki se je staršem zahvalil, da so sprejeli vsa ta otroška življenja, pa sladke dobrote. Druženje, ki je tako za otroke kot starše zelo pomembno, se je še nekaj časa nadaljevalo, solze sreče pa so spremljale zahvalo vzgojiteljema Mihi in Ireni.

Milena Jurgec

Foto: Urška Mužar in Irena Plohl

Poletje v vrtcu Danijelov levček

V našem vrtcu so vedno odprta vrata za vse otroke, tudi med poletjem. V času poletnih počitnic se otroci v vrtcu veliko menjujejo, saj so nekateri več časa na počitnicah, spet drugi pa večino počitnic preživijo v vrtcu.

Da bi bilo njihovo bivanje v vrtcu čim bolj zanimivo in pestro, smo se v vrtcu Danijelov levček odločili za skupen počitniški projekt z naslovom *5 slovensko pravljico in pesmijo skozi poletje*. Za izhodišče smo izbirali teme slovenskih pravljic ali pesmic, te smo izvajali v različnih dejavnostih. Upoštevali smo želje otrok in jih aktivno vključevali v vse dejavnosti. Tako smo obravnavali teme Pastirci in pastirice, Šivilje in krojači, Mačke in mačkoni, Melje, melje mlinček ...

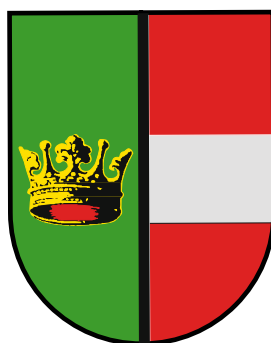
Otroci so spoznali veliko novih zgodb, pesmi, iger, razvijali so si fino motoriko, se družili z otroki iz različnih skupin tudi ob ogledu kakšnega videoposnetka, tega so si ga ogledali v »kino delavnicah«. Čim več časa smo skušali preživeti v naravi, kar pa včasih zaradi vremena ni bilo mogoče. Ob vsem tem je bilo najlepše in najbolj pomembno, da so se otroci zabavali.

Erika Jus, vzgojiteljica

URADNO GLASILO

OBČINE VOJNIK

ŠT. 6/101, 11. SEPTEMBER 2014

OBČINA VOJNIK

1.

RAZPIS

Za dodelitev sredstev finančnih pomoči in vgradnjo malih
(individualnih ali skupinskih) čistilnih naprav za komunalne vode

Občina Vojnik na podlagi 14. člena Statuta Občine Vojnik (Ur. l. RS, št. 38/11) in na podlagi Pravilnika o postopkih za izvrševanja proračuna Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 50/07, 61/08, 3/13) objavlja:

RAZPIS

Za dodelitev sredstev finančnih pomoči in vgradnjo malih (individualnih ali skupinskih) čistilnih naprav za komunalne vode

1. PREDMET RAZPISA

Predmet razpisa je sofinanciranje nabave malih čistilnih naprav (v nadaljevanju MČN) za komunalne odpadne vode do 50 populacijskih enot (v nadaljevanju PE).

2. Splošni pogoji za pridobitev sredstev

a) Predmet javnega razpisa je sofinanciranje malih čistilnih naprav za komunalno odpadne vode na območju Občine Vojnik. Sredstva so zagotovljena v proračun za leto 2014 v višini do 20.000,00 EUR. Sofinanciralo se bo do 50 % vrednosti posamezne investicije oziroma največ do 2.000 EUR. Sofinancira se postavitve ene MČN za en stanovanjski objekt kot tudi postavitve ene MČN za več stanovanjskih objektov. DDV ni predmet sofinanciranja.

b) Za sofinanciranje po tem razpisu lahko zaprosijo: fizične osebe s stalnim prebivališčem v občini Vojnik.

c) Pogoji

- Čistilna naprava mora imeti certifikat oziroma listino o skladnosti izdelka z zahtevami glede mejnih vrednosti parametrov odpadnih vod, kot jih predpisuje Uredba o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz malih komunalnih čistilnih naprav (Ur. l. RS, št. 98/07, 30/10). Seznam ustreznih čistilnih naprav, ki izpolnjujejo kriterije, je objavljen na spletni strani http://www.gzs.si/slo/panoge/zbornica_komunalnega_gospodarstva/55005.
- MČN mora biti na seznamu Gospodarske zbornice Slovenije (Zbornica komunalnega gospodarstva).
- Čiščenje komunalne odpadne vode v MČN mora biti skladno z določili 4. člena Uredbe o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz malih komunalnih čistilnih naprav (Ur. l. RS, št. 98/07, 30/10).
- MČN mora biti izven agromelioracij, znotraj katerih se predvideva izgradnja kanalizacij – pisno informacijo si vlagatelj pridobi sam v gospodarski Vodovod-kanalizacija, d. o. o., Lava 2a, Celje.
- Upravičenci, ki bodo za več objektov postavili skupno čistilno napravo, morajo vlogi priložiti podpisan medsebojni dogovor vseh uporabnikov MČN, ki ni časovno omejen, in določiti osebo, ki bo zadolžena za upravljanje MČN.
- Objekt, za katerega se je nabavila čistilna naprava mora biti legalno zgrajen.
- Upravičenec mora razpolagati z zemljiščem, na katerem načrtuje postavitve MČN.
- Ne velja za nove gradnje, velja samo za stanovanjske objekte, ki so bili zgrajeni pred 10. decembrom leta 2002.
- Lokacija postavitve mora omogočati dostop in neovirano praznjenje.
- Upravičenec lahko pridobi sredstva za isto naložbo le enkrat. V kolikor je upravičenec že prejel javna sredstva za isti namen, do sredstev po tem razpisu ni upravičen.
- Do sofinanciranja je upravičena le nabava in montaža nove opreme.

- MČN mora biti kupljena in vgrajena v tekočem letu objave razpisa 2014.

3. VSEBINA VLOGE

Upravičenec mora vložiti vlogo (izpolnjen obrazec z zahtevanimi prilogami). Razpisana dokumentacija bo na razpolago od dneva objave javnega razpisa na tajništvu Občine Vojnik, Keršova 8, 3212 Vojnik in na spletnih straneh Občine Vojnik (<http://www.vojnik.si/>) rubrika občina – javna naročila in razpisi.

4. ROK IN NAČIN PRIJAVE

Kandidati se lahko prijavijo na razpis od dneva objave na občinskem internetnem portalu Občine Vojnik.

Kandidat vloži vlogo z vsemi dokazili osebno ali po pošti na naslov: Občina Vojnik, Referat za okolje in prostor ter komunalno, Keršova 8, 3212 Vojnik do 17. 11. 2014. Prijavni obrazec z zahtevano dokumentacijo se odda v zaprti ovojnici s pripisom »NE ODPIRAJ – RAZPIS MALE ČISTILNE NAPRAVE 2014«. Upoštevale se bodo vloge, ki bodo pravočasno oddane.

5. POSTOPEK OBRAVNAVE VLOG

Opiranje vlog ni javno. Vloge bo komisija obravnavala do 28. 11. 2014. Če vloga ne bo popolna, bo prijavitelj pozvan v roku osmih dni od odpiranja vlog, da jo dopolni. Nepopolne vloge, ki jih prijavitelji ne bodo dopolnili v roku osmih dni, bodo zavržene. Popolne vloge bodo ocenjene na podlagi meril za izbor. Prednost bodo imele vloge z višjim številom točk. V primeru, da bo skupni znesek sredstev, ki bi jih lahko vlagatelji pridobili na podlagi razpisa, presegal znesek, ki je zato namenjen v proračunu, se vsaki vlogi proporcionalno zniža odstotek sofinanciranja. V tem primeru se vlagatelje ob odobritvi sredstev pozove, da se izjasnijo, ali bodo sredstva koristili ali ne. V primeru, da se določni vlagatelji odpovedo koriščenju sredstev, se ta sredstva razdelijo med ostale vlagatelje do maksimalne višine, določene s pravilnikom (50 % upravičenih stroškov oz. do 2.000,00 EUR).

Vloga je popolna če vsebuje:

- 1) izpolnjeno izjavo lastnika nepremičnine,
- 2) izpolnjeno izjavo dobavitelja/izvajalca,
- 3) izpolnjeno izjavo o zaključku naložbe,
- 4) vse z razpisom in razpisno dokumentacijo zahtevane priloge.

O izidu javnega razpisa bodo prijavitelji obveščeni v roku petnajstih dni od dne, ko bo komisija pripravila predlog prejemnikov sredstev. Po izdani odločbi in predloženih dokazilih (računi, potrdila o plačilu računov) o končani izvedbi bo z vsakim upravičencem sklenjena pogodba o dodelitvi sredstev in ostalih medsebojnih obveznostih in pravicah. Nakazilo sredstev se izvrši na transakcijski račun upravičenca v roku 30 dni od predložitve popolnega zahtevka. Dodeljena sredstva morajo biti porabljena do 30. 12. 2014.

6. NADZOR IN SANKCIJE

Kontrolo nad izvajanjem namenske porabe sredstev izvaja komisija, ki opravlja nadzor nad porabo sredstev, ki so predmet tega razpisa. V primeru, da se ugotovi, da sredstva niso porabljena za namen, za katerega so bila dodeljena, ali da so bila dodeljena na podlagi neresničnih podatkov oziroma je prejemnik prekršil druga določila pogodbe, je občina upravičena zahtevati vračilo dodeljenih sredstev v enkratnem znesku. Prejemnik bo moral vrniti sredstva s pripadajočimi zamudnimi obrestmi za obdobje od dneva nakazila.

Občina Vojnik

Turistični prospekt občine Vojnik v novi preobleki

Z željo, da vojniška občina postane prepoznavna in turistom zanimiva, so se člani odbora za gospodarstvo in turizem občine Vojnik odločili, da v delu proračuna, ki ga namenijo za razvoj turizma, del sredstev namenijo za promocijo občine.

Prvi tak projekt je bila izdelava *Monografije občine Vojnik* v letih 2011/2012. Avtor omenjene monografije je rojak Drago Medved, publikacijo pa je za nas založilo in izdalo podjetje Fit-media. V letu 2013 smo k monografiji dodali še *Zemljevid tematskih poti in znamenitosti občine Vojnik*, tega so turisti lahko kupili tudi v poštah poslovalnicah in CPU Vojnik, prav tako so lahko tam kupili spominke, izbrane na natečaju *Naj spominke občine Vojnik leta 2012*.

Nadaljevali smo z obnovo našega turističnega prospekta *Dobrodošlica raznolikosti* občin Vojnik in Dobrna. Uredniški odbor, ki so ga sestavljali Amadej Bastl, Jože Smodej, Benedikt Podergajs in strokovna sodelavka občine Vojnik Petra Pehar Žgajner, je bil enotnega mnenja: v tem času je bilo narejeno že veliko novega (npr. občina Dobrna je pred kratkim izdala svoj turistični vodnik), zdaj pa gremo v izdelavo novega prospekta s ponudbo, ki je samo naša, in z že poznanim sloganom. Konec leta 2013 je tako izšel prospekt *Dobrodošlica raznolikosti* v sodelovanju z Jožetom Žlausom (arhiv starih razglednic), Natašo Koražija (lektura), Mileno Jurgec (lektura in pregled vsebine), Polono Samec (oblikovanje in tisk, podjetje Dinocolor) in Matjažem Jambriškom (fotografije).

Prospekt je sestavljen iz naslednjih poglavij:

- Predgovor župana
- O našem kraju
- Bilo je nekoč, davno tega (zgodovina naših krajev)

- Kulturna in naravna dediščina Vojnika, Nove Cerkve in Frankolovega
- Turistična in ostala ponudba (prosti čas, šport, muzeji, turistične kmetije ipd.)
- Reliefni zemljevid občine
- Koledar dogodkov – utrip naših krajev
- Najnужnejše ustanove in telefonske številke in ponudba sosednjih občin

Slovensko izdajo smo v letu 2014 dopolnili še z nemško in hrvaško. Letos smo za potrebe promocije občine izdali še dve novi razglednici (malo in veliko), ki s svojo podobo dajeta piko na i celotni preobrazbi turističnih publikacij občine Vojnik. Kot zanimivost mogoče še tale misel iz *Dobrodošlice raznolikosti*: »Od mogočnih cerkva in dreves pa niso čisto nič manj opazni krhki miniaturni škarjerezi Doroteje Hauser, ki je ustvarjala na svojem domu na Štalnerjevem hribu. Škarjereze hrani občina Vojnik. V naših publikacijah pa jih delimo z vami.« Poleg novih publikacij s področja turizma smo v preteklem letu obnovili označbe kolesarskih stez in informacijske panoje – eden je pri zdravstveni postaji v Vojniku. Na panoju je predstavljena nova reliefna karta občine Vojnik. Pri stavbi občinske uprave občine Vojnik smo na novo postavili ulične karte Vojnika, Nove Cerkve in Frankolovega. Pred nekaj dnevi pa so čisto na novo postavljene tri table, na katerih se v enem delu predstavljajo in oglašujejo naša podjetja, v sredinskem delu tabel pa je umeščena turistična ponudba naše občine.

Petra Pehar Žgajner

Mednarodna vaja reševalnih psov in vodnikov

V mesecu juniju sta Civilna zaščita Vojnik (CZ Vojnik) in Občina Vojnik organizirali tridnevno mednarodno vajo reševalnih psov, ki so se je udeležili prijatelji iz Nizozemske, Avstrije, Hrvaške in Slovenije. Vaja je bila zasnovana na iskanju pogrešanih oseb iz ruševin, saj nam narava ne prizanaša z naravnimi nesrečami.

Valentina Kolman

Udeleženci so bili nastanjeni v Sorževem mlinu, kjer je g. Danilo Praprotnik pozdravil vse prisotne in s tem uradno odprl vajo. Delali smo na Dobrni v vili Ružički, kjer nas je s svojim obiskom presenetil in razveselil župan občine Dobrna g. Martin Brecl ter nas pogostil s kosilom v gostišču Koren.

Drugi dan smo iskali pogrešane v sušilnici hmelja v Vojniku, kjer sta se nam pridružila poveljnik CZ občine Vojnik g. Arnold Ledl in podpoveljnik CZ občine Vojnik g. Tomaž Pekovšek. Kosilo za vse prisotne je bilo organizirano na ladjici Jezerska kraljica med vožnjo po Šmartinskem jezeru.

V nedeljo nas je sprejel župan občine Vojnik g. Benedikt Podergajs, ki je s poveljnikom CZ podelil priznanja udeležencem in nas pogostil v vinski kleti. Na prireditvi *Katrc* (in sicer v športnem parku pri osnovni šoli) smo imeli kratko predstavitev našega dela in dela štirinožnih prijateljev.

Zahvalila bi se Občini Vojnik in županu g. Benediktu Podergajsu, poveljniku CZ občine Vojnik g. Arnoldu Ledlu, podpoveljniku CZ g. Tomažu Pekovšku in g. Danilu Praprotniku, da nam je omogočil dobro delo in pogostitev.

Zbrala sva tudi nekaj vtisov udeležencev z vaje, ki si jih lahko preberete v nadaljevanju.

Rian (Nizozemska):

»Najprej bi se rad zahvalil Valentini in vsem, ki so poskrbeli za organizacijo, da smo se imeli skupaj fantastično. Imeli smo dober trening. Odlična organizacija, lepo vreme, dobra hrana, udobno bivanje, dobre lokacije za usposabljanje, čudoviti ljudje, super inštruktor, veliko zabave in ljudi, ki si želijo učiti drug od drugega. Bilo je kot teden dni aktivnosti, skrčenih v en sam vikend!«

Vedrana (Hrvaška):

»Vse pohvale za organizacijo in ljubeznivost organizatorjev, vse je bilo več kot odlično, jaz sem navdušena!«

Rene – inštruktor (Avstrija):

»Vaja je bila perfektno organizirana, dobri in marljivi ljudje na vaji, dobre ruševine za delo in pogostitev je bila odlična. Užival sem vsako sekundo in upam, da se naslednje leto ponovno vidimo!«

Andrea (Avstrija):

»Najprej hvala za povabilo na vajo v Vojnik. Bila je odlično organizirana, ogromno gostoljubja in veliko topline. Najlepša hvala za čas, ki sem ga preživela v Vojniku. Upam, da se naslednje leto ponovno srečamo tukaj.«

Darinka (Slovenija):

»Vsi smo bili navdušeni nad vsem. Najlepša hvala za izredno dober trening in usposabljanje. Takega sodelovanja nam vsem primanjkuje in še posebej smo ponosni na povabilo na tako dobro druženje. Upam, da se bomo v prihodnosti nekako oddolžili; ob tej priložnosti se že prijavljamo na naslednjo vajo. Zelo nam je ustrezal termin in lokacije, organizacija je bila več kot odlična, sprejem pri županu navdihujoč in predstavitev na stadionu v Vojniku »vroča« v vsakem pogledu.«

Arnold Ledl, poveljnik CZ, in Valentina Kolman

Z dobro voljo se daleč pride

Pregled dogajanja v PGD Vojnik

Naša članica Petra Zupanc se je na Republiškem centru za zaščito in reševanje na Igu udeležila posveta na temo Vloga gasilcev pri sprejemanju požarnih načrtov in izvajanju evakuacij iz objektov. Uspešno je opravila tečaj za vodjo enot – gasilsko častnico; 26. junija pa je imela slavnostno podelitev listin v PGD Prvenci-Strelci. Naše starejše gasilke so 24. maja v Ormožu na državnem gasilskem tekmovanju članov, članic ter starejših gasilk in gasilcev za memorial Matevža Haceta osvojile osmo mesto. Čestitamo! Boštjan in Petra Zupanc, Martina Težak, Urška Jurgec ter Maja Kmetec so se konec maja udeležili predavanja in vaje iz prve pomoči na OZ RK Celje. Pod okriljem Gasilske zveze Slovenija (GZS) je 28. junija potekalo pokalno tekmovanje GZS 2014 starejših gasilk in gasilcev, na katerem je sodelovalo 19 ekip starejših gasilcev in 9 ekip starejših gasilk. Prav tako je potekalo tekmovanje za pokal KS Vojnik, na katerem je sodelovalo 27 ekip starejših gasilcev in 11 ekip starejših gasilk. Med sabo so se pomerile tudi ekipe Gasilske zveze Vojnik - Dobrna: sodelovala je 1 ekipa starejših gasilk iz Vojnika in 4 ekipe starejših gasilcev (Nova Cerkev, Vojnik, Dobrna in Frankolovo). V poletnih mesecih so se hitrostnega gasilskega tekmovanja na Frankolovem in Novi Cerkvi udeležili tudi naši operativni člani in članice. Boštjan Zupanc se je 23. avgusta na Bledu udeležil najtežjega gasilskega tekmovanja *Firefighter combat challenge Slovenia*, na katerem je dosegel odličen čas (2:44:08) in s tem dosegel tudi svoj osebni cilj – priti pod 2:50:00. Na tem mestu mu iskreno čestitamo za pogum, voljo in pripadnost gasilstvu.

Na Kalu je od 6. do 8. junija potekalo izobraževanje pionirjev in pionirk GZ Vojnik - Dobrna. Iz našega društva se je tega izobraževanja udeležilo 9 otrok. Na Frankolovem so 22. junija štiri ekipe našega podmladka sodelovale na orientaciji GZ Vojnik - Dobrna. Vse štiri ekipe so se uvrstile na regijsko tekmovanje v orientaciji celjske regije. V mesecu juniju so nas obiskali tudi učenci dveh razredov (3. a in 3. b) OŠ Vojnik, naši člani so jim predstavili novo vozilo AC 16/60, prikazali vajo z vedrovko (brentačo) in demonstrirali gašenje z gasilniki.

Na prireditvi *Na kolo 2014* so naši člani usmerjali kolesarje in bili v pomoč policistom in vodstvu prireditve. Prav tako sta naša člana ob otvoritvi *eko otoka* v Arclinu opravljala redarsko delo in usmerjala promet pri parkiranju. Ob zaključni prireditvi, ki so jo imeli otroci iz vrtca Mavrica 19. junija na rokometnem igrišču, so naši člani pomagali z dežurstvom in usmerjanjem otrok.

V PGD Vojnik se zavedamo stiske ljudi in tako smo tudi mi sodelovali pri zbiranju humanitarnih sredstev za prizadete na poplavnih področjih BiH in Srbije; zbirali smo jih 22. in 23. maja v prostorih občine Vojnik.

Zavedamo se, da moramo biti vestni in dobri gospodarji gasilskega doma, zato smo zamenjali še zadnja dotrajana garažna vrata. S podjetjem Roltek, ki ima posluh za humanitarne organizacije, smo našli skupni jezik pri ceni in tako so nam konec junija vgradili nova vrata. Po vgraditvi so se naši člani lotili še manjših izboljšav zunanje podobe gasilskega doma.

Že sedaj vse krajanke in krajanke vabimo na *dan odprtih vrat*, ki bo v soboto, 11. oktobra 2014, od 9. do 12. ure.

Barbara Suholežnik Kugler

Občani, ki sežejo čez planke

»Bernc« Van Basco in glasba – vitamina za družino Petrej

Karmen in Sandi Petrej sta se z otrokoma Aleksom in Kristino na Cesto ob Hudinji v Vojnik priselila leta 2005. »Poznava se že zelo dolgo, poročena sva 16 let. Najino zvezo krepi ravno različnost in svoboda,« skupno odgovorita na vprašanje, kaj je tisto, kar krepi njun zakon. Ko ju povsem na prvi pogled opazuješ in poslušаш, dobiš vtis, da gre za dva popolnoma različna svetova, ki bi ju težko povezal. Med pogovorom z vso družino, ki mi je z veseljem pripovedovala o njihovem življenju in razkazala preurejeno hišo, ki jo je huda poplava leta 2007 zelo razdejala, sem kaj kmalu spoznala, da imajo lahko pasje radosti in glasbeno ustvarjanje še kako veliko skupnega. Za rokerja po duši in trmasto inštruktorico psov sta »bernc« Van Basco in glasba vitamina za vso družino.

Sandi Petrej je neke vrste »multipraktik« in človek mnogih talentov.

Pasje radosti in glasbeno ustvarjanje še močneje povežeta družino Petrej

Bernski planšar Van Basco je dobil ime po programu, a ne kakršnem koli. Po glasbenem programu seveda. »Želeli smo psa, ki bi nas spremljal na sprehod, popestril zelenico in pazil nas in naš dom,« pove zbrana družina. Van Basco - Bass je simpatičen, prijazen in včasih tudi samosvoj. Skoten je bil v maju 2009. Petrejev pasji

družinski član je kmalu pokazal, da bo kar zahteven zalogaj za učenje, zato je Karmen poiskala »prvo pomoč« pri izkušenih inštruktorjih v Športnem kinološkem društvu Celeia. Po končani »mali pasji šoli« in dobrih rezultatih sta Bass in trmasta lastnica vztrajala naprej, vse do stopničk in izjemnih rezultatov. Ure in ure odsotnosti, trda volja in vztrajnost so obrodile sadove. »V treh letih je bil Bass na 23 tekmah in osvojil kar 17 pokalov,« poudari Karmen, ki trenutno pridobiva t. i. markersko licenco. V letih 2011/2012/2013 je Van Basco imel naslov državnega podprvaka. »Leta 2013 je po programu B bh osvojil kar dve prvi mesti, najbolj ponosna sem na Dreningov memorial, kjer sva bila res usklajena in dosegla 99 točk. Veselila sva se tudi šestih drugih mest na različnih tekmah in pokalu Vomar ter enega tretjega mesta. Med drugim je prejel tudi pokal za najboljšo poslušnost.« Konec leta 2013 je Bass opravil tudi izpit IPO 1 (A – sled 90 točk, B – poslušnost 92 točk in C – obramba 97 točk) in se po treh letih izjemnih rezultatov poslovil od tekmovanja po programu B bh. »Letos junija sva z Bassom uspešno opravljala še izpit IPO 2, samo teden dni kasneje pa še izpit IPO 3.« Program IPO je kralj med pasjimi športi. Namen športa IPO je prikazati pasjo inteligenco in delovno sposobnost. Ob tem je zanimivo tudi to, da zaradi zahtevnosti programa niso vsi psi in vse pasme primerne za šolanje programa IPO. Pasme delovnih psov so tiste, ki so primerne za šolanje programa IPO, mednje pa spadajo nemški ovčar, belgijski ovčar, rotvajler, veliki šnavcer, doberman, nemški bokser itd. Omenjeni program je

tudi eden najzahtevnejših in najstarejših programov šolanja psov. »Naš Van Basco pa je bernski planšar,« nasmejana poudari Karmen. »V veselje nam je, da je Bass zelo izjemen, morda trenutno edini živeči bernski planšar z izpitom IPO 3. Njegov uspeh ima žal grenak priokus, saj ga nismo proslavili z žal pokojnim vzornim inštruktorjem in predvsem prijateljem Marcelom Vodovnikom. Z ogromno njegove energije smo dokazali, da se ne glede na pasmo, z veliko truda in dobre volje inštruktorja in vodnika psa lahko izšola.« Če v domači hiši ni slišati pasjega laježa in strogih navodil njegove lastnice, pa zagotovo slišiš zvok klavirja, kitare, harmonike, bobnov in še česa. In to je drugi svet, povsem glasbeni in samo Sandijev.

Za rokerja in inštruktorico psov sta Van Basco in glasba vitamina za vso družino.

Bernski planšar Van Basco in Karmen Petrej sta ponosna na izjemne rezultate.

Če ne slišiš, zagotovo vidiš, da gre za družino, kjer domujejo mnogi talenti in tudi zmagovalci. Sten v hiši bo namreč kmalu premalo za mnoga priznanja in pohvale vse družine. Domači pasji ljubljencek in glasba pri družini Petrej zagotovo zasedata najvišje mesto. »Vse, kar počneš, moraš delati s srcem. Rezultati pridejo povsem nepričakovano,« dodata Karmen in Sandi.

Roker po duši, ki bi živel na morju

»Moj prvi javni nastop je bil leta 1985 na prireditvi *Pokaži, kaj znaš* v Dobju,« se Sandi Petrej spominja svojih prvih začetkov. Od takrat do danes je narisal mavrično glasbeno pot. V letih 1990–1996 je imel svojo glasbeno skupino z imenom 501 band. Redna služba mu ni dopuščala tolikšne umetniške svobode, ki si jo je želel. »Ključna prelomnica je bila zame leta 1997, ko sem se pričel z glasbo ukvarjati profesionalno. Danes delujem pod naslovom Produkcijska skupina Bravo.« Šolo klavirja in solo petja je obiskoval pri priznanem profesorju v Zagrebu. S snemanjem oz. produkcijo glasbe se ukvarja že 20 let. Ob osamosvajanju Slovenije je za 182. bataljon Slovenske vojske napisal himno, v prostem času se ukvarja z modelarstvom in igra veliko na veliko glasbil (klavir, kitara, bobni itd.). Je neke vrste »multipraktik« in človek mnogih talentov. »Rad sem svoboden in cenim družino. To mi daje krila za ustvarjanje.« Zadnja leta mu družbo dela ustna harmonika. Ravno letos je na Mednarodnem festivalu ustnih harmonikarjev osvojil srebrno plaketo. V prostem času se ukvarja s slikarstvom in dve leti opravlja študij na daljavo na Inštitutu AIA (*Audio Institute of America*) v San Franciscu v Združenih državah Amerike. Da pridobi naziv inženir zvoka in producent glasbe mora opraviti še pet izpitov, te opravlja s pomočjo zvočne in vizualne komunikacije. »Za takšen študij sem se odločil po obisku New Yorka, kjer sem obiskal podobne inštitute. Ta v San Franciscu se mi je zdel ravno pravišnji zame.« Če mu ostane še kaj prostega časa, ga izkoristi za delo v Turističnem društvu Vojnik. Letos je v okviru tedna prijaznosti z Društvom Izvir organiziral kiparsko srečanje, je član Moškega pevskega zbora KUD France Prešeren

Vojnik in Strelskega društva bratov Dobrotinškov. Med drugim je poskrbel, da je Vojnik imel na spletnem portalu nekaj časa tudi svoj radio. »Če bi lahko izbiral, bi živel kar na morju in tam ustvarjal,« poudari velik navdušenec dalmatinske glasbe, ki prepeva tudi v oktetu Tlačan. »Rad ustvarjam, pojem, igram, sem med ljudmi in vedno pripravljen za akcijo. Vesel bom vsakega klica,« nasmejana pove.

Vztrajna, načelna in trmasta inštruktorica psov

»V mojem življenju se je pasji svet začel zelo pozno. V bistvu sem si psa zaželela za rojstni dan. V tistem času sem namreč izgubila službo in sem se želela z nečim zaposliti. Družina je moji želji ugodila in me presenetila,« uvodoma pove sicer Celjanka Karmen Petrej. O vzgoji, šolanju, predvsem pa o lastnikih psov ima jasna stališča. »Psi ne smejo motiti okolice. Če psa izpustiš, je kot nabita pištola in tega se lastniki premalo zavedajo. Vsak lastnik mora biti odgovoren za svojega psa in za to tudi nekaj narediti. Vedno znova se zgražam nad lastniki, ki za svoje pse ne skrbijo in se ne zavedajo odgovornosti, da je treba psa vzgajati in šolati.« Po njenem mnenju mora pes biti na povodcu, človek pa ga ne sme počlovečiti. »Če enkrat psa grajaš, ga sedemkrat pohvališ. To je zlato pravilo.« Za inštruktorske vode se je odločila, ker je pri delu v novi službi, kjer ima veliko stika z lastniki psov, ugotovila, da ima ogromno ljudi težave s psi in da ne vedo, kako bi jih rešili ali vsaj omilili. »Res sem jim želela pomagati, a to brez predhodnega znanja ne gre. V želji, da bi jim lahko pomagala, sem se začela izobraževati in spraševala za nasvete Marcela Vodovnika, ki je moj vzorni inštruktor, in Urško Dolenc, ki je najbolj zaslužna za moj opravljeni inštruktorski izpit.« Pomočnica inštruktorja je bila tudi pri drugih inštruktorskih izpitih. Maji Straus in Tomažu Držanu. Danes je njen Bass v zasluženem pokoju in uživa lagodno družinsko pasje življenje in ostaja njen najzvestejši pomočnik na tečajih.

Tjaša Podergajs

Foto: osebni arhiv družine Petrej, Jure Vovk

Kaj je dobro vedeti o klopi ...

Lepi in sončni jesenski dnevi, ki so pred nami, bodo kot nalašč za sprehode in rekreacijo v naravi. Toda v tej prečudoviti naravi na nas prežijo nevarna drobna bitja, ki prenašajo različne bolezni. Govorimo o klopih, v Sloveniji je 13 različnih vrst, najbolj razširjena pa je vrsta *Ixodes ricinus* ali gozdni klop. Najpogostejše bolezni, ki jih klopi prenašajo, so klopni meningoencefalitis, lymska oziroma lajmska borelijoza ter erlihioza (redkejša bolezen). Klopni meningoencefalitis lahko preprečimo s cepljenjem. Za drugi dve bolezni, ki jih povzročajo bakterije, cepiva ni. Lahko pa ju, ob pravočasnem odkritju, uspešno zdravimo z antibiotiki.

Klopi živijo v gozdni podrasti, visoki travi, grmovju, najdemo jih tudi v parkih, na vrtu. Največ jih je do nadmorske višine 600 metrov, prisotni pa so tudi na višini do 1600 metrov. Z njihovim ugrizom se lahko okužimo od februarja do novembra, aktivnejši in številčnejši pa so ob mili zimi in vlažni pomladi.

Klopi obožujejo kri in kožo. Žrtve zaznajo po toploti, vonju ali premikanju. Najbolj priljubljena mesta na človeškem telesu, kamor se pritrdijo s svojim rilčkom, so trebuh, prsi ter notranja stran nog in rok. Njihova slina ima anestezijski učinek, zaradi česar vboda ne čutimo in jih zato pogosto spregledamo. V kolikor je klop okužen z virusom klopnega meningoencefalitisa in/ali bakterijo *Borrelia burgdorferi*, v kožo skupaj s slino vbrizga tudi povzročitelja bolezni. Po vbodu okuženega kropa ne pride vedno do okužbe, lahko pa okužba poteka tudi brez izraženih bolezenskih znakov.

Klopni meningoencefalitis je virusno obolenje možganske ovojnice in osrednjega živčevja. Od okužbe do pojava prvih simptomov lahko mine od sedem do 21 dni. Ko je virus prisoten v krvi, ima bolnik vročino, glavobol, diarejo, počuti se slabo in ima otrpel tilnik. Po nekaj dneh, ko je bolnik brez vseh bolezenskih znakov (1-20 dni), se virus naseli v osrednjem živčevju in povzroča vnetje možganske opne ali možganovine. Znaki so konstantno visoka temperatura, glavobol, tudi nezavest. Pri zdravljenju klopnega meningoencefalitisa je nujno zniževanje telesne temperature, lajšanje bolečin, kritje tekočinskih in elektrolitskih potreb in poskus zmanjšanja otekanja možganovine. Bolezen lahko učinkovito preprečimo s cepljenjem.

Lajmska borelijoza je bolezen, ki je posledica okužbe z bakterijami *Borrelia burgdorferi*. V naših krajih je bolezen skoraj izključno povezana s pikom kropa *Ixodes ricinus*, ki se okuži pri sesanju krvi okuženih živali (miši, srnjad, domače govedo, ovce, konji, psi, pri katerih poteka okužba večinoma brez bolezenskih znakov). Pri bolezni gre za infekcijo kože, pri kateri bakterije, preko krvnega obtoka ali limfnega žilja, vdrejo dalje v druge organe in prizadenejo kožo, živčevje, srce, sklepe in oči. Znaki borelijeze izbruhnejo v nekaj dneh do 4 tednih. Kažejo se kot rdečina na koži v obliki obroča, ki sčasoma na sredi zbledi, na zunanji strani pa rdeča barva ostane. Poleg rdečine lahko oseba občuti tudi gripi podobne znake, glavobol, utrujenost ter bolečine v sklepih. Obstajajo tudi primeri, ko obroča na koži ni in ko se bolezen pojavi šele po desetih ali petnajstih letih po okužbi. V kolikor bolezen ugotovimo v začetni fazi (prisoten obroč na koži), jo je mogoče povsem pozdraviti z antibiotiki. Za boleznijo obolevajo ljudje vseh starosti, še posebej dovzetni so otroci od 1. do 4. leta ter odrasli med 35. in 65. letom starosti.

Da bi se ustrezno zaščitili pred klopi, je v naravi priporočljivo nositi oblačila, ki pokrijejo čim večjo površino kože, saj klop skozi oblačila ne more prodreti. Obleka naj bo gladka in svetlih barv, saj tako kropa na njih hitreje opazimo.

Za dodatno odganjanje klopov uporabimo repelente. Z obleke odganjamo klopi z razpršili, ki vsebujejo ekstrakt rastline dalmatinskega bolhača (naravni repelent). Razpršimo jih po obleki, kjer se klopi lahko primejo (npr. po nogavicah, robovih hlač) in imajo takojšnji učinek.

Kot dodatno zaščito za nepokrite dele telesa, za dlani, obraz in vrat, se priporoča uporaba repelentov, ki vsebujejo dietiltoluamid (DEET, 10-20%), ki ga enakomerno nanesemo po koži in narahlo vtremo, razpršimo ga tudi pod oblačila, kamor klopi lahko zlezejo (pod hlačnicami in okrog pasu).

Kot učinkoviti odganjalci klopov so se izkazali tudi repelenti, ki vsebujejo eterična olja citrusov ter električni odganjalci, ki učinkujejo na principu visokih frekvenc.

Takoj po vrnitvi iz gozda je pomembno, da se natančno pregledamo, oprhamo, umijemo lase in takoj odstranimo morebitne prisane klopi (v 24 urah). Ob pregledu moramo biti posebej pazljivi na mehke predele kože, in sicer pod pazduho, pregibom kolena in komolca, sramnem delu, med prsti nog. Pregledamo tudi lasišče in okolico ušes, še posebej pri otrocih. Za odstranitev kropa uporabimo pinceto, s katero primemo kropa čisto pri koži in ga potegnemo iz nje. Če to naredimo sunkovito tvegamo, da se bo klop zatrgal in bo v koži ostala glava. Če ostane klopova glava z rilcem v koži, je ne odstranjujemo, saj za prenos bolezni ni več nevarna, lahko pa povzroči ognojitve. Pri odstranjevanju kropa se odsvetuje uporaba olj, krem, mazil. Mesto vboda in okolico po odstranitvi kropa umijemo z milom in toplo vodo, kropa pa odvržemo. Mesto, kjer se je klop nahajal opazujemo vsaj mesec dni zaradi morebitnega pojava značilne kožne spremembe.

Avtor: Mateja Kadilnik, mag.farm., Lekarna Vojnik.

Sporočamo vam, da je Lekarna Vojnik odprta od ponedeljka do petka od 8.00 do 18.00 ure ter ob sobotah od 8.00 do 12.00 ure.

V skrbi za vaše zdravje Vas lepo pozdravlja kolektiv Lekarne Vojnik.

Socka poje, pleše in igra 2014

Tradicionalna prireditev Kulturnega društva Socka v graščini Socka

Kulturno društvo Socka je zadnjo nedeljo v juniju organiziralo tradicionalno prireditev *Socka poje, pleše in igra*. Peli, plesali in igrali so člani domačega kulturnega društva, naši najmlajši in povabljeni gostje.

Kljub obnovitvenim delom, ki potekajo v graščini, nam je novi lastnik graščine Socka gospod Jože Resman omogočil izvedbo tradicionalne prireditve na graščinskem dvorišču. Imeli smo tudi srečo z vremenom. Bilo je sončno in graščinsko dvorišče je bilo polno obiskovalcev.

Na začetku so nastopili naši najmlajši iz vrtca in šole v Socki. Pripravili so prisrčen nastop z ljudskimi pesmimi in plesi. Svoje delo v Kulturnem društvu Socka so predstavili člani etno skupine Vrajeva peč in ljudski pevci. Folklorna skupina pa je nastopila z novim spletom ljudskih pesmi in plesov »Vasovalec«, naučila se ga je pod vodstvom avtorice spleta gospe Marice Pasarič.

Program so popestrili naši prijatelji: vokalna skupina Cvet, ljudske pevke DU Vojnik, mladi ansambel Smeh iz Šoštanja in Bučenski Ramplači z Bučke na Dolenjskem, ki so na ta način

vrnili nastop naši Vrajevi peč. Program je povezoval priznani dolenjski humorist Darko Povše.

Člani Kulturnega društva Socka se dobro zavedamo, da naše društvo sploh ne bi obstajalo brez gospe Ivanke Koprivnik. Iskreno se ji želimo zahvaliti za pomoč pri organizaciji naše letne prireditve Socka poje, pleše in igra. Odziv je bil tako od sodelujočih kot obiskovalcev pozitiven in veseli smo, da smo z njeno pomočjo prisotnim spet pričarali nepozabno popoldne. Prav tako sta njen trud in požrtvovalno delo tista, brez katerih naše društvo ne bi delovalo že 17 let. Kljub vzponom in padcem vedno z upanjem zre v prihodnost in si prizadeva za boljši jutri. Ne glede na to, da je letošnje leto zaupala svoje vodstvo mlajšim, bo vedno ostala duhovni vodja našega društva.

Vsem, ki so sodelovali in pomagali pri uspešni izvedbi prireditve, se v imenu KD Socka prisrčno zahvaljujemo!

Jožica Kotnik

Foto: Jure Vovk

Etno skupina Vrajeva peč

Ljudske pevke DU Vojnik

Množična udeležba na prireditvi Socka poje, pleše in igra

Otroci iz vrtca v Socki

13. Pomladanski kramarski sejem

Društvo Talon je v obnovljenem paviljonu v parku Frankolovo že trinajstič zapored pripravilo tekmovanje harmonikarjev za predizbor »pohorske cikle«.

Vreme nam je bilo tudi tokrat naklonjeno, tako je vse potekalo po programu. Zahvaljujemo se gospodu Domnu za nemoteno potekanje tekmovalnega dela, žiriji in voditeljici Janji. Hvala tudi članom in članicam za pomoč, prav tako smo hvaležni kuharjem in kuharicam. Srečanja (in bogatega srečelova) pa ne bi bilo brez zvestih sponzorjev. Na stojnicah so naše stalne stranke ponujale raznovrstno blago (proizvode, pridelke, izdelke, spominčke), tako da so lahko obiskovalci marsikaj videli in kupili. Za kulturni del programa so poskrbeli tekmovalci sami, zato je bila rdeča nit prireditve v tekmovalnem delu in povezovalnem programu zvok harmonike.

Zahvaljujemo se tudi predsedniku KS Frankolovo Dušanu Horvatu za spodbudne besede in pohvale, saj vsaka prireditev v našem kraju druži krajane in druge obiskovalce.

Dragica Mlinar
Foto: Jure Vovk

Vojniški upokojenci radi potujejo

Vojniški upokojenci so se letos s kar dvema avtobusoma podali v Italijo. Prijazna vodiča, Rudi Lešnik in Vida Šme, sta jim razkazala Trst, grad Miramare, kostnico – pokopališče prve svetovne vojne pri Sredipolju, Doberdob, Gradež. Vrhunec izleta pa je bil obisk stare krščanske bazilike v Ogleju.

Za prijetno popotnico je poskrbela pekarna Geršak z 80-letno družinsko tradicijo. V bogato založeni prodajalni v Arclinu so bili obdarjeni s krofi – zanje se najlepše zahvaljujejo. Vojniški vinogradniki so kot že tolikokrat doslej prispevali svoje vino *Vojničan*. Izletniki jim želijo, da bi jim trte še naprej bogato rodile. Zanimivo je, da so prav upokojenci (nekateri tudi aktivni člani upravnega odbora DU) ustanovni člani Vinogradniško-vinarskega društva Vojnik. Društvi zgledno sodelujeta. Mešani pevski zbor upokojencev je večkrat popestril prireditve vinogradnikov. Redno sodelujejo tudi pri kuhanju – tekmovalju priprave enolončnic. Lani se je DU prvič organizirano udeležilo martinovanja.

Občina Vojnik je izletnikom prispevala kakovostno in lepo oblikovano turistično publikacijo *Dobrodošlica raznolikosti*. Ko so jo izletniki prebirali, kar niso mogli verjeti, kaj vse lahko v Vojniku najdejo in ponudijo, a tega še sami ne poznajo. Organizatorji izletov pa iščejo turistične točke daleč od doma. Gospoda župana sprašujejo, ali bi bilo mogoče to publikacijo podariti vsem gospodinjstvom kot dodatek Ogledalu.

Udeleženci so ugotavljali, da so v lepem vremenu, ob dobri kapljici in jedachi videli in slišali mnogo zanimivega. Tudi visoka starost nekaterih udeležencev (več kot 90 let) ali pomoč palice nista bili oviri, da ne bi doživeli popotniškega druženja. Organizatorji so tega veseli, saj je dober obisk zanje najlepše plačilo.

Na avtobusu so bili tudi nekateri pevci iz Mešanega pevskega zbora DU Vojnik, zato tudi tokrat ni manjkala ubrano zapeta narodna pesem.

Pavle Leskovar

Srečanja in izleti Društva upokojencev Vojnik

Nič kaj prijetno deževno poletje se že nagiba proti jeseni. Toda mi še vztrajamo in pripravljamo srečanja in prireditve za zveste člane društva.

Pretekli izleti in srečanja

Spomladi smo se odpravili na izlet v Italijo. Žal so nekateri zamudili s prijavo ali so jo spregledali in so druženje zamudili. Zato na tem mestu ponovno vabimo vse, ki vas srečanja in prireditve Društva upokojencev Vojnik zanimajo, da večkrat pokličete v našo pisarno in tako izveste za prihajajoče dejavnosti društva. Le tako se boste lahko pravočasno prijavili in si zagotovili dobro mero zabave. Prepričani smo, da bodo tako tudi izleti bolj obiskani. Lani smo se 30. avgusta želeli udeležiti srečanja zamejskih upokojencev v Pliberku, a je bilo le 7 prijavljenih (zato seveda nismo odšli). Za malo mašo, 8. septembra, je bilo romanje na Brezje in se je prijavilo nekoliko več naših članov. Zelo slaba udeležba

Mešani pevski zbor DU Vojnik pod vodstvom Vide Bukovac.

je bila na srečanju upokojencev celjske pokrajine 11. septembra v Podčetrtku.

Prihajajoči dogodki

Do konca leta 2014 imamo predvidenih še kar nekaj srečanj. Na začetku oktobra bo piknik pod šotorom v Vojniku; 10. oktobra se začne tedenski dopust upokojencev v Izoli. V novembru je martinovanje; 8. novembra ob 10. uri pa ste vabljeni na kuhanje ričeta pod šotorom. Kuhanje ričeta pripravlja Društvo vinogradnikov Vojnik, mi jim bomo samo pomagali, da bo bolj veselo in da bo večja udeležba. V drugi polovici oktobra pripravljamo še en veliki dogodek: Mešani komorni pevski zbor praznuje 10. obletnico svojega delovanja – te prireditve, ki bo v Vojniku, ne smete zamuditi.

Tisti, ki se nam želite pridružiti ob zaključku leta 2014, nam pravočasno sporočite, da rezerviramo prostor za zabavo in poskrbimo za prevoz.

Za dodatne informacije in prijave nas lahko pokličete na društveno številko: 03 57 72 616.

Veselim se skupnega druženja!

Ivan Robačar, predsednik DUV

Foto: Jure Vovk

**SUHOMONTAŽNI SISTEMI
ANDREJ PUŠNIK S.P.
ILOVCA 8 3212 VOJNIK
GSM 041 331 841
pusnik.andreisp@gmail.com**

MONTAŽA :

- spuščenih stropov
- predelnih sten
- mansardnih stanovanj
- strešnih napuščev
- suhih estrihov
- oken in vrat
- AMF in armstrong stropov
- polaganje laminata in gotovo lakiranega parketa
- prenova starih stanovanj

Prvi na Štajerskem!

AHA
Andi Hyperbarics Adria
Hiperbarični center AHA
Celjska c. 24b, 3212 Vojnik
t: +386 41 675 666
w: www.hbot.eu

Hiperbarična kisikova komora

- znižuje krvni tlak in holesterol, odpravlja kronično utrujenost poveča delovno storilnost,
- blagodejno vpliva na mišična tkiva, sklepe, bolečine v mišicah, regenerira mišično tkivo in notranje organe,
- odpravlja bolečine v vratu, kolkih, medenici, gležnjih, lajša simptome revmatizma, artritisa in osteoporoze, pomaga pri okrevanju po možganski kapi,
- zavira proces staranja celic, gladi gube, ter pomlajuje, razstruplja telo, učinkuje protistresno,
- zmanjšuje telesno težo, blagodejno vpliva na kožo, pomaga pri odpravi celulita, strij in brazgotin,
- zmanjšuje napetost in utrujenost v telesu,
- pomaga pri do 7x hitrejšem celjenju in okrevanju po športnih poškodbah,
- odpravlja utrujenost po napornih treningih, zmanjšuje napetost in utrujenost v mišicah, mišice so bolj prožne in pripravljene na obremenitve.

Vojniška vina spet odlična

Kmetijsko gozdarski zavod Maribor letos praznuje 120-letnico obstoja. Ob tem jubileju jim seveda čestitamo! Njihovi sodelavci, strokovnjaki in pospeševalci: Anton Vodovnik, Tadeja Vodovnik Plevnik, Simona Hauptman, Iris Škerbot, Roman Štabuc so še kako pomemben člen res uspešne enajstletne zgodbe VVD občine Vojnik.

Zavod že 44 let (od leta 1970) prireja ocenjevanja vin tekočega letnika za skupno oceno. Iz brošure povzemamo, da so bili najboljši letniki vinorodne dežele Podravje v letih 1983, 1992, 1993, 2003. Slabi letniki (zadostno) pa iz let 1980 in 1984. Letos je 26-članska komisija ocenila 111 vzorcev in letniku 2013 prisodila oceno prav dobro.

Na 52 društvenih ocenjevanjih vinorodne dežele Podravje je bilo ocenjenih 3022 vzorcev, med njimi tudi 116 vzorcev vojniških vinogradnikov. To jih med 54 društvu spet uvršča na odlično 3. mesto. Pred njimi sta DVK Trta Šmarje in Društvo vinogradnikov Goričko. V društvu namreč gradijo na množičnosti, kakovost pa s časom tudi pride. Letos je bila skupna ocena društva že drugič 18,10 (zlata diploma).

Na prerezu – ocenitvi tekočega letnika že več let izjemno uspešno sodelujejo tudi vojniški vinogradniki. Letos so sodelovali: Franci Bezovšek – modra frankinja, družina Karmuzelj – sauvignon, Miran Kovač – renski rizling in traminec, Mirko Krašovec – chardonnay jagodni izbor in sauvignon izbor. Dommov so prinesli 4 srebrna priznanja in 2 zlati priznanji.

Na vinskem posvetu v kleti Dveri Pax pa so ob strokovnih predavanjih z odličnimi vini potrdili ta lepi dosežek.

Vse opisane aktivnosti so se odvijale pod geslom: *Sveta si zemlja in blagor mu, komur plodiš ...*

Za Mirka Krašovca je bil 26. avgust lep dan, saj je na 52. mednarodnem kmetijskem sejmu Agra Gornja Radgona med 467 vzorcev iz šestih držav njegovo vino sauvignon izbor letnik 2013

Zunanost kleti Dveri Pax, organizatorja posveta

na ocenjevanju doseglo oceno 88,33 – zlato diplomu! Vina kerner, chardonnay in chardonnay izbor pa srebrne diplome. Za ta uspeh si zasluži iskrene čestitke!

Vojniški vinogradniki vabimo vse občane na že uveljavljeni prireditvi, in sicer na:

- **VIII. VINSKO TRGATEV** – v soboto, 27. septembra, ob 9. uri. Udeležila se je bo tudi vinska kraljica.
- **IX. MARTINOVANJE** – v soboto, 8. novembra, ob 10. uri. Lepo vabljeni!

Pavle Leskovar

Vinogradništvo Leber – degustacija.

Vojniški vinogradniki na XI. strokovnem izletu

Vojniški vinogradniki so bili na že XI. tradicionalnem strokovnem izletu deležni kulturnih, kulinarčnih in strokovnih doživetij ter seveda medsebojnega druženja. Letos so se odpravili v vinorodne Slovenske gorice. Med potjo so se ustavili pri sosedih v Slovenskih Konjicah – mestu cvetja in vina, in to že tretjič. Ogledali so si pravkar obnovljeno staro mestno jedro, ki je v Evropi eno najlepše ohranjenih. S pomočjo rojaka arhitekta Schlausa je jedro zasijalo v vsej lepoti. Prijazna vodička je natrosila cel kup zanimivosti, legend o življenju mesta in zaključila predstavitev v cerkvi sv. Jurija, ki se prvič omenja že leta 1146.

Upravnik prelepega, dobro vodenega in na odlični lokaciji stoječega gostišča na Zlatem griču Jakob Furman je ob izbranih besedah razkazal vinograde in razložil prizadevanja delavcev podjetja Zlati grič, ki ima že dolgo tradicijo. Prav v teh dneh je najbolj ponosen njihov enolog Sašo Topolšek. Na tekmovanju Decanter, na katerem podelijo nagrade za najboljša vina sveta (15.000 vzorcev), so dobili za vino sorte modri pinot zlato medaljo in dosegli izjemen uspeh.

Pred ogledom obnovljenega gradu v Slovenski Bistrici so »dobre iz prtljavnika« prišle še kako prav. Tudi kletar društvene vina Vojničan Miran Kovač je imel polne roke dela.

Na veliko presenečenje je vinogradnike v romarski cerkvi Device Marije na Gorci pri Malečniku sprejel vojniški rojak – župnik Jože Lipovšek in kot odličen pevec z njimi zapel znano Marijino pesem.

V prelepem ambientu kleti Dveri Pax v Jarenini, lastnik je avstrijski samostan, je duhovita animatorka predstavila njihova v glavnem suha vina (do kraja povreta). Sorta traminca pa je bila zaradi tega za okus vojniških vinogradnikov kar malo ne navadna. Animatorka je obiskovalce presenetila s poznavanjem Vojnika. Ko so ji namreč izročili Zbornik VVD in vojniško turistično publikacijo Dobrodošlica raznolikosti, je povedala, da se ravno odpravlja v Vojnik na kmetijo Kaja in Grom.

Za zaključek so se odpravili na vinogradniško-turistično kmetijo Leber. Tu so tik ob avstrijski meji lahko videli prizadevanje sedemčlanske družine (že četrti rod). Imajo vzorno urejene vinograde, moderno klet, vse najnovejše stroje in naprave. Z veliko žara je stroje razkazal domači sin – osnovnošolec. Za prihodnost kmetije se torej ni bati! Z mladim gospodarjem

so doživeli pravo učno uro vinogradniško-vinarske stroke. Predvsem je iz svojih bogatih izkušenj odgovarjal na številna vprašanja o trti, sajenju, zaščiti, kletarjenju in predvsem o prodaji in cenah vina. Veliko delo opravijo strojno: 3500 trt so tako posadili v nekaj urah.

Predvsem je navdušil s pokušino njihovih res kakovostnih vin v 200 let stari kleti. In ko je dodal »hiša časti« še 3 vzorce, je bila to pika na i pri predstavitvi njihove kleti. Ob dobrotah iz domače kuhinje so tudi naše vinogradnice ostale skoraj brez besed. Družini Leber želimo še naprej vse dobro.

Organizator letošnjega izleta Roman Gračner, s pomočnikoma Kovačem in Leskovarjem, upa, da so vsi udeleženci skupaj preživeli lep dan in da je druženje vse obogatilo, kar je tudi osnovni namen teh srečanj.

Pavle Leskovar

Nova pridobitev v vinogradniškem društvu

Priljubljen in uveljavljen slogan društva vojniških vinogradnikov »Pij malo, pij dobro« zdaj krasi tudi novo 300-litrsko cisterno, opremljeno s hladilno napravo. Ta pridobitev je zadnji veliki dosežek in zaključen finančni projekt društva.

S prostovoljnimi prispevki članov in sponzorjev je spet uspelo – cisterno, v kateri bo zdaj počivalo in pričakovalo svoje goste društveno vino Vojničan, ki je trenutno hlajeno na 11,7 stopinje Celzija, je v kleti slovesno blagoslovil domači župnik Anton Perger. Dne 11. julija smo tako doživeli lep in preprost dogodek ob zaključku rojstnega dneva VVD občine Vojnik.

Tudi čestitk, pohval in lepih pesmi ni manjkalo. Vojniški vinogradniki za svoje uspešno delo precej dolgujejo prav županu občine Vojnik – g. Benediktu Podergajsu. Vsekakor so tudi vinogradniki zaslužni, da je Vojnik še bolj prepoznaven kraj v Sloveniji.

Sveti Martin, zavetnik vinogradnikov in vinarjev, pa že razmišlja o povabilu na IX. martinovanje, ki bo v soboto, 8. 11., ob 10. uri v šotoru na igrišču v Vojniku. Vabilo velja za vse krajanje.

Pavle Leskovar

Foto: Jure Vovk

Ogled starega mestnega jedra Slovenskih Konjic.

In vino veritas

Vojniški vinogradniki smo 26. avgusta letos obiskali 52. mednarodni kmetijsko-živilski sejem AGRA v Gornji Radgoni. Obisk priznanega slovenskega sejma ni bil brez razloga, saj je potekalo v okviru sejma tudi odprto državno ocenjevanje vin VINO SLOVENIJA in to 40. zapored.

Ocenjevanje vin je potekalo od 21. do 23. avgusta v prostorih Pomurskega sejma, sodelovalo je 160 pridelovalcev iz šestih držav s 467 vzorci vin izjemne kakovosti.

Na ocenjevanju vin je sodeloval tudi priznani vojniški vinar in

predsednik Vinarsko-vinogradniškega društva gospod Mirko Krašovec, in sicer s štirimi vzorci, za katera je dobil naslednja priznanja:

- SAUVIGNON – izbor letnik 2013 z oceno 88,33 – zlata medalja
- CHARDONNAY – letnik 2013 z oceno 82,33 – srebrna medalja
- KERNER – letnik 2013 z oceno 81,67 – srebrna medalja
- CHARDONNAY – izbor letnik 2013 z oceno 80,67 – srebrna medalja

Vina so lahko prejela največ 100 točk, medtem ko pri društvenih ocenjevanjih vina prejmejo največ 20 točk.

V vinu je resnica – star latinski rek, s katerim smo naslovili članek. Lahko pa ga nekoliko svobodneje interpretiramo tudi tako: resnica je, da je delovanje Vinarsko-vinogradniškega društva obrodilo sadove; resnica je, da se je vino našega predsednika pomerilo z vini priznanih slovenskih pridelovalcev (kot so Prus, Kristančič, Čurin) in vsemi večjimi vinskimi kletmi v Sloveniji; resnica je, da je podobnih priznanj vojniškemu vinarjem vsako leto več.

Mirko Krašovec, iskrene čestitke za vsa dobljena priznanja!

Bojan Trkaj

POGREBNA SLUŽBA PRIMOŽIČ
V TRENUTKIH ŽALOSTI Z VAMI
ŠE NAPREJ NA ISTIH LOKACIJAH
OPRAVIMO CELOTNE POGREBNE STORITVE
PREVOZ POKOJNIKA, UREDITEV DOKUMENTACIJE,...

24 UR NA DAN
VAS OBIŠČEMO NA DOMU

051 649 780
www.primozic.si

*Smo družinsko podjetje
z 20 letno tradicijo
v Vojniku z Vami od leta 2007*

**ZA VSE NAŠE STORITVE
VAM NUDIMO DOGOVORJENI POPUST**

Strelsko tekmovanje na čast krajevnega praznika

Dvaindvajsetega junija 2014 smo organizirali tekmovanje v streljanju z malokalibrsko puško.

Na čast praznovanja KS Vojnik smo člani Strelskega društva bratov Dobrotinškov Vojnik priredili strelsko tekmovanje v streljanju z malokalibrsko puško med sosednjimi društvi. Tekmovanje je potekalo kot lansko leto tudi letos v okviru »MK liga SOSEDNJIH DRUŠTEV 2014«, in sicer 4. kolo na strelišču v Doliču. Z izdatno pomočjo KS Vojnik smo zagotovili vse potrebno za izvedbo (pokali, kolajne, hrana in pijača). Na tem mestu se zahvaljujem celotni ekipi krajevnih skupnosti, posebej pa še gospe Lidiji Jazbinšek Eler in gospe Irmi Blazinšek. Brez njiju bi bila za naše društvo organizacija tekmovanja prevelik zalogaj – vsaj glede na finančno stanje. Vsekakor je lepo, da tudi naše društvo prispeva k obeleženju krajevnega praznika. Upajmo, da bo tudi drugo leto, ne glede na izide volitev, praznovanje tako kakovostno kot do sedaj – z razumevanjem in podporo voditeljev KS.

Streljali smo v petih skupinah po osem strelcev v treh starostnih kategorijah: člani in članice do 50 let, veterani od 50 do 60 let in superveterani nad 60 let. Sodelovale so ekipe Vojnika, Celja, Doliča, Slovenskih Konjic, Zreč, Špitaliča in Šoštanja. Nekatera društva so imela celo dve ekipi ali tri (tudi mi).

Podelili smo pokale za prva tri mesta:

1. mesto: SD Celje (539 krogov),
2. mesto: SD Dolič (519 krogov),
3. mesto: SD Slovenske Konjice (508 krogov).

Kolajne smo podelili po naslednjem vrstnem redu:

Člani do 50 let:

1. mesto: Martin Fevžer iz SD Slovenske Konjice (183 krogov),
2. mesto: Špela Rutnik iz SD Dolič (176 krogov),
3. mesto: Matej Keber iz SD Slovenske Konjice (170 krogov).

Veterani od 50 do 60 let:

1. mesto: Slavko Frece iz SD Celje (187 krogov),
2. mesto: Drago Guček iz SD Celje (177 krogov),
3. mesto: Milan Hrovat iz SD Dolič (175 krogov).

Superveterani nad 60 let:

1. mesto: Viktor Slatinek iz SD Dolič (176 krogov),
2. mesto: Jože Jeram iz SD Celje (175 krogov),
3. mesto: Cveto Žgajner iz SD Celje (163 krogov).

Ekipa Vojnik II v sestavi Jernej Obad (153 krogov), Miroslav Trnovšek (156 krogov) in Franc Lebič (163 krogov) je osvojila peto mesto med desetimi ekipami.

Vsem članom SD bratov Dobrotinškov, ki so kakor koli prispevali k realizaciji tekme, se iskreno zahvaljujem in jih prosim za pomoč tudi 6. septembra 2014, ko bomo priredili strelsko tekmovanje v streljanju z zračno puško na domačem strelišču v čast in spomin 60-letnice poimenovanja našega strelskega društva po bratih Dobrotinških, ki so dali življenja v drugi svetovni vojni prav zaradi članstva v takratni strelski družini – ustreljeni so bili kot talci v Celju. Ne bomo jih pozabili, želimo jih počastiti. To tekmovanje bo *memorial bratov Dobrotinškov* in upajmo, da ob zadovoljivem zanimanju zanj srečanje postane tradicionalno. Verjetno bomo podelili tudi prehodni pokal najboljši ekipi, kar pa še ni dokončno dogovorjeno.

Ob tem se moram zahvaliti tudi Katarini Brežnik in Majdi Brežnik, ki že drugo leto skrbita, da mi in naši gostje ne trpimo pomanjkanja hrane ali pijače (čeprav nista članici društva). Iskreno se jima zahvaljujemo.

Kot vsakokrat tudi sedaj vabim vse, ki imate veselje in voljo do streljanja z zračnim orožjem, da se nam pridružite vsak ponedeljek od 19.00 do 20.30. Lepo vabljeni!

Franc Lebič, predsednik SD bratov Dobrotinškov Vojnik

Foto: Dušan Ravnikar

NA GROBNI SPOMENIKI

Kamoseštvo Marjan Amon
iz Šmartna v Rožni dolini
vam nudi nagrobne spomenike
po ugodnih cenah.

**Ob takojšnjem
plačilu priznamo 15%**

Naročila na GSM: 041 611-087

MDDI Celje v Brkinih

Kaj je čas? Je to čudež, mozaik, reka? So to valovi v morju, padci, vzponi? Včasih je minuta kot dan, včasih je mesec kot minuta ... Čas je gospodar vseh nas, a nam je čas ljubezen in veselje do družbe – druženja.

Invalidom, posebno tistim, ki živijo sami, je čas vrednota, ki ga namenijo za druženje. Tokrat smo se odločili, da bomo poletni dan preživel s prijetno družbo tako, da si ogledamo Brkine. Premalo poznamo domovino in njene lepote. Polni pričakovanja in željni, da vidimo nekaj lepega in novega, smo se odpravili na pot proti Pivki, kjer nas je čakala naša vodička – ga. Milojka.

Pot nas je vodila iz Pivke proti dolini reke Reke. Izpod železniškega mosta v Pivki se nam je odprl pogled na Brkine, z nasprotni strani – leve pa se nam je pokazala Javorniška gmo-ta kraškega porekla. V Ribnici, majhni vasi ob Reki, se začne Vremska dolina. Tu smo zavili desno proti Divači in Sežani. Z leve strani smo lahko opazovali Reko, ki v Škocjanskih jamah ponikne, pred tem pa teče po površini dobrih 50 km. Na njej je bilo nekoč 14 mlinov in žag, ki so ljudem omogočali preživetje. Z vremske ceste smo se povzpeli v Buje, kjer nas je čakal g. Biščak. Predstavil nam je domačo predelavo brkinskega sadja, domače žganje in kise. Nato smo odšli nazaj do Ribnice in zavili proti Premu. Pod Premom smo zavili levo na kmetijo Turn, kjer smo spoznali mlade gospodarje, ki se ukvarjajo z ovčerejo in pridelavo sirov. Imeli smo priložnost, da smo poskusili domači sir, nazdravili smo z rujno kapljico v kuhinji ob ognjišču in prepevali stare slovenske pesmi. Odpravili smo se še na Ratečevo Brdo, in sicer na kmetijo, ki se ukvarja z lastno pridelavo hrane in ima več rastlinjakov cvetja. Pri njih smo se okrepčali še z okusnim kosilom. Po kosilu smo zavili na Prem, majhno križno vas, kjer z ene strani domuje grad, z druge pa cerkev, vmes teče cesta, vasi so nagnetene ob vznožju gradu in cerkve. Vas je zaradi ekonomskih razlogov precej opustela (veliko porušenih hiš).

V Ilirsko Bistrico smo šli po t. i. Reški cesti. Če pogledamo v knjigo o reki Timav, najdemo poglavje z naslovom Ilirska Bistrica – mesto mlinov in žag. To mesto je nastalo zaradi potoka Bistrica, kjer so ljudje našli trajen vir vodne energije, na katerem so zgradili številne mline in žage, ki so jim priskrbeli »denarce«. Popotnike popeljejo po starem delu mesta v tipičnem primorskem

slogu do izvira potoka Bistrice. Še posebej je lep izvir Sušec, ki se pojavi ob deževnih dobah in se šopiri s svojimi bujnimi slapovi. Naš pogled zaobjame: reke in Brkine. V daljavi se vidi Čičarija. V soteski izpod gradu teče potok Bistrica. V Ilirski Bistrici so nas povabili v muzejsko zbirko Hodnikov mlin, ki je še edini ostal in ki postaja prava muzejska zbirka pod okriljem Pokrainskega muzeja Koper. Po Cankarjevi ulici nas je pot pripeljala še do občinske stavbe v beneškem slogu, ki so jo sezidali Italijani v času, ko je to področje po koncu prve svetovne vojne po rapalski pogodbi pripadli Italiji. Stavba je bila pred nekaj leti obnovljena. Pot nas je vodila naprej za občinsko stavbo v Kindlerjev hortikulturni park. Leta 1967 je bil ustanovni sestanek hortikulturnega društva Vrtnica, kjer je g. Viljem Kindler oznanil novo obdobje v olepševanju mesta: organiziral je prostovoljce in ljubitelje narave, danes je mesto po njegovi zaslugi zeleno. Do danes sta se izoblikovala dva dela parka: Športni park Nade Žagar in Kindlerjev hortikulturni park. Slednji je poseben po svoji vsebini in je pod zaščito Zavoda za kulturno dediščino Nova Gorica. Za domačine je park lep sprehajalni prostor, primeren za vse starostne skupine. Poti vodijo na drugo stran parka, kjer se srečamo z zadnjimi metri rečnih poti Bistrice in Sušca, ki na tem delu zapuščata mesto in se kmalu pridružita »Vjli vodi« – reki Reki, kot ji pravijo domačini. To je tista znamenita reka, ki je izoblikovala Škocjanske jame.

Na koncu smo bili prijetno utrujeni in veseli, da nam je ga. Milojka predstavila in pokazala veliko znamenitosti iz zgodovine tega lepega kraja na Primorskem. Pot nas je v poznih popoldanskih urah vodila tja, kamor se vsi radi vračamo, domov. Popestrili smo si jo s petjem in prijetnimi pogovori. Zahvaljujem se ge. Milojki in članom društva, da smo skupaj preživel čas, ki je naša srca napolnil z radostjo in veseljem. Vezi našega prijateljstva so spet stkale nov list v knjigi življenja; v knjigi časa, ki jo bomo še naprej bogatili z nepozabnimi trenutki.

Dragica Mirnik Amon, predsednica MDDI Celje

Slomškova romarska pot 2014

Ideja, ki jo vsako leto obujajo in negujejo člani Društva Slomškova romarska pot, občine Šentjur, Slovenske Konjice in Vojnik, člani planinskih društev teh občin in seveda vsi tisti, ki se pohoda udeležijo, živi že vrsto let. Za pohodnike tudi letos slabo vreme ni bilo ovira.

Ob dnevu državnosti so se pohodniki kljub slabemu vremenu odpravili na romarsko pot že zjutraj. Pohodniki so ob šesti uri krenili na pot iz Uniš pri Slomu proti Ponikvi, skozi Zgornji Zagaj do cerkve svete Uršule, preko Vodul in Gruše, mimo Špitaliča

do Žičkega samostana, na Slemene, skozi dolino Brdce, Črešnjice, Frankolovo do Nove Cerkve.

V običajnih vremenskih razmerah je pot prijetna, čeprav na določenih odsekih utrudljiva. Tokrat pohodnikom vreme res ni bilo naklonjeno, korak je bil težji in dež moteč sopotnik. Vendar so najbolj vztrajni prišli na cilj v Novi Cerkvi ob četrty uri popoldne. Na sklepni prireditvi, ki je bila v cerkvi, so nastopili Štajerski rogisti iz Nove Cerkve pod vodstvom Jana Kovača in Mešani cerkveni pevski zbor pod vodstvom Darinke Stagoj. Na pomen Antona Martina Slomška in njegovega dela za Slovence, pomen druženja in povezovanja ljudi na Slomškovi romarski poti ter povezovanja treh občin so opozorili slavnostni govorniki, med njimi Jože Planinšec in Brane Petre. Po prireditvi je bila slovesna sveta maša za domovino, ki jo je daroval celjski škof msgr. dr. Stanislav Lipovšek.

Sledilo je druženje pohodnikov in krajanov. Gostitelji, KS Nova Cerkev, so v šotoru pred gasilskim domom pohodnike okrepčali z bogračem. Kuharja Mitja in Sandi Kovač sta se izkazala in ponudila res dobro jed. Nova Cerkev je bila ob dnevu državnosti slavnostno okrašena z zastavami, ljudje so praznovali. Današnji pohodniki so bili tisti, ki so pokazali, da je praznik domovine lepši, če ga preživijo v družbi in aktivno. Društvu Slomškova romarska pot in vsem prirediteljem na poti ter v Novi Cerkvi hvala in nasvidenje prihodnje leto.

Lea Sreš

Druženje ob peki vola na žaru

Med vsakoletnimi prireditvami ob praznovanju krajevnega praznika so tudi dogodki, ki so namenjeni sproščanju in zabavi. Prostovoljno gasilsko društvo Nova Cerkev poskrbi za druženje ljudi ob peki vola na žaru, revijo ansamblov, hitrostno gasilsko tekmovanje in tradicionalno gasilsko noč.

Za obiskovalce prireditev ob krajevnem prazniku je posebno doživetje peka vola na žaru, to je dan, ko se veliko krajanov

KUD Godba na pihala

Peka vola se začne uro po polnoči.

odloči, da bodo na jedilnik uvrstili prav to meso. V Novi Cerkvi so pekli vola že petnajstič. Zanimivo je, da je vol na žaru dejansko telica, ki ima bolj mehko in okusno meso. Ekipa kuharjev je za letošnjo prireditev kuhala pod taktirko Draga Založnika in Brigitte Jezernik. V skupini so bili Franc Šega, Stanko Majcen, Janez Kračun, Bogdan Ogrizek, Branko Jezernik, Mira in Jože Štokovnik, Silva Jezernik, Irena Kraljič, Danica Jezernik, Jani Kovač, Janez Goričan, Peter Melanšek, Julijana Jezernik, Manca Cehner, Jože Dušak in Robi Ribič.

Vas zanima postopek priprave in peke vola na žaru? Pogoj za okusno meso je žival, ki so jo krmili s suho krmo, v starosti do dvajset mesecev. V ožji ekipi sodeluje šest kuharjev, ki začnejo s peko ob eni uri ponoči. Pri namestitvi vola je potrebna pomoč viličarja in Vlada Sentočnika mlajšega. Seveda so kuharji ohranili kot skrivnost, katere začimbe so uporabili. Meso za prve goste je pripravljeno ob pol deseti uri dopoldne, ko odrežejo prve kose. Običajno dobijo okoli osemsto obrokov mesa, ki je namenjen nastopajočim, gostom in obiskovalcem. Za pripravo vola porabijo štiri metre bukovega lesa, ki ga je letos podaril Anton Žerjav iz Velike Ravni.

V sklopu prireditev so se pod šotorom predstavili na reviji ansamblov Fantje z Dobrne, Tapravi gasilci, Klateži, Trs, Kar tako, Joškova banda, Godba na pihala Nova Cerkev in avstrijska godba iz Sankt Veita. Revijo ansamblov je povezoval Klobasekov Pepi.

Uvrstitve na hitrostnem gasilskem tekmovanju za prehodni pokal so si razdeli med moškimi ekipami PGD Zreče, PGD Vitanje in PGD Oplotnica; med ženskami so članice iz PGD Soc-ka premagale PGD Šempeter in PGD Oplotnica. Tradicionalna gasilska noč, ki je privabila veliko obiskovalcev, je seveda trajala pozno v noč.

Lea Sreš in Slavko Jezernik

Fotografije: M. Jambriško in arhiv PGD Nova Cerkev

Test hoje na dva kilometra

Ljudje smo do svojega zdravja mnogokrat brezbržni, zato je prav, da spoznate tiste, ki zanj skrbijo. V Novi Cerkvi so v turističnem društvu izvedli drugi test hoje na dva kilometra. Vsak udeleženec je dobil podatke o svoji telesni pripravljenosti.

Pot, ki smo jo izmerili že lani, nas je vodila po Polzah, vendar nismo hodili po polževo. Vsak posameznik je želel doseči dober rezultat in s tem dobiti potrditev o svojem zdravju. Na osnovi lani pridobljenih izkušenj na testu hoje smo povabili tudi letos Boltijeve torkove pohodnike, člane turističnega društva in krajanov Nove Cerkve. Strokovno delo so ob podpori Zdravstvene postaje Vojnik opravili Boštjan Štravs, Alenka Lončarovič, Jožica Žibret in Jožica Štravs. Testa se je udeležilo petintrideset krajanov. Naš gostitelj je bil Oton Samec, ki nam je odstopil prostor za predavanje, na katerem smo dobili veliko informacij o zdravem načinu življenja in številne napotke, kje grešimo in kako naj ravnamo, da bomo bolj zdravi. Vsak udeleženec je dobil kartonček, na katerem so bili zabeleženi podatki o vrednosti holesterola in tlaka. Sledila je hoja na dva kilometra, hitrost si je prilagodil vsak sam. Na cilju so nam zabeležili čas in vrednost kisika v krvi.

Rezultati testa hoje za posameznike so pokazali, da se je kondicija udeležencev v primerjavi z lanskimi podatki izboljšala. Očitno so se pokazali rezultati rednih torkovih pohodov in individualne hoje, kajti vedno več ljudi kolesari, hodi ali se sprehaja. Za gibanje leta niso ovira, potrebna sta volja in odločitev, da je treba storiti nekaj zase.

Lea Sreš

Zakaj vandalizem?

Radi imamo urejen dom in ponosni smo na urejenost okolja in vasi. Vsi, ki prostovoljno urejajo gredice v naši krajevni skupnosti, ki skrbijo za zdravo rast cvetlic in čistost gredic, so bili nad vandalizmom v Socki ogroženi.

Že vrsto let člani Turističnega društva Nova Cerkev skrbijo za urejenost gredic v Novi Cerkvi in Socki. Posamezniki, ki prostovoljno skrbijo za videz kraja, so bili kar zaskrbljeni ob novici, da je bila gredica v Socki uničena. Kaj vodi posameznika ali skupino, ki namerno uničuje? Tistih, ki so to storili, ne bomo

našli, zapis o tem dogodku pa naj sproži razgovore v družinah ali ustanovah, kaj je prav in kaj ne. Verjeli ali ne, gospod Vlado Koprivnik je gredico ponovno posadil in bilo mu je hudo zaradi ravnanja tistih, ki uničujejo.

Ker lepi zgledi vlečejo bolj kot kritike, naj pohvalim vse naše »vrtnarje in vrtnarice« iz Nove Cerkve. Za urejenost vaškega jedra skrbijo poleg Zvezdane Stolec še Krista Pekošak in Štefka Laubič, za vrtnice v križišču Agica Štokojnik, v Socki pa Mira in Jože Štokovnik, Helena Kuzman ter Ivanka in Vlado Koprivnik. Hvala vsem, tudi tistim, ki pomagajo le občasno.

Lea Sreš

Kmečke igre na Sladki Gori

Člani društva Dobra volja iz Pristave smo se 1. junija 2014 na povabilo društva Skriti biser s Sladke Gore udeležili šaljivih kmečkih iger in priigrali 3. mesto.

Igre so potekale v prijetnem vzdušju, saj se jih je udeležilo veliko članov našega društva, imeli pa smo tudi veliko navijačev iz domačih krajev. Organizatorji so poskrbeli za hrano in pijačo, dodatna razvedrila in tudi otroci so v lepem sončnem vremenu uživali v naravi. Med najbolj zabavnimi je bilo ugotavljanje teže

prašička v lesenem zaboju. Ker je težo ugotovila članica društva Marta Gorenjak, je bilo veselje toliko večje. Igre so nam ostale v lepem spominu in se jih bomo naslednje leto zagotovo zopet udeležili.

Ivanka Plešnik

Izlet društva Dobra volja

Društvo Dobra volja iz Pristave je organiziralo tretji izlet.

Štirinajstega junija 2014 smo ob 6.30 krenili proti Cerknici, ogledali smo si Križno jamo, po ogledu pa še Grad Snežnik, kjer smo se malo okrepčali in se pripravili za ogled Cerkniškega jezera. Okoli 13. ure smo prispeli do kmetije Levar, kjer nas je že

čakal gospodar z dvema konjičkoma in lepim vozom, gospodarinja je poskrbela za dobrodošlico z aperitivom in ocvirkovko, ki je bila še topla. Prva skupina se je odpeljala okoli jezera, drugi smo malo poklepetali in se odpočili. Minila je ena ura in že smo bili drugi na vozu in si ob pripovedovanju gospodarja ogledali okolico Cerkniškega jezera. Po prihodu druge skupine smo si ogledali še cerkev, nato smo imeli kosilo na kmetiji Levar. Ko se je že delal mrak, smo se rahlo utrujeni in polni novih vtisov vrnili domov in si obljubili, da bomo drugo leto spet odšli na podoben izlet.

Ivanka Plešnik

Za vsakega nekaj

V nedeljo, 24. avgusta, je Društvo Talon priredilo tradicionalni poletni kramarski sejem.

Hilda Goršek vedno rada pogosti.

Na stojnicah so tokrat ponujali rabljene izdelke, tako imenovano staro kramo. Obiskovalci so lahko kupovali različne izdelke, predvsem oblačila po en evro, pa igrače od enega do deset evrov, tiskalnike po dva evra, potem nakit in piškote po simboličnih cenah, manjkalo pa ni seveda stojnic z domačimi pridelki naših rednih branjevk. Pod mentorstvom gospoda Jožeta Žlause in gospe Vike so lahko risali risbe na papir ali voščilnice in na koncu je bilo kar veliko lepih izdelkov. Čez celotno prireditvev je obiskovalce zabaval ansambel *Klateži*, dišalo je po čevapčičih in tudi za žejne je bilo poskrbljeno. Člani in članice društva se priporočajo za obisk sejmov zopet v prihodnjem letu.

Dragica Mlinar
Foto: Jure Vovk

**Zasebna samoplačniška
zobna ambulanta**

Raid Wahibi

Celjska cesta 26 v Vojniku vam nudi:

- estetske storitve konzervative in protetike
- najsodobnejše tehnike zdravljenja z zobnim laserjem
- implantati
- zdravljenje zob in dlesni
- ekstrakcije zob
- čiščenje zobnih oblog z UZ čistilcem in peskanjem

**Delovni čas po dogovoru
na tel. št. 031 745 927.**

»CEMENTNINARSTVO«

Damjan KORPNIK s. p.
SOCKA 6, 3203 NOVA CERKEV
Telefon: GSM 041 714-114
www.cementninarstvo-korpnik.com

IZDELUJEMO:

betonske stebre, škarpnike, robnike, tlakovce, cvetlična korita, pohodne plošče, vrtno poti, fontane, vrtno umivalnike, betonske zidake, travne plošče, ...

ISAR GRADBENIŠTVO d.o.o.

- IZVAJAMO VSA DELA NA PODROČJU NIZKIH GRADENJ IN ZUNANJE UREDITVE
- IZGRADNJA VSE KOMUNALNE INFRASTRUKTURE
- VZDRŽEVANJE ULIC, MEST IN TRGOVIN
- SANACIJA PLAZOV
- AVTO - STROJNE USLUGE ...

ISAR d.o.o. PETELINŠKOVA 13, 3212 VOJNIK
DANILO BOJANOVIČ 041 643 139
IGOR IZLAKAR 041 643 433

Tradicionalno srečanje starejših krajanov

Krajevna skupnost Frankolovo in Župnijska Karitas Frankolovo vsako leto ob krajevnem prazniku organizirata srečanje za starejše krajanje KS Frankolovo.

Zdravica

Letošnjemu vabilu v gostišču Turist se je odzvalo 60 krajanov, starejših od 70 let. Pred tem je bila sveta maša v cerkvi sv. Jožefa na Frankolovem. Srečanje so s prijetnim kulturnim programom popestrili učenci OŠ Frankolovo in pevci Kvarteta Frankolovo. Pozdravne besede udeležencev sta namenila predsednik sveta KS Dušan Horvat in župan občine Vojnik Benedikt Podergajs – zaželela sta jim predvsem obilo zdravja, in sicer z željo, da jesen svojega življenja čim lepše preživijo v krogu svojih domačih.

Šopek najstarejši krajanki Štefaniji Šibanc iz Belega Potoka

Tradicionalno sta dobila šopka najstarejša udeleženca: letos sta ju prejela 89-letna Štefanija Šibanc iz Belega Potoka in 88-letni Danijel Ulipi iz Bezenškovega Bukovja. Srečanje so prisotni preživeli v sproščenem pogovoru in obujanju spominov ter v upanju, da se naslednje leto zopet srečajo.

Dušan Horvat
Foto: Jure Vovk

Utrinki iz Špesovega doma

Poletje je običajno čas dopustov, tudi v Špesovem domu se po navadi ob vročih popoldnevih raje zadržujemo nekje na hladnem, a vse to za letošnje poletje ne drži popolnoma.

Večkrat smo si pod kozolcem privoščili sladoled in tudi kakšna prireditev ni manjkala, seveda v drugačni obliki kot skozi leto. Vsaj dvakrat mesečno nas že celo leto obiskuje glasbenik Stanko Mikola s harmoniko – njegove obiske smo poimenovali kar »muzikoterapija«. Takrat se stanovalci zberemo v avli okoli njega in ubrano petje odmeva po domu. Vsakega njegovega obiska se neizmerno veselimo. V primeru, da ima Stanko druge obveznosti, vajeti v roke vzame kateri od hišnih harmonikarjev in tako terapija s harmoniko nikoli ne odpade.

Pred kratkim nas je obiskal Dušan Vengust (iz Društva za zaščito živali) s svojim pasjim prijateljem Benijem. Stanovalci so bili navdušeni, saj je Beni izjemno prijazen, pameten in poslušen terapevtski pes. Z Dušanom smo se dogovorili za vsaj mesečne obiske, saj druženje s psom pozitivno vpliva na počutje in razpoloženje stanovalcev.

Ob sobotah popoldne se naša telovadnica spremeni v kinodvorano. Kar navadili smo se že, da je to čas za filme, ki si jih s pomočjo projektorja ogledamo na platnu – po navadi si sta-

novalci za ogled izberemo star slovenski klasični film, čeprav smo nekatere že večkrat videli. Pa vendar se ob njih še vedno iskreno nasmejimo, ob spominu na stare čase se orosi tudi marsikatero oko. Popoldnevi s filmi se bodo nadaljevali tudi v prihodnje, saj nam bo ob njih v dolgih jesenskih in zimskih večerih čas hitreje minil.

Od septembra dalje pa bomo nadaljevali s prireditvami, na katerih se nam pridružijo različne kulturne skupine in posamezniki ter nam tako bogatijo četrtkove popoldneve.

Elči Gregorc

V Novem naselju žur do jutranjih ur

Pod geslom »V Novem naselju žur do jutranjih ur« smo organizatorji 31. maja 2014 pripravili medgeneracijsko srečanje in spoznavni večer vseh prebivalcev Novega naselja v Vojniku.

S spodbudnim vabilom smo jih osebno povabili na ta dogodek, saj je minilo kar 30 let od prvega spoznavnega srečanja takratnih prebivalcev naselja. V 30-ih letih se je marsikaj spremenilo, otroci so odrasli, nekateri so se odselili, drugi pa pripeljali nove sopotnike in otroke v naselje. Na to veliko prireditev so bili povabljeni prav vsi, ki so in so bili kakor koli povezani s prebivalci naselja.

Na dan prijave smo organizatorji videli, da gre za večji projekt, kot smo sprva pričakovali. Prijavilo se je 196 odraslih oseb in več kot 40 otrok, skupaj več kot 236 oseb. Organizatorji smo prepričani, da je na tako številno udeležbo vplivala predvsem želja po druženju, zabavi in spoznavanju sosedov oziroma znancev v naselju – in ne le majhen prispevek, ki je bil za vsakogar sprejemljiv. Veseli smo, da nas je vsem potihoma prinesel božjega blagoslova in miru v naša srca in domove. Vesel je bil, ko je na enem mestu videl toliko znanih in veselih obrazov. Povabili smo tudi župana Bena Podergajsa, a se srečanja žal ni mogel udeležiti.

Organizatorji smo si razdelili naloge in z dobro organizacijo pričarali nepozaben dan in večer, o katerem se je in se še bo dolgo govorilo. Poleg pestrega programa smo poskrbeli za prostor z večerno razsvetljavo, dovolj miz in klopi, okrašen oder, ozvočenje, sanitarije, igralni park za otroke in seveda za najboljšo kuhinjo na prostem z najboljšimi kuharji in peki v naselju. V zeleno-črni barvni kombinaciji oblečeno osebje, hostese in kuharji-peki so poskrbeli, da je po naselju dišalo po mesnih in ribjih dobrotah, prav tako ni manjkalo pečeni krompir, na voljo so bile še številne druge dobrote. Tudi za pijačo je bilo poskrbljeno, piva in vina ter brezalkoholnih pijač ni manjkalo, prav tako ne toplih kavnih in čokoladnih napitkov iz avtomata Cekuta, ti so se posebno prilegli otrokom ob hladnem večeru. Za najbolj strastne plesalce ni manjkalo izbrane glasbe (vse do

jutranjih ur), za kar se moramo zahvaliti tudi našemu sosеду Janku iz podjetja Cenex, d. o. o., Vojnik.

Na začetku animacijskega programa je otroke pozdravil čarodej Andrej. S svojim sponzorskim čaranjem je navdihnil tako njih kot tudi starše in stare starše. »Čarodej Andrej, hvala, da si pregnal dežne kaplje in osrečil otroke!« Otroci so s čarovnikom tako lepo sodelovali, da so vsi za nagrado prejeli spominsko zgoščenko Disneyjevih risank in filmov. Za čarodejem je na oder stopil ansambel *Original Pohorci*. Njihova poskočna glasba je dvignila in ogrela plesalce in gledalce. Za Pohorci so svoje pesmi podarile dobro znane (predvsem starejši generaciji) *ljudske pevke Taščice*. S svojim petjem so marsikaterega ponesle v rošno mladost, nam mlajšim pa pokazale, kako lepe znajo biti slovenske pesmi. Po tem nastopu je bil ravno pravnji čas, da smo na velikem platnu pokazali nekaj slik iz prvega srečanja iz leta 1984. Marsikdo izmed prisotnih se je na slikah prepoznal, čeprav 30 let mlajši, spomnili pa smo se tudi tistih, ki so nam obogatili življenje, a jih žal ni več med nami.

Po končani videoprojekciji smo vsem prisotnim razdelili spominsko darilo akademskega kiparja Dušana Zavška. Prav tako smo s cvetjem obdarili najstarejšega občana in najstarejšo občanko naselja, najmlajši občan, star komaj mesec dni, pa je poleg lepega šopka prejel še spominsko igraro. S cvetjem in pesmijo smo razveselili tudi slavljenko, ki je na ta dan praznovala svoj rojstni dan.

Malo pred polnočjo sem kot organizatorka programa in animacij želela presenetiti vse tiste posameznike, ki so se najbolj trudili in vložili v projekt srečanja ogromno svojega časa in energije. To mi je tudi uspelo z *dalmatinsko klapo Tramontana*. Podarjene dalmatinske pesmi so vse prisotne popeljale na morje v Dalmacijo in pri srcu nam je bilo zelo toplo, kljub temu da je bila noč za ta čas zelo hladna. Seveda pa je prireditev prava in popolna, če se najde za vsakogar nekaj, kar ga navdihuje

Lep pogled na obložene mize, ljudi in cerkev Device Marije

Požrtvovalni kuharji-peki so se trudili za specialitete z žara.

Labodje jezero po Vojniško – po mnenju prisotnih je bila to najboljša točka večera.

ali mu je všeč. Če vse do omenjene klape program za nekatere še ni bil dovolj navdušujoč in so želeli nekaj »klasičnega«, so jo tudi dobili. Na koncu animacijskega programa so poskočili in postavni plesalci odplesali enega najbolj znanih in najlepših baletov na svetu: *Labodje jezero* po Vojniško. Ob tem nastopu sem ostala brez besed, zato je najbolje, da si ga bralci kdaj pogledajo v živo. Potem bodo razumeli, zakaj je bila ta točka pika na i srečanja in zakaj so bili vsi prisotni solzni (seveda ne od žalosti).

Organizatorji se moramo za tako lepo, pestro in popolno prireditev zahvaliti vsem sponzorjem, ki jih ni bilo malo. Beseda *hvala* je skoraj premalo, da bi lahko izrazili svojo hvaležnost za vse podarjene nastope na manjši, a za nas tako veliki prireditvi. Vsi sponzorji so kmalu po prireditvi prejeli pisno zahvalo, a kljub temu se še enkrat zahvaljujemo: čarodeju Andreju, ansamblu Original Pohorci, klapi Tramontana, ljudskim pevkam Taščicam, Denisu – veselemu muzikantu, Janku za ozvočenje in predvajanje izbrane glasbe za vse generacije in seveda baletnikom Labodjega jezera po Vojniško.

Prav tako iskreno hvala: Ceneksu & Fivii, d. o. o., OŠ Vojnik, ETRI, d. o. o., GD Vojnik in GD Dobrna, Vigradu, d. o. o., Vulkanizatorstvu Franc Čakš, s. p., podjetju Avtomati Cekuta, Cvetličarni ROŽCA, Stylerju, d. o. o., podjetju Prevent & Deloza, d. o. o., Hotelu Evropa in Gostišču Koren, podjetju MIK okvirji, Vrtnarstvu Krašovec, THS Miro Jurak, s. p., za razsvetljavo in dvorišni prostor prireditve. Prav tako hvala šiviljama za kuharske predpasnike in kape ter vsem gospodinjam za dobrote. Najlepša hvala Karliju Leberju za cvetje in dekoracijo na vozovih in prav vsem, ki so kakor koli pomagali pri organizaciji.

Organizatorjem bo najbolj ostalo v spominu to, kako so se na istem prostoru skupaj veselile in družile kar štiri generacije. Vsi smo dihali skupaj z eno samo željo in mislijo, da se še kdaj srečamo: tako nasmejani, srečni, polni entuziazma in ciljev. Kljub času, v katerem živimo, smo za trenutek pozabili na težave. Slike druženja si lahko ogledate na naslednji povezavi: <https://www.dropbox.com/sh/6uawll8o92wtpztz/AADVdKJWY0zLW8cPx4ixdn3a#/>.

Marija Čakš

Foto: Žiga Blazinšek

40 let mašništva Jožeta Špesa

V nedeljo, 24. avgusta, na Jernejevo, smo Vojničani praznovali farni praznik. Tega praznika se vsako leto veselimo, saj prihajajo nazaj naši duhovniki, da se zahvalijo za svoje poslanstvo.

Somaševanje z domačim župnikom Antonom Pergerjem

Letošnjo slovesnost je povzdignilo praznovanje duhovnika Jožeta Špesa, doma iz Arclina, ki je praznoval 40 let duhovništva. Spomin na novo mašo je še vedno živ med sorodniki in farani, še posebej pa pri njem samem. Sedaj služi v Brestanici in je dekan dekanije Videm ob Savi. S svojimi izkušnjami in močno vero pričuje in z veseljem opravlja svoj poklic. Veseli in ponosni smo na domače duhovnike, ki delujejo po Sloveniji. Vsem želimo veliko zdravja in Božjega blagoslova.

Milena Jurgec

Svobodno belokranjsko ozemlje

Toni Gašperič

Jesen je v Beli krajini še posebej lepa. Bele breze in vinogradi se odenejo v številne barve, po vinskih hramih prične vreti mošt in marsikje je slišati petje, spremljano s tamburico. Belokranjci so prijazni in gostoljubni ljudje. Mimo zidanice vas ne bodo pustili iti, ne da bi vas povabili na kozarec rujnega. In belokranjska vina se res dobro: človeku pobožajo dušo in razsvetlijo srce. V Beli krajini je veliko več sonca, kot ga potrebuje človek, da pripotuje do groba.

Gorjanci pripovedujejo bajke in povesti, Kolpa pa nemo teče iz dežele Petra Klepca proti Sisku, kjer se zlije s Savo. Kdor še ni bil v teh krajih, ki jih je Tone Seliškar poimenoval za deželo zlatih src, je veliko zamudil. Hudomušnost Belokranjcev pa se kaže v nadaljevanju opisani popestreni turistični ponudbi: v carini na Gorjancih, vinojetah in potnih listih, izvirnem voznem dovoljenju. Preberite.

Že več kot leto dni je Bela krajina, deželica med Gorjanci in Kolpo, svobodno ozemlje. Za potepanje po njej morate imeti *pasoš*, potni list lepo po slovensko. Omislite si ga lahko v prvi belokranjski gostilni na sončni strani Gorjancev, v gostilni Petra Badovinca na Jugorju. Tam opravijo po predčasni napovedi vašega izleta tudi carinski pregled, da ne bi pretihotapili v deželico brez, janjcev in odojkov na ražnju ter metliške črnine

prepovedanih stvari, kot so: vino, ki ni pridelano v Beli krajini, zlobo, slabo voljo, skopost, neumnost političnih zamisli ter še česa podobnega. Poleg *pasoša* prejmete tudi *vinojeto*, s katero uveljavljate petdesetodstotni popust na vseh belokranjskih brezplačnih parkiriščih. Pasoš Svobodnega belokranjskega ozemlja, Unije vinorodnih pokrajin, vam zagotavlja ugodnosti pri številnih belokranjskih gostilničarjih, vinarjih, mojstrih domače obrti in tako naprej. Ob kosilu dobite zastonj kozarec metliške črnine, če kupite deset litrov vina, je enajsti zastonj, dišečo kavo pijete s popustom ... Seznam tistih, ki nudijo popuste, je priložen *pasošu*, objekt pa je označen s posebno nalepko. Splača pa se vam zbirati tudi žige, ki vam jih »popustniki« odtisnejo v dokument. Ko imate izpolnjene vse okvirčke v potnem listu, vas čaka lepa in bogata nagrada. Na primer: panoramski polet z balonom nad Belo krajino.

Svobodno belokranjsko ozemlje ima tudi svoj denar: bronasti, srebrni in zlati goldinar, v kratkem pa bo v gostilni Veselič v Podzemlju na voljo tudi vozniško dovoljenje. S predložitvijo dokaza, da so vam policisti zaradi prekrška odvzeli določeno število točk, vam bodo pri Veseliču povrnili odstotek plačane denarne kazni. Izvirno, ni kaj.

Dobrodošli v Beli krajini.

Toni Gašperič

Oratorij v Vojniku

V župniji Vojnik je od 11. do 15. avgusta 2014 potekal oratorij z naslovom *Na tvojo besedo*. Oratorija se je udeležilo 72 otrok, vodilo ga je 18 delavnih animatorjev pod vodstvom gospoda župnika Antona Pergerja in animatorke Lucije Krašovec.

Oratorij v Vojniku

Na letošnjem oratoriju so otroci spoznavali življenje apostola Petra in se trudili hoditi za njim. Vsak dan so imeli sv. mašo, odrsko igro, kateheze, delavnice in igre, obiskal jih je tudi skriti gost – Marjan Bunič z Radia Ognjišče. Namen oratorija je, da s pomočjo različnih dejavnosti (kot so delavnice, kateheze, družabne igre itn.) vzgaja otroke v zdravem duhu in telesu. Otrokom skuša dati določene vrednote in načela za pomoč na poti skozi življenje. Oratorij je namenjen tudi aktivnemu preživljanju prostega časa in varstvu otrok.

Lucija Krašovec

»Družinsko srečanje štoklj«

V nedeljo, 17. avgusta 2014, so se v Zadobrovi srečale štoklje bližnje in daljne okolice.

Štoklje

V nedeljskem dopoldnevu je marsikoga presenetil pogled na štoklje, ki so imele svoje »družinsko srečanje« v Zadobrovi. Bilo jih je okoli 40. Vsak mimoidoči je malo drugače preštel, a bilo je lepo videti takšno množico dolgonogih lepotic, saj smo ponavadi veseli že, ko vidimo dve. Ali bo to srečanje vplivalo na večje število dojenčkov v bližnji prihodnosti, bomo še videli.

Milena Jurgec

Romanje vojniških župljanov v Italijo

Od srede, 25. 6., do sobote, 28. 6. 2014, je potekalo romanje 48 Vojničanov po čudovitih italijanskih mestih in pokrajinah.

Pod duhovnim vodstvom domačega župnika Antona Pergerja in župnika sosednje župnije Alojzija Kostanjška ter kakovostnim turističnim vodstvom Slavice Arih se je popotovanje začelo v zgodnjih jutranjih urah. Čudovita pokrajina, polna žitnih polj in cvetočih sončnic, se je sicer prvi dan kopala v dežju, nato pa je pokazala svoj sončni obraz. Bologna, Piza, Cinque Terre ob Ligurskem morju, Siena in Firenze so s svojimi mogočnimi zgradbami, predvsem pa cerkvami, naredile močan vtis na vse romarje. Vsak dan so opravili sveto mašo v drugem mestu in v vsaki cerkvi posebej doživeli Italijo in njene svetnike, predvsem pa počastili Stvarnika in se mu zahvaljevali za zemeljske lepote in lepote življenja. Druženje ob molitvi in petju lepih slovenskih cerkvenih ter ljudskih pesmi je bilo čudovito.

Milena Jurgec

Foto: Edi Fidler

Praznovanje v Vojniku

V nedeljo, 6. julija, je bilo v Vojniku spet slovesno, saj je domači župnik Anton Perger prav na ta dan praznoval 45-letnico svoje nove svete maše, obenem pa 70. življenjski jubilej.

Anton Perger

Pri sveti maši so sodelovali ministranti in duhovnika dr. Bogdan Kolar, ki je bil tudi slovesni pridigar, in Matej Jakopič.

Na slovesni sveti maši sta se mu pridružila domačina: dr. Bogdan Kolar (voščil mu je v imenu vseh vojniških in dekanjskih duhovnikov in mu zaželel še veliko zdravja ter božjega blagoslova pri delu) in vojaški duhovnik Matej Jakopič.

Slovesnost so s petjem povzdignili pevci Cerkevnege mešanega pevskega zbora župnije Vojnik in Mešanega pevskega zbora Forte. Pri sveti maši so sodelovali župnikovi sorodniki, brat in sestra z družinami. Sestra in brat sta prinesla kruh in vino. Ob zaključku so sledile čestitke. Najprej so mu voščili sorodniki, in sicer nečaki, ti so mu tudi lepo zapeli, saj prihajajo iz glasbene družine. Župan Benedikt Podergajs in predsednica KS Vojnik Lidija Eler Jazbinšek sta poudarila, da je sodelovanje v Vojniku kakovostno tudi zaradi dobrega duhovnika. V voščilo mu je zapel Moški pevski zbor. G. Perger je bil prepričan, da je s tem konec voščil, zato se je zahvalil, a sledilo je voščilo Milene Jurgec in Darinke Preložnik v imenu vseh skupin, ki delujejo v župniji Vojnik. V voščilu se je pridružila z lepo pesmijo Vokalna skupina In spiritu. V imenu faranov sta

voščila Urška Mužer in Mirko Krašovec, čudovito pa je zazvenela pesem iz grl Mešanega pevskega zbora Forte pod vodstvom Tomaža Marčiča. Zadnje je bilo voščilo Anice Lipičnik v imenu pevec Cerkevnege pevskega zbora Vojnik, istočasno je bila to tudi zahvala za vodenje zbora v preteklih letih, ko so ostali brez zborovodje, obenem pa je sedanji zborovodja in organist Tomaž Marčič uspešno dokončal študij ob njegovi spodbudi. Pesem sužnjev, ki so jo zapeli, je prinesla veliko lepih spominov.

Po sveti maši so zaigrali nečaki še nekaj pesmi župljanom, ti so se povsili v srečanju ob cerkvi, sorodniki in duhovniki pa so nadaljevali srečanje v prijetnem druženju na kosilu. Vsi smo si bili enotni, da želimo jubilarantu še veliko božjega blagoslova, zdravja in uspeha pri vodenju župnije, Bogu pa smo neizmerno hvaležni, da nam je pred 41 leti poslal tako dobrega dušnega pastirja.

Milena Jurgec
Foto: Edi Fidler

**ELEKTRO
KOVACIČ**

• ELEKTROINSTALACIJE
• STRELOVODI
• MERITVE

041 664 133

Kašova ul. 2, 3212 Vojnik

www.elektro-kovacic.si

**KEMI METKA LAH
DOBOVIŠEK S.P.**

Frankolovo 2
3213 Frankolovo
gsm: 041 602 387
metka.lah@siol.net

Svetovanja na področjih

- LEGALIZACIJE OBJEKTOV IN GRADBENA DOVOLJENJA
- KEMIKAJI IN PREVOZOV KEMIKAJI - ADR
- VARSTVA PRI DELU

Strelski memorial bratov Dobrotinškov

Strelsko društvo bratov Dobrotinškov prireja prvi memorial.

Dobrotinškovi

*Močni, zrasli kakor jelke,
so živeli bratje štirje
s sestrami, materjo edini
v domu srečno in brezskrbno.*

*Pa je stegnil svojo roko
sovrag po naši zemlji mili,
zaječala je v bolesi silni,
klicala na pomoč sinove.*

*Junaki so takoj se ji odzvali,
naši fantje so postali aktivisti,
organizatorji svobodne misli,
odpora verigo močno so kovali.*

*V zapore jih je pahnilo izdajstvo,
junaške muke vse so pretrpeli,
za slovo so pesem še zapeli –
in Tine, Lojze, Nejče so padli za svobodo.*

To je del pesmi, ki jo je napisala učiteljica Marija Ahtik v spomin bratom Dobrotinšek.

Strelska družina (SD) v Vojniku je bila ustanovljena že leta 1932. Častnik *Jutro* je 1. oktobra 1932 objavil, da je bila 25. septembra 1932 otvoritev strelišča v Runtolah pri Vojniku. Toda ta strelska družina je imela preveč vojaški značaj, med strelci pa ni prevladovala napredna misel, ki bi bila lahko orožje za upor proti sovražniku, zato ni pritegnila večjega zanimanja.

Prav zaradi tega je učitelj Julijan Šinigoj s skupino naprednih Vojničanov delal na ustanovitvi nove strelske družine. Njegovi sodelavci so bili uradniki, delavci in kmetje; znal je združiti vse sloje ljudi, saj mu je bilo glavno vodilo zavednost. In tako so leta 1935 ustanovili SD. Na ustanovnem občnem zboru 5. julija 1935 so poleg Julijana Šinigoja (predsednika), Ivana Gorečana (tajnika in blagajnika) ter Franca Trstenjaka (orožarja) bili prisotni tudi drugi člani, med njimi tudi dva brata Dobrotinšek, in sicer Tine in Lojze. Pozneje sta se pridružila tudi Jernej innajmlajši Jurček.

Ob začetku vojne se je začelo preganjanje članov SD: predsednika Šinigoja so izselili v Srbijo, s pomočjo izdajalcev so Nemci pridobili podatke o SD in tako zaprli v Stari pisker Lojzeka, Jerneja in Tineta – leta 1942 so jih skupaj s 70 talci ustrelili prav zaradi grožnje za sovražnika. Jurček, najmlajši izmed bratov, je padel 2. maja 1945 pri Ljutomeru.

Po vojni je SD Vojnik ponovno delovala, a je zaradi administrativnih ovir ponovno registrirana šele leta 1954 (prošnja je ostala v predalu takratnega referenta okrajnega strelskega odbora).

Na ustanovnem zboru so se člani odločili, da SD poimenujejo

Najmlajši Jurček

Bratje Dobrotinšek,
Tine, Lojze in Nejče

po bratih Dobrotinšek in tako letos mineva 60 let od tega poimenovanja.

Naj povzamem besede, izrečene iz ust takratnega predsednika Ivana Samca na zboru 11. februarja 1951 o pomenu strelske družine, saj držijo še danes:

»Zato, ko mi danes organiziramo strelske družine, dokazujemo, da bomo naše puške in strelske sposobnosti vedno postavili v službo obrambe naše domovine in miru na svetu. Naj skozi celo našo organizacijo in ves narod prodre misel, da s krepitvijo in širjenjem strelstva krepimo obrambno moč naše domovine.«

Prav v spomin na poimenovanje in delovanje bratov Dobrotinškov in žrtvovanje njihovih življenj med drugo svetovno vojno je bil 6. septembra 2014 Memorial bratov Dobrotinškov.

Franč Lebič, predsednik SD bratov Dobrotinškov Vojnik

Na kosilo vas vabi Gašper

Na utrip kraja in občine vplivajo tudi gostinska ponudba, urejena gostilna in prijazen sprejem gostov. Vrata je odprla gostilna Pri Gašperju v Ivenci pri Vojniku, ki ima novega najemnika, Gašperja Vašla. Njihova ponudba je klasična, obiskanost pa bo pokazala kakovost kuhinje, ki je srce vsake gostilne.

Postrežba je prijazna, gostilna je urejena

Novi najemnik znane gostilne v Ivenci je Gašper Vašl s Polzele. Končal je srednjo gostinsko šolo in se kot kuhar zaposlil na Golteh, kjer je delal štiri leta. Pridobil si je osnovne kuharske izkušnje in se ob pomoči staršev in bratov odločil za samostojno podjetniško pot. Dejansko je gostilna družinsko podjetje, ki oskrbuje kuhinjo z domače kmetije, kjer pridelujejo in prede-lujejo suhe mesne izdelke.

V gostilni Pri Gašperju lahko naročite malico ali kosilo, jedi po naročilu in prave domače pice. Pri malicah lahko izbirate enolončnice, ki se tedensko ponavljajo, in dva dnevno pripravljena menija. Cene so ugodne, saj je cena malice med 3,80 evra in 4,00 evri. Gašper je ponosen na domače pice s suhomesnatimi domačimi izdelki, ki so – kot pravi – takšne, da se ne vidi skozi-je. Gostilna je odprta vsak dan med 7. in 22. uro, ob nedeljah pa do 20. ure, ko vas vabijo predvsem na nedeljsko kosilo. Gašper sprejema tudi zaključene družbe, prostor si lahko rezervirate na telefonski številki 059 90 07 59. Vabijo vas, da obiščete gos-tilno Pri Gašperju in preizkusite njihovo kuhinjo!

Lea Sreš

Biserna poroka Pavle in Ivana Kolarja

Čas, naš neusmiljeni spremljevalec, ki nam kroji vsakdan, je bil do zakoncev Pavle in Ivana Kolarja prijazen, saj sta praznovala biserno obletnico poroke. Leta življenja prinesejo vse mogoče, vendar ni recepta, kako brez večjih pretresov preživeti v zakonu celih šestdeset let. Vsekakor pa oba slavljenca dajeta nasvet: »Potrpljenje je božja mast!«

Živimo v času, ko zaradi vseh mogočih in nemogočih stvari živimo hitro, prehitro. Prav je, da predstavimo Pavlo in Ivana Kolarja iz Razdelja 19 pri Novi Cerкви, ki živita v drugačnem tempu in vztrajata v zakonu že šestdeset let. Tako kot vsako

leto je tudi letos gospod Alojz Vicman v mesecu juniju povabil zakonske pare, ki praznujejo svoje obletnice poroke. Dogodka se je udeležilo okoli štirideset parov. Med slavljenci sta Kolarje-va praznovala biserno poroko.

Poročila sta se pred šestdesetimi leti, 10. maja, oba še zelo mla-da in polna načrtov za prihodnost. Hrašnova kmetija, ki ob-sega okoli devet hektarjev zemlje in gozda, je dobila mladega gospodarja. Bila sta napredna gospodarja, saj sta gojila hmelj, imela svojo sušilnico in gojila bike. Ivan se rad spominja časov, ko je bilo na kmetiji živahno, ko sta bila mlada in polna moči. Danes obdelujeta travnike in imata v hlevu tri glave živine. Kl-jub letom vztrajata – tudi ob pomoči sina Silva in hčere Danice z družinama. V življenju si nista mogla veliko privoščiti. V vseh letih sta bila dva dni na morju, toliko, da sta ga videla. Danes nimata želje, da bi zapuščala kmetijo in dom, čeprav otrokoma uspe, da ju občasno odpeljeta na izlet.

Oba menita, da so vsa ta leta minila hitro in brez večjih težav. Njuna osnovna skrb je bila kmetija in tako je ostalo do danes. Nostalgичno povesta, da danes težko dobita delavce za pomoč pri delu na kmetiji, čeprav pomagajo otroci in sosedje. Njuno življenje je skromno, saj živita od tega, kar pridelata, in kmečkih pokojnin, ki so skromne. Velik delež pokojnine je treba name-niti za plačilo položnic. Kljub visokim letom prav nič ne tarnata. Tako kot sta preživela vse življenje, živita tudi danes, delo na kmetiji zahteva red. Na vprašanje, kakšen nasvet za dolgo zakonsko življenje bi dala bralcem, sta skoraj enoglasno pove-dala: »V življenju je treba potrpeti, uživati domačo hrano in biti zmeren pri pijači. Predvsem pa ne gledati na malenkosti.«

Ob obletnici poroke so pripravili zanju presenečenje, saj so jima zaigrali Mladi gasilci in zapeli Arclinski fantje. Slavja se je udeležilo veliko sorodnikov in sosedov, ki so jima zaželeli zdravja tudi v prihodnje. Prepričana sem, da njuni nasveti za preživetje zakona držijo, njune izkušnje pa so nasvet, kaj je v življenju pomembno. Čestitke obema.

Lea Sreš

Zlata poroka Ivana in Marije Kračun

Bilo je 25. junija leta 1964, ko sta Marija in Ivan Kračun prvič stopila pred oltar in si obljubila večno zvestobo v cerkvi sv. Jerneja v Vojniku. Jubilanta sta si s skupnimi močmi zgradila dom v prelepi mirni vasici Bezovica.

V zakonu so se jima rodili trije otroci, ponosna pa sta tudi na svojih osem vnukov. Vsi zbrani na zlati poroki so se jima srč-

no zahvalili za njun trud in brezpogojno ljubezen, ki sta jim jo ves čas dajala. Med izjemnimi lastnostmi so vsekakor delavnost, vztrajnost, dobrotljivost, srčnost in ljubeznivost. V prihodnje si želita le zdravlja, božjega blagoslova in lepih skupnih trenutkov. Po cerkveni slovesnosti, ta se je zgodila 26. junija v Vojniku, sta se skupaj s sorodniki in sosedi v sproščenem okolju povesele in tako proslavila svoj pomembni jubilej.

Aneja Šlaus

Srečanje medgeneracijskih društev na Mostecu

Člani Medgeneracijskega društva za kakovostno starost, ki deluje pri nas, so se v četrtek, 20. junija 2014, odpravili na srečanje društev; ta so vključena v zvezo, ki deluje pod okriljem Inštituta Antona Trstenjaka. Srečanja so se udeležili člani društev za samopomoč starejših iz različnih krajev Slovenije.

Iz Špesovega doma je na srečanje odšlo petnajst varovancev in osem spremljevalcev. V idiličnem okolju Mosteca so preživeli nepozabno popoldne ob plesu, glasbi in dobri hrani. Na prireditvi, ki je potekala v okviru srečanja, se je vsako društvo predstavilo s kratkim kulturnim programom in nekaj besedami o svojem delovanju. Podeljene so bile tudi diplome za opravljeni tečaj *Preprečevanje padcev v starosti*, iz našega doma sta ju prejeli Karmen Meštrov in Vesna Arnčnik.

Še en tak tečaj bo organiziran v Špesovem domu starejših v jesenskem času. Vse vabimo (tudi zunanje zainteresirane), da se zanimivega in koristnega tečaja udeležite. Informacije dobite na že znanem naslovu, prav tako že sprejemamo prijave. Prijazno vabljeni!

Elči Gregorc

Prijatelji, res smo pravi prijatelji

Tak občutek sem imela danes, ko sem se prijetno utrujena in polna lepih vtisov vračala proti domu.

Vsako leto organiziramo srečanje težje pomičnih članov in tako je bilo tudi letos. Zbrali smo se v prijetnem celjskem gostišču z namenom, da se družimo, poklepeta in razvedrilo, se poveselimo in izmenjamo izkušnje.

Nekatere člane so na druženje pripeljali svojci, druge spremljevalci in taksisti, ostali pa so se pripeljali z organiziranim prevozom – avtobusom. Veseli smo bili drug drugega. Z nekaterimi se dolgo nismo videli, zato je bilo srečanje še bolj razveseljivo in prisrčno.

Po dvorani se je razlegal klepet, spominjal je na nerazumljivo glasbo. Veliko članov je povedalo, da jim druženje v taki obliki veliko pomeni. Niso pozabljeni, niso zavrženi in prepuščeni sami sebi. Tu je priložnost, da se pogovorijo s poverjeniki in poudarijo težave, ki jih skušamo kasneje skupaj rešiti. Po okusnem kosilu smo nazdravili z željo, da se naše vezi tkejo v neskončno blago, v preprogo, po kateri bomo hodili skupaj in drug drugemu po svojih močeh pomagali, si prisluhnili in se družili.

Zelo veseli smo bili starih znancev: Vikija Ašiča in Andreja Brumca. Zapela in zaigrala sta nam napitnice. Nekateri so zapeli, drugi zaplesali in se veselili. Ponosna in vesela sem bila plesa našega starejšega člana, ki ob melodiji *Golice* kljub bolezni nikoli ne počiva.

Hvala vsem, ki ste zaslužni, da smo preživeli še en nepozaben, prijeten dan, ki nam je narisal nasmeh na obraze, srca pa napolnil s soncem – to bo svetilo do naslednjega srečanja. V teh težkih časih, ko se zlasti bolnemu človeku zdi, da je sam, je prijetno srečanje pot k osebni sreči in potrjevanju, da je svet tudi lep in prijazen. S pesmijo si dvigujemo moralo in samozavest, da nismo sami.

Dragica Mirnik A., predsednica MDDI Celje

simbío
V simbiozi z okoljem

Planinski kotiček

Izredna priljubljenost planinstva in gornišstva ne preseneča. Vemo, da imamo Slovenci eno najlepših gorskih pokrajin v Evropi, kamor zahajamo v vseh letnih časih, različnih razpoloženjih in z različnimi cilji. Nekdo želi mir in tišino, drugi izziv vzpona, tretji boj s strmino ali samim s seboj. Z leti postanemo zahtevnejši, previdnejši in odgovornejši. Odgovornejši do sebe, rastlinja in živali. Cvetlice rastejo najlepše prav tam, kjer so, živali ljubijo svoj mir. In mi? Poskušajmo postati delček tega prekrasnega sožitja, delček tega svojevrsnega reda!

Prepoznavte stare stezice, zarašča jih trava, markacije bledijo, gradijo ceste ... Vse se počasi spreminja. Pa vendar v naravi teče življenje dalje.

In kje smo v zadnjih mesecih planinci prepoznavali spremembe in občudovali lepoto teh kotičkov narave?

Bili smo: v soteski Čepa, po Jelovici, na Dobrči, Soriški planini in Vrbanovih špicah.

Z novimi in lepimi dožitji smo se obogatili na tradicionalnem pohodu z drameljskimi planinci. Vreme nas je nagradilo in pospremlilo s toplimi žarki iz Vojnika do cerkve sv. Uršule nad Dramljami.

V Koči pri Tomažu so prenočili tudi pohodniki Jakobove poti. Nepozabno doživetje pa ostaja izlet v Avstrijo – Salzkammergut. Ogledali smo si rudnik soli Hallstatt, ledeno jamo Dachstein, bili na vzpenjači Schafbergbahn, se z ladjo vozili po jezeru Wolfgang, občudovali Bad Goisen, Bad Ischl, St. Gilgen in

Strobl. Na spiralni razgledni ploščadi v obliki pet prstov (5-Finger) smo uživali v razgledu.

Planinsko dejavnost popestrimo z druženji na Koči pri Tomažu, z obiski mladih planincev iz Celja in Velenja, pohodniki iz Zadobrove in drugimi sosednjimi društvi.

Mladinski odsek načrtuje pohod na Dolkovo špico, v septembru sta v programu Dinara in Visoki Lanež, v oktobru Velika Baba v Kamniško-Savinjskih Alpah in Vošča ter kostanjev pohod s piknikom.

Pridružite se tudi našim mesečnikom in nedeljskim srečanjem na Koči pri Tomažu.

Vabljeni z nami!

Zvonka Grum

Foto: Rajko Sentočnik, Julko Špes

Trideseto planinsko srečanje delovnih invalidov na Kopah

»Sonce se nikomur ne izogne. Tudi tebi ne pusti ležati, če se sam ne skriješ v senco. Prisluhni slavčku pod nebom, kako poje. Zakaj? Ker mu ni treba plačati najemnine! Pogledj v nebo in zapoj, kajti sonce sije zastonj tudi zate.«
Phil Bosmans

In sonce je danes sijalo za vse, ki smo se odpravili na slovensko srečanje delovnih invalidov na Kope.

Polni pričakovanj smo se člani MDDI Celje z dvema avtobusoma iz Štor proti Celju in Vojniku odpravili na Kope. Imeli smo prav poseben razlog. Obetal se nam je prijeten dan, saj smo vedeli, da bo na Kopah praznik. Že 30 let je prva sobota v avgustu dan, ko se na Kopah srečamo delovni invalidi iz cele Slovenije. Srečanje pripravljajo člani DI Slovenj Gradec. Na začetku nas je pozdravila njihova predsednica Stanka Tamše, ki je poskrbela za odlično organizacijo. Opozorila je na pomen druženja in tkanja prijateljskih vezi. Invalidi moramo opozoriti nase, saj smo kar prevečkrat prezrti in potisnjeni na rob družbe. Čas, v katerem živimo, za nikogar ni prijazen, zato je prav, da pozabimo na vsakdanje skrbi in tegobe ter se poveseimo, družimo in drug drugega razveselimo z lepimi trenutki; trenutki, ki se jih spomnimo takrat, ko nam je težko. Opozoriti moramo nase, da

smo in da smo tukaj enaki, vredni člani družbe. Pozdravili so nas še Franc Šilak, župan občine Mislinja, Andrej Čas, župan MO SG, Drago Novak, predsednik ZDIS in Kornelija Marzel.

Po podelitvi priznanj društvom so na oder povabili najstarejše udeležence vsakega društva. V dar in spomin so prejeli lepe ročno izdelane spominke. Po sveti maši smo se razvedrili še s športnimi igrami, ob zvokih ansambla pa smo zapeli in zaplesali. Veliko članov se je sprehodilo po lepi naravi. Nabrali so borovnice in zelišča.

Čas je res prehitro minil in že smo se morali posloviti z obljubo »nasvidenje ob letu«.

Hvala, draga prijateljica Stanka s sodelavci, za brežhibno organizacijo vseslovenskega druženja. Stkali smo nove niti prijateljstva in naša srca so spet napolnjena s soncem, ki nas bo še dolgo spominjalo na ta prijetni dan.

Dragica Mirnik Amon

"Ko se boriš za obstanek, začneš spoštovati življenje!"

Marko Mavhar s soplezalcem v Himalaji preplezal prvenstveno smer

Na enomesečni štiričlanski odpravi v Himalaji je Marko Mavhar iz Nove Cerkve doživel pomen spoštovanja do himalajskih vrhov oz. t. i. raja za alpiniste. »Skoraj vsak alpinist sanja o Himalaji in upa, da se mu sanje uresničijo. Tokrat sem postal ta srečnež, ki je zrl v ostre grebene himalajskih gora in okušal njih mogočnost,« je iskreno spregovoril o svojih občutenjih. V pogorju Karakorum v Pakistanu je Marko letos poleti s soplezalcem Klemnom Žumrom v dveh dneh preplezal 1700-metrsko steno in osvojil 5200 metrov visoki himalajski vrh. S preplezanjem prvenstvene smeri sta alpinista dosegla izjemen osebni in alpinistični dosežek. Ime smeri, ki velja v skalnem plezanju za zelo zahtevno, za zdaj še ni znano.

»Občutek stati na vrhu, ko so za tabo vsi težki trenutki in mrzle noči v steni, ti odpre novo dimenzijo doživetja sveta, kajti takrat spoznaš, kaj je človek sposoben preživeti in kako malo je potrebno, da je srečen. Ko se boriš za obstanek, začneš spoštovati življenje. Vedno mora biti neka naša vrednota ogrožena, da jo lahko potem cenimo, saj se takrat zavedamo, kaj imamo. Šele zdaj se zavedam, kako lep in prijazen je naš domači kraj. Konec koncev pa je doma najlepše,« je mladi alpinist strnil sveže vtise.

Marku, ki je letos postal tudi član Slovenske mladinske alpinistične reprezentance – SMAR (člani so mladi slovenski perspektivni alpinisti, ki so s svojimi vzponi v preteklosti že opozorili nase, so alpinistično aktivni v vseh zvrsteh alpinizma in plezajo na določenem nivoju), so med odpravo delali družbo še trije alpinisti, med njimi tudi Nejc Marčič, v letu 2012 prejemnik zlatega cepina, najvišjega priznanja za alpinistične dosežke na svetu. V alpinističnem svetu se je zlatega cepina prijel vzdevek alpinistični oskar.

Tjaša Podergajs

Foto: osebni arhiv Marka Mavharja

Marko Mavhar je s soplezalcem Klemnom Žumrom v Himalaji preplezal prvenstveno smer.

Dogaja se ... KOŠARKA

Meseca septembra bo marsikoga pred televizijske zaslone pritegnila ena najatraktivnejših moštvenih iger na svetu – košarka. Tudi v Vojniku ne gre brez nje ...

Klatovy – junaki

Slovenska košarkarska reprezentanca ima od lanskega evropskega prvenstva v Sloveniji poseben avtobus, na katerem na veliko piše *Junaki*. Malo nižji po višini, a po srcu *junaki* so košarkarji in košarkarice iz Košarkarskega kluba Vojnik. Z avtobusom slovenske reprezentance so se prvič v zgodovini kluba podali na velik mednarodni košarkarski turnir v mesto Klatovy na Češkem. Močnega turnirja so se na povabilo organizatorja udeležile tri selekcije kluba v kategoriji fantov U15 in U13 ter deklet U15 (40 igralcev in igralcev). Vse tri ekipe so uspešno zastopale barve kluba, občine Vojnik in Slovenije. Vsaka izmed ekip je na parketu pustila pečat. Na tekmovanju so igrale močne klubske zasedbe iz Litve, Nemčije, Slovaške in Češke. Kot edini predstavniki tako imenovane jugoslovanske šole košarke so prejeli veliko pohval

in priznanj za delo. Za mlade je bila to bogata življenjska izkušnja in priložnost, da spoznajo različne kulture in običaje, navežejo nova poznanstva ter hkrati vidijo, da je košarka šport brez meja. Na začetku poletnih počitnic pa je KK Vojnik že šesto leto zapored organiziral enotedenski košarkarski kamp v Savudriji. Tudi to leto so imeli mladi na kampu priložnost, da izpopolnijo svoje košarkarske veščine na igrišču in ob njem. Urnik tabora je vedno pester: resno delo se prepleta s kopanjem v morju, dejavnostmi pod borovimi krošnjami in večernimi zabavami ali sprehodi. Jutranji tek pred zajtrkom ob obali in plavanje po popoldanski malici prav tako dodata svoje nepozabnim spominom.

Mateja Oprčkal

Poletne počitnice s tenisom

Otroci, preživite poletne počitnice športno. Tudi v letošnji sezoni bodo tečaji tenisa za otroke potekali v mesecu avgustu. Razpisani so trije termini:

1. termin: od ponedeljka, 4. 8. 2014, do petka, 8. 8. 2014, med 8. in 10. uro;
2. termin: od ponedeljka, 18. 8. 2014, do petka, 22. 8. 2014, med 8. in 10. uro;
3. termin: od ponedeljka, 25. 8. 2014, do petka, 29. 8. 2014, med 8. in 10. uro.

V enem terminu lahko tečaj obiskuje 12 otrok (minimalna udeležba je 6 tečajnikov). Prednost pri rezervaciji imajo otroci iz domačega kraja. Prispevek za 10-urni tečaj znaša 30 EUR. Prijave zbiramo na elektronski naslov: tenisklub.vojnik@gmail.com

do 25. 7. 2014. V prijavi navedite: **ime in priimek tečajnika, starost tečajnika, zeleni termin in kontakt staršev**. Na naveden kontakt vas bomo v tednu od 28. 7. 2014 do 1. 8. 2014 obvestili o izvajanju tečaja.

Pošiljamo vam lep teniški pozdrav. Teniški klub Vojnik

Košarkarski klub Vojnik

Razpored domačih tekem mlajših kategorij – jesenski del

U19

VOJNIK : NAZARJE INPUT – nedelja, 5. oktober, ob 17.00

VOJNIK : LUXURIS CELJE – nedelja, 19. oktober, ob 17.00

VOJNIK : NAZARJE INPUT – nedelja, 5. oktober, ob 17.00

U17

VOJNIK : LJUTOMER – sobota, 20. september, ob 11.00

VOJNIK : KŠ SANI BISTRICA – sobota, 27. september, ob 11.00

VOJNIK : AKK BRANIK – sobota, 25. oktober, ob 11.00

U15

VOJNIK : KONJICE - ZREČE – nedelja, 21. september, ob 9.00

VOJNIK : RUŠE – nedelja, 28. september, ob 10.00

U13

4. turnir v soboto, 8. novembra

VOJNIK : GROSUPLJE ob 9.30

GROSUPLJE : STRAŽIŠČE KRANJ ob 10.45

VOJNIK : STRAŽIŠČE KRANJ ob 12.00

U15 (dekleta)

VOJNIK : KONJICE – nedelja, 21. september, ob 11.00

VOJNIK : PANTER ILIRIJA – nedelja, 5. oktober, ob 10.00

VOJNIK : FELIX ZASAVJE – nedelja, 19. oktober

Marjan Oprčkal

KOŠARKARSKAŠOLA

KOŠARKARSKI KLUB VOJNIK

Dragi otroci in spoštovani starši!

V košarkarski šoli so otroci razporejeni v vadbene skupine po starosti in znanju. Pri začetnih skupinah je poudarek na **igrivi košarki**, ki z načinom in pravili vadbe sodeluje **jr. NBA ligo**. Košarkarska šola bo potekala za otroke, **ki obiskujejo:**

OŠ VOJNIK s pričetkom **18. 9. 2014**
PON. in ČET.: 16⁰⁰ - 17³⁰

POŠ NOVA CERKEV s pričetkom 17. 9. 2014
SRE.: 15⁴⁵ - 17⁰⁰

OŠ FRANKOLOVO s pričetkom **8. 9. 2014**
PON. in SRE.: 14²⁰ - 15⁵⁰

OŠ LJUBEČNA s pričetkom 9. 9. 2014
TOR. in PET.: 15³⁰ - 17⁰⁰

OŠ DOBRNA s pričetkom **8. 9. 2014**
PON.: 15¹⁵ - 16¹⁵ 6. - 9.r.
17¹⁵ - 18³⁰ 1. - 5.r.

SRE.: 16¹⁵ - 17³⁰ 1. - 5.r.
OŠ VITANJE s pričetkom 11. 9. 2014
ČET.: 13⁴⁰ - 14²⁵

Uvodni sestanek za vse nove igralce oz. igralke bo **v torek, 16. septembra ob 18⁰⁰ uri v novi telovadnici Vojnik!** Enkrat mesečno se bodo odigrale tudi prijateljske tekme in košarkarski poligoni med temi šolami. Otroci, ki si želijo več se lahko vključijo tudi v klubske treninge, ki bodo v popoldanskem času in imajo enkrat tedensko tekmo med vikendom **pod okriljem KZS** (Košarkarska zveza Slovenije).

Košarkarski klub Vojnik je vključen preko KZS v tekmovanje v katerem se merijo klubi med sabo. Poudarek je na sodelovanju mlajših otrok U11, U13 in U15! Otroci se lahko pomerijo v košarki tudi v okviru šolskih tekmovanj. Sem štejemo košarkarski **Superšolar** (tekmovanje med šolami) in **ŠKL-ju** (prijavljene šole). Ko osnovno šolo končajo lahko nadaljujejo svoje treninge v Vojniku v kategoriji kadetov (U17), mladincev (U19) in članov.

Vabljeni!

PRIJAVNICA za KOŠARKARSKI ŠOLO KK VOJNIK

Ime in priimek učenca: _____

Šola (ali podružnica) : _____

Razred: _____

Datum rojstva: _____

Naslov: _____

Telefon doma: _____

Mobili telefon: _____

E-pošta: _____

Podpis staršev ali skrbnika: _____

Izpolnjeno informativno prijavnico oddajte na uvodnem sestanku, v tajništvu svoje šole ali profesorju športne vzgoje!

Nina Kajzba: Nogomet je moje življenje!

Osnovnošolka s talentom za nogomet

Starost: 10 let

Klub: Nogometni klub Šampion Celje

Trener: Marjan Kozmelj

Cilji: profesionalno igranje v nemški ligi

Vzorniki: Lionel Messi, Oscar dos Santos Emboaba in Neymar da Silva Santos

Hobiji: risanje in tek

Sanjsko potovanje: mesto Barcelona v Španiji

Ni ravno pogosto, da deklet trenira nogomet. In takšno deklet najdemo v občini Vojnik. Osnovnošolka Nina Kajzba prihaja iz Ivence. Nogomet je v celjskem klubu začela trenirati s sedmimi leti. Za to zagotovo najbolj popularno kolektivno igro na svetu jo je navdušil sosed, s katerim sta seveda ob nogometni žogi skupaj preživljala popoldneve, počitniške dni, skratka vse proste trenutke. Trenutno je Nina edino deklet, ki igra v selekciji U11 v klubu. In še to s samimi fanti. »Treningi in tekme s fanti me učijo borbenosti,« skromno doda ob najinem pogovoru. »Verjamem, da mi bo to v življenju le koristilo.«

Zaradi močne podpore staršev in lastne odgovornosti veliko lažje usklajuje treninge in šolske obveznosti. »Pred treningi napravim vse potrebno za šolo, sama si pripravim opremo za treninge in tekme in tudi ob prihodu domov vse skrbno pospravim.« Ninino srce trenutno bije samo za nogomet. »Nogomet je moje življenje in je na prvem mestu, šele nato

vse ostalo,« nasmevano pripoveduje. Nina občasno igra tudi za ženski Nogometni klub Rudar Škale. V Velenje tako odhaja na treninge enkrat na teden, v Celje pa trikrat na teden.

Vsako leto Nina obišče vsaj dva nogometna kampa. Letos je svoje nogometne veščine izpopolnjevala na *Slovenija kampu* v Celju in na t. i. *Nogometnem avtobusu* na Vranskem. Nina vso energijo pusti na igrišču, igra se popolnoma preda. Če ni na treningu, pa kar doma na domačem nogometnem голу kali svoje znanje. Ob redkih prostih trenutkih energijo in ustvarjalnost usmerja še v sestavljanje lego kock in risanje. Športno-umetniška duša torej, borka na igrišču in mlada umetnica – kreativnost izraža z risanjem zastav, grbov in še marsičesa.

»Na letošnjem nogometnem prvenstvu so bili moji favoriti Španci, pa so žal hitro izpadli. Med mojimi favoriti sta bili tudi argentinska in nemška reprezentanca. Na koncu sem navijala za Nemce, ki so tudi zmagali,« kot iz strela odgovori na vprašanje o njenih favoriti na letošnjem svetovnem nogometnem prvenstvu v Braziliji. Nina je po naravi mirno in organizirano deklet. Svoje nogometne poti zaradi skromne narave ne želi pretirano izpostavljati. »Za to še pride čas,« pove in se prisrčno nasmeji svojemu očetu.

Tjaša Podergajs

Foto: osebni arhiv družine Kajzba

Nina vso energijo pusti na igrišču, igra se popolnoma preda.

Osnovnošolka Nina Kajzba je začela aktivno igrati nogomet pri sedmih letih.

Prva udeležba na evropskem pokalu

Prva udeležba na evropskem pokalu v twirlingu za Evo Mlakar in TMKSE

Eva Mlakar, članica Twirling in mažoretnege kluba Pet elementov (TMKSE), se je pod vodstvom trenerke Nastje Keršič in v spremstvu mame Marije Keblič prvič udeležila evropskega pokala, ki je potekal pod organizacijo Svetovne twirling zveze (WBTF). Mednarodno tekmovanje se je odvijalo med 10. in 13. julijem 2014 v športni dvorani S. Oliver v nemškem mestu Würzburg.

Slovenijo je zastopalo 25 tekmovalcev – Eva s Frankolovega (klub Slovenska Bistrica), preostali člani slovenske ekipe pa iz Nove Gorice, Komende, Horjula, Cerknice in Logatca. Udeležbo na evropskem pokalu so si slovenski športniki zagotovili z doseženimi rezultati na državnem prvenstvu aprila v Mariboru. Tekmovalci iz skupno petnajstih držav udeleženk so se predstavili v različnih disciplinah in starostnih kategorijah (tako posamezno kot tudi v paru in skupini) ter se borili za vstop v polfinalni in finalni del posamezne discipline.

Eva je v tehnični disciplini solo odplesala četrt- in polfinale, se uvrstila v finale ter dosegla odlično 8. mesto v starostni kategoriji junior med 27 tekmovalci. V disciplini freestyle, v kateri sta v ospredju ples in izraznost, je po prvem krogu zasedala 17. mesto, a ga je v polfinalnem nastopu izboljšala in se uvrstila na končno 14. mesto med 53 udeleženkami.

Za Evo in klub je bila to prva udeležba na uveljavljenem mednarodnem tekmovanju. Z rezultati smo izredno zadovoljni in se vračamo domov z novimi izkušnjami in nepozabnimi spomini, ki jih bomo prenesli na druge člane kluba. Na koncu se zahvaljujem še Občini Vojnik in OŠ Frankolovo, ki sta Evi omogočali treninge v športni dvorani in telovadnici osnovne šole.

Nastja Keršič, trenerka TMKSE

Turnir v malem nogometu

V soboto, 31. 5. 2014, je bil v organizaciji Športnega društva in Mladinskega društva Nova Cerkev uspešno izveden turnir v malem nogometu na igrišču v Novi Cerkvi.

Sodelovalo je osem ekip, ki so jih sestavljali fantje iz okoliških vasi. Pridružila so se jim tudi dekleta iz Ženskega nogometnega kluba Celje. Dogajanje je bilo pestro, za hrano, pijačo in dobro glasbo pa dobro poskrbljeno.

Turnir v malem nogometu

Po napetih in zanimivih bojih so zmago slavili ter pokal za KS Nova Cerkev odnesli fantje z Dobrne, ki so v finalu premagali *Gorčo team* iz Socke. Najmanjši pokal so odnesli fantje iz soško-novocerkovške ekipe *Senses*.

Malo muhasto, a kljub temu ugodno vreme in precejšnje število udeležencev dogodka sta poskrbela za prijetno vzdušje. Živahno in veselo je bilo v vsakem kotičku igrišča.

Veselim se naslednjega turnirja na igrišču v Novi Cerkvi; nadejamo se, da bo to že nočni turnir.

Vsem se zahvaljujemo za sodelovanje, KS Nova Cerkev za pomoč in izposojajo miz, več posameznikom pa za dobro sojenje na turnirju.

Športno društvo Nova Cerkev,
Natalija Hudin

Kolesarjenje po poteh krajevne skupnosti

Varnost kolesarjev v cestnem prometu je pomembna in blagoslov koles jim pomeni še en ukrep za srečno kolesarjenje. Vožnja po vaseh okoli Nove Cerkve je razgibana in večinoma dokaj varna. Športno kolesarsko društvo organizira vsako leto takšno kolesarjenje.

O kolesarjenju in samem dogodku je nekaj besed povedal Aleš Stolec:

»V sklopu prireditev ob krajevnem prazniku KS Nova Cerkev tudi Športno kolesarsko društvo Nova Cerkev organizira že tradicionalni blagoslov koles in kolesarjenje po poteh KS. V nedeljo, 29. junija, smo se po jutranji maši kolesarji zbrali pred gasilskim domom, odšli pred cerkev, kjer je dekan g. Vicman opravil blagoslov, potem pa prevozili 11 kilometrov poti po okolici. Pot je bila lažje težavnosti, saj želimo privabiti čim več mladih. Po opravljenem kolesarjenju smo se vrnili pred gasilski dom, kjer nas je čakalo okrepčilo, vsak udeleženec je prejel tudi nagrado. Ob prečudovitem vremenu je bilo druženje zabavno in sproščujoče. Želim si, da se nam v naslednjih letih pridruži še več rekreativcev.«

Lea Sreš

KDAJ	OPIS
sobota, 13. september, ob 9. uri	Župnijska Karitas Nova Cerkev in Krajevna skupnost Nova Cerkev organizirata "Srečanje starejših krajanov z mašo in kulturnim programom" v večnamenski dvorani POŠ Nova Cerkev.
nedelja, 14. september, ob 14. uri	Turistično društvo Nova Cerkev organizira "Nedeljsko grajsko popoldne na gradu Lemberg" s kulturnim programom in prikazom domače obrti.
petek, 19. september, ob 16. uri in sobota, 20. september, ob 16. uri	Košarkarski klub Vojnik organizira uvodni turnir v člansko sezono v sodelovanju z OSO Savinjska v telovadnici OŠ Vojnik.
nedelja, 21. september, ob 14. uri	Društvo Talon Frankolovo organizira iskanje izgubljenega prstana grajske gospe na gradu Lindek.
sobota, 27. september, ob 10. uri	Vinogradniško-vinarsko društvo občine Vojnik organizira vinsko trgatve pod šotorom na igrišču v Vojniku. Od 8. do 10. ure – zbiranje vzorcev pod šotorom. Nato pa sledi osrednja prireditev pri občinski stavbi Občine Vojnik (trti potomki) in se nadaljuje pod šotorom. V sklopu trgatve bo potekalo tudi tekmovanje v praženju krompirja.
petek, 3. oktober, ob 13. uri	Društvo upokožencev Vojnik organizira srečanje članov društva.
petek, 3. oktober, ob 19. uri	Občina Vojnik prireja prireditev ob občinskem prazniku občine Vojnik s podelitvijo grbov in priznanj v telovadnici OŠ Vojnik.
nedelja, 12. oktober, ob 18. uri	Vesele Štajerke prirejajo koncert ob 20-letnici delovanja v telovadnici OŠ Vojnik.
sobota, 25. oktober, ob 19. uri	Arclinski fantje prirejajo koncert ob 30-letnici delovanja z naslovom "Ljudski pevci" v dvorani Kulturnega doma Vojnik.
sobota, 8. november, ob 9. uri	Vinogradniško-vinarsko društvo občine Vojnik organizira "Martinovanje 2014" na igrišču v Vojniku (pod šotorom).
sobota, 8. november, ob 15. uri	Zaključna prireditev za pohorsko coklo pod šotorom na igrišču v Vojniku.

Občina Vojnik vsak četrtek od 16. do 18. ure organizira svetovanje na področju izvedbe in financiranja energetske učinkovite gradnje oziroma adaptacije. Brezplačno svetovanje poteka v prostorih Občine Vojnik po predhodni najavi na tel. št. 041 663 395 (Nikolaj Torkar).

Vsako sredo od 9. do 10. ure ima Medobčinsko društvo delovnih invalidov Celje v prostorih Planinskega društva Vojnik uradne ure. V tem času je možno merjenje krvnega tlaka, krvnega sladkorja in enkrat letno holesterola v krvi. Za člane je merjenje brezplačno. Za nečlane je prispevek 5 EUR (zajema vse tri meritve).

Prvošolci 1.c OŠ Vojnik s Klementino Gorečan ter Jelko Kralj

Prvošolci 1.b Oš Vojnik z Anko Krajnc ter Jelko Kralj

Foto: Matjaž Jambriško

Prvošolci Oš Vojnik, POŠ Socka z Majo Kovačič

Prvošolci OŠ Vojnik, 1.a z Urško Agrež in Jelko Kralj

Foto: Matjaž Jambriško

Prvošolci OŠ Vojnik, POŠ Šmartno v Rožni dolini z Marjano Pikelj in Jelko Kralj